

รายงานการวิจัย

โครงการวิจัยและพัฒนาสนับด้ำ : พืชพลังงานทดแทน

The Research and Development of Physic nut (*Jatropha curcas* L.)

: Renewable Energy Plant

การศึกษาการผลิตสนับด้ำเป็นพืชเชิงไม้ผลและไม้ยืนต้น

The Study of Intercropping system of Physic Nut (*Jatropha curcas* L.)

Plantation in Orchard

ผู้วิจัย

ธรรมศักดิ์ พุทธกาล Thammasak Puttakan

สุนีย์รัตน์ ศรีเปารยะ Suneerat Sripaoraya

คณะเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

งบประมาณแผ่นดินประจำปี พ.ศ. 2550-52

การศึกษาการผลิตสนับค้ำเป็นพืชแซมไม้ผลและไม้ยืนต้น

ธรรมศักดิ์ พุทธกาล¹ และสุนีรัตน์ ศรีเปารยะ¹

บทคัดย่อ

การศึกษารังนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาระยะปลูกที่เหมาะสมของสนับค้ำ ศึกษาการตัดแต่งกิ่ง สนับค้ำ และเพื่อทราบวิธีการปลูกและการผลิตที่ถูกต้องสำหรับการปลูกสนับค้ำแซมในไม้ผลหรือไม้ยืนต้น โดยทำการปลูกสนับค้ำแซมในสวนส้ม สวนยางพารา และสวนปาล์มน้ำมัน ระยะปลูกต่างๆ 3 คือระยะปลูก 1X1 เมตร 1.5X1.5 เมตร และ 2X2 เมตร และใช้วิธีการตัดแต่ง 3 วิธีการ คือ การไม่ตัดแต่ง การตัดแต่งโดยการตัดลำต้นที่ความสูง 30 เซนติเมตร และการตัดแต่งโดยการตัดลำต้นที่ความสูง 60 เซนติเมตร

จากการศึกษาพบว่า ในระยะแรกของการปลูกสนับค้ำมีความสูงของลำต้นไม่แตกต่างกัน หลังทำการตัดแต่งที่อายุ 3 เดือน สนับค้ำที่ตัดแต่งมีความสูงของลำต้นน้อยกว่าการไม่ตัดแต่งมีความแตกต่างกันทางสถิติ การตัดแต่งกับการไม่ตัดแต่งมีขนาดของลำต้นไม่แตกต่างกันทางสถิติ การตัดแต่งมีผลทำให้การแตกกิ่งแขนงและการที่สนับค้ามีกิ่งแขนงเพิ่มขึ้นส่งผลต่อผลผลิตสูงขึ้น โดยการตัดแต่งโดยการตัดลำต้นที่ความสูง 60 เซนติเมตร มีกิ่งแขนงและผลผลิตสูงสุดมีความแตกต่างกันทางสถิติ แต่การตัดแต่งทำให้การให้ผลผลิตช้าลงมีความแตกต่างกันทางสถิติ ต่อไปนี้จะทำการตัดแต่งที่ความสูงของลำต้น โดยระยะปลูกที่สูงขึ้นจะทำให้ความสูงของลำต้นลดลงมีความแตกต่างกันทางสถิติ และระยะปลูกที่สูงขึ้นยังทำให้ผลผลิตสูงขึ้นโดยระยะปลูก 2X2 เมตร มีจำนวนผลผลิตสูงที่สุดมีความแตกต่างกันทางสถิติ และสนับค้ำที่ปลูกแซมในสวนไม้ผลไม้ยืนต้นมีปริมาณน้ำมันเคลื่ยรระหว่าง 26.54-26.76 เปอร์เซ็นต์

คำสำคัญ: สนับค้ำ การปลูกพืชแซม การตัดแต่งกิ่ง ระยะปลูก *Jatropha curcas L.* Intercropping system orchard

¹ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลวิเชียร อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

The Study of Intercropping system of Physic Nut (*Jatropha curcas* L.) Plantation in Orchard

Thammasak Puttakan¹ and Suneerat Sripaoraya¹

Abstract

The education this time have the purpose for studies the distance grows that is appropriate of physic nut , study the slitting decorates physic nut branch , and for know the way grows and the production that are correct for growing physic nut intercropping in the fruit or perennial. The study growing physic nut intercropping in orange garden , rubber and oil palm, by 3 distance grows (1X1, 1.5X1.5, 2X2 meter), and use the 3 pruning (not pruning, stem cutting 30 centimeter heights, stem cutting 60 centimeter heights).

The education meets that, at the first stage of growing, physic nut has the height of not different. The back does the slitting decorates that age 3 month , physic nut that pruning to have the height of short trunk more than doingnot pruning has the difference statistics, the slitting decorates with doingnot trim has the size of not different trunk statistics, the slitting decorates to bear fruit make branch twig destruction and with regard to black soap have twig branch increase to affect build [wasp] tall produce go up , by the slitting decorates by trunk slitting that 60 centimeter heights , there is twig branch and topmost produce have the difference statistics, but , the slitting decorates to make produce slow alms down has the difference statistics, distance part grows to bear fruit directly build [wasp] the height in the trunk , by the distance grows the upland will go up to make the height in the trunk is down have the difference statistics, and the distance grows the upland goes up still make tall produce go up by the distance grow 2X2 the meter , there is produce tall amount most have the 26.54-26.76 oil percentage.

Keywords: *Jatropha curcas* L. Intercropping system orchard

¹Faculty of Agriculture. Rajamangala University of Technology Srivijaya, Tungyai, Nakhonsrithammarat

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือจากบุคลากรหลายท่าน ที่ให้คำแนะนำ
ข้อเสนอแนะระหว่างการศึกษาทำวิจัย ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร.สุนีรัตน์ ศรีเปารยะ ที่กรุณาให้
คำแนะนำและสนับสนุนให้ทำงานวิจัยร่วมในโครงการชุดวิจัยและให้กำปรึกษามาโดยตลอด ขอขอบคุณ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรังสิตที่ให้การสนับสนุนเงินทุนในการศึกษาวิจัยนี้ ขอขอบคุณ
คณานัก ข้าราชการ ลูกจ้าง ของวิทยาเขตนครศรีธรรมราช มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรังสิต ทุก
ท่านที่มีส่วนช่วยให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้ลุล่วงด้วยดี นอกจากนี้ยังมีบุคคลที่เกี่ยวข้องอีกหลายคนท่านซึ่งไม่
อาจกล่าวนามในที่นี้ได้ ขอขอบคุณท่านทั้งหลายไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ธรรมศักดิ์ พุทธกาล

สุนีรัตน์ ศรีเปารยะ

สารบัญเรื่อง

หน้า

บทคัดย่อ	๗
Abstract	๘
กิตติกรรมประกาศ	๙
สารบัญเรื่อง	๙
สารบัญตาราง	๑๐
บทนำ	๑
- ความสำคัญและที่มาของปัญหา	๑
- สรุปสาระสำคัญจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง	๑
- หลักการ ทฤษฎี ตัวแบบ แนวเหตุผล หรือสมมุติฐาน	๙
- วัตถุประสงค์	๙
- ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๙
เนื้อเรื่อง (Main Body) และข้อวิจารณ์ (Discussion)	
วิธีดำเนินการวิจัย	๙
ผลการวิจัย	๑๑
1. ผลการศึกษาการผลิตสูญค่าเป็นพืชแซมไม่ผล	๑๑
2. ผลการศึกษาการผลิตสูญค่าเป็นพืชแซมยางพารา	๑๙
3. ผลการศึกษาการผลิตสูญค่าเป็นพืชแซมปาล์มน้ำมัน	๒๘
ข้อวิจารณ์	๓๗
สรุป	๔๐
ข้อเสนอแนะ	๔๑
เอกสารอ้างอิง	๔๒
ภาคผนวก	๔๕

สารบัญตาราง

ตารางที่	รายการ	หน้า
1	แสดงความสูงของลำต้นที่อายุ 3 เดือน (ซม.) ของสนุุ่ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล	11
2	แสดงความสูงของลำต้นที่อายุ 12 เดือน (ซม.) ของสนุุ่ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล	12
3	แสดงขนาดของลำต้นที่อายุ 6 เดือน (ซม.) ของสนุุ่ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล	12
4	แสดงขนาดของลำต้นที่อายุ 18 เดือน (ซม.) ของสนุุ่ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล	13
5	แสดงการแตกกิ่งแขนงของลำต้น(กิ่ง) ของสนุุ่ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล (บันทึกข้อมูลเมื่ออายุ 18 เดือน)	13
6	แสดงจำนวนผลผลิตต่อแปลง(กก.) ของสนุุ่ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล	14
7	แสดงจำนวนผลผลิตต่อไร่(กก.) ของสนุุ่ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล	15
8	แสดงน้ำหนักผลสด(กรัม) ของสนุุ่ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล	15
9	แสดงน้ำหนัก 100 เมล็ด(กรัม) ของสนุุ่ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล	16
10	แสดงอายุการออกดอก(วัน) ของสนุุ่ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล	16
11	แสดงอายุการเก็บเกี่ยว(วัน) ของสนุุ่ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล	17
12	แสดงจำนวนเมล็ดต่อผล(เมล็ด) ของสนุุ่ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล	17
13	แสดงเปอร์เซ็นต์น้ำมัน(%) ของสนุุ่ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล	18

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	รายการ	หน้า
14	แสดงความสูงของลำต้นที่อายุ 3 เดือน (ซม.) ของสนุุ่ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา	19
15	แสดงความสูงของลำต้นที่อายุ 12 เดือน (ซม.) ของสนุุ่ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา	20
16	แสดงขนาดของลำต้นที่อายุ 6 เดือน (ซม.) ของสนุุ่ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา	20
17	แสดงขนาดของลำต้นที่อายุ 18 เดือน (ซม.) ของสนุุ่ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา	21
18	แสดงการแตกกิ่งแขนงของลำต้น(กิ่ง) ของสนุุ่ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา (บันทึกข้อมูลเมื่ออายุ 18 เดือน)	22
19	แสดงจำนวนผลผลิตต่อแปลง(กก.) ของสนุุ่ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา	22
20	แสดงจำนวนผลผลิตต่อไร่(กก.) ของสนุุ่ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา	23
21	แสดงน้ำหนักผลสด(กรัม) ของสนุุ่ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา	24
22	แสดงน้ำหนัก 100 เมล็ด(กรัม) ของสนุุ่ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา	24
23	แสดงอายุการออกดอก(วัน) ของสนุุ่ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา	25
24	แสดงอายุการเก็บเกี่ยว(วัน) ของสนุุ่ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา	26
25	แสดงจำนวนเมล็ดต่อผล(เมล็ด) ของสนุุ่ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา	26
26	แสดงเปอร์เซ็นต์น้ำมัน(%) ของสนุุ่ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา	27

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	รายการ	หน้า
27	แสดงความสูงของลำด้านที่อายุ 3 เดือน (ชม.) ของสนูป์ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน	28
28	แสดงความสูงของลำด้านที่อายุ 12 เดือน (ชม.) ของสนูป์ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน	29
29	แสดงขนาดของลำด้านที่อายุ 6 เดือน (ชม.) ของสนูป์ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน	29
30	แสดงขนาดของลำด้านที่อายุ 18 เดือน (ชม.) ของสนูป์ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน	30
31	แสดงการแตกกิ่งแขนงของลำด้าน(กิ่ง) ของสนูป์ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน (บันทึกข้อมูลเมื่ออายุ 18 เดือน)	31
32	แสดงจำนวนผลผลิตต่อแปลง(กก.) ของสนูป์ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน	31
33	แสดงจำนวนผลผลิตต่อไร่(กก.) ของสนูป์ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน	32
34	แสดงหนักผลสด(กรัม) ของสนูป์ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน	33
35	แสดงน้ำหนัก 100 เมล็ด(กรัม) ของสนูป์ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน	33
36	แสดงอายุการออกดอก(วัน) ของสนูป์ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน	34
37	แสดงอายุการเก็บเกี่ยว(วัน) ของสนูป์ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน	35
38	แสดงจำนวนเมล็ดต่อผล(เมล็ด) ของสนูป์ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน	35
39	แสดงเปอร์เซ็นต์น้ำมัน(%) ของสนูป์ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน	36

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตาราง ภาคผนวกที่	รายการ	หน้า
1	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความสูงของลำต้นที่อายุ 3 เดือน ของ สนู่ด้ำที่ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล	46
2	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความสูงของลำต้นที่อายุ 12 เดือน ของ สนู่ด้ำที่ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล	46
3	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนขนาดของลำต้นที่อายุ 6 เดือน (ซม.) ของ สนู่ด้ำที่ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล	47
4	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนขนาดของลำต้นที่อายุ 18 เดือน ของ สนู่ด้ำที่ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล	47
5	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการแตกกิ่งแขนงของลำต้น(กิ่ง) ของ สนู่ด้ำที่ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล	48
6	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำนวนผลผลิตต่อแปลง(กก.) ของสนู่ด้ำ ที่ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล	48
7	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำนวนผลผลิตต่อไร่(กก.) ของสนู่ด้ำที่ ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล	49
8	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนน้ำหนักผลสด(กรัม) ของสนู่ด้ำที่ปลูก โดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล	49
9	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนน้ำหนัก 100 เมล็ด(กรัม) ของสนู่ด้ำที่ ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล	50
10	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนอายุการออกดอก(วัน) ของสนู่ด้ำที่ปลูก โดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล	50
11	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนอายุการเก็บเกี่ยว(วัน) ของสนู่ด้ำที่ปลูก โดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล	51
12	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำนวนเมล็ดต่อผล(เมล็ด) ของสนู่ด้ำที่ ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล	51

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตาราง ภาคผนวกที่	รายการ	หน้า
14	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความสูงของลำต้นที่อายุ 3 เดือน ของ สนู'คำที่ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา	52
15	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความสูงของลำต้นที่อายุ 12 เดือน ของ สนู'คำที่ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา	53
16	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนขนาดของลำต้นที่อายุ 6 เดือน (ซม.) ของ สนู'คำที่ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา	53
17	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนขนาดของลำต้นที่อายุ 18 เดือน ของ สนู'คำที่ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา	54
18	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการแตกกิ่งแขนงของลำต้น(กิ่ง) ของ สนู'คำที่ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา	54
19	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำนวนผลผลิตต่อแปลง(กก.) ของสนู'คำที่ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา	55
20	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำนวนผลผลิตต่อไร่(กก.) ของสนู'คำที่ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา	55
21	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนน้ำหนักผลสด(กรัม) ของสนู'คำที่ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา	56
22	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนน้ำหนัก 100 เมล็ด(กรัม) ของสนู'คำที่ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา	56
23	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนอายุการออกดอก(วัน) ของสนู'คำที่ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา	57
24	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนอายุการเก็บเกี่ยว(วัน) ของสนู'คำที่ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา	57
25	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำนวนเมล็ดต่อผล(เมล็ด) ของสนู'คำที่ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา	58

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตาราง ภาคผนวกที่	รายการ	หน้า
27	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความสูงของลำต้นที่อายุ 3 เดือน ของ สนูร์ดำเนินที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน	59
28	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความสูงของลำต้นที่อายุ 12 เดือน ของสนูร์ดำเนินที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน	59
29	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนขนาดของลำต้นที่อายุ 6 เดือน (ซม.) ของสนูร์ดำเนินที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน	60
30	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนขนาดของลำต้นที่อายุ 18 เดือน ของ สนูร์ดำเนินที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน	60
31	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการแตกกิ่งแขนงของลำต้น(กิ่ง) ของ สนูร์ดำเนินที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน	61
32	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำนวนผลผลิตต่อแปลง(กก.) ของสนูร์ดำเนินที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน	61
33	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำนวนผลผลิตต่อไร่(กก.) ของสนูร์ดำเนินที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน	62
34	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนน้ำหนักผลสด(กรัม) ของสนูร์ดำเนินที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน	62
35	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนน้ำหนัก 100 เมล็ด(กรัม) ของสนูร์ดำเนินที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน	63
36	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนอายุการออกดอก(วัน) ของสนูร์ดำเนินที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน	63
37	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนอายุการเก็บเกี่ยว(วัน) ของสนูร์ดำเนินที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน	64
38	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำนวนเมล็ดต่อผล(เมล็ด) ของสนูร์ดำเนินที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน	64

บทนำ (Introduction)

ที่มาและความสำคัญของปัจจุบัน

สนั่นดำเป็นไม้ที่มีอายุหลายปี (perennial crop) สามารถให้ผลผลิตได้ประมาณ 8- 10 เดือน หลังปลูก และมีอายุยืน 50-60 ปี (ขานาญ, 2547, 2548) ซึ่งหากปล่อยต้นสนั่นดำให้มีการเจริญเติบโตตามปกติ ความสูงของต้นอาจสูงถึง 5-7 เมตร ทำให้การเก็บเกี่ยวยากและผลผลิตที่ได้ก็ต่ำ เนื่องจากสนั่นดำจะออกดอกบริเวณปลายยอดที่แตกใหม่เป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นการตัดแต่งกิ่งหรือต้นเพื่อให้มีการแตกยอดใหม่และควบคุมความสูงของต้นจึงเป็นแนวทางที่จะเพิ่มผลผลิตสนั่นดำได้ อย่างไรก็ตามทรงพุ่มของสนั่นดำที่ได้จากการตัดแต่งกิ่งจะสัมพันธ์กับระยะปลูกที่ใช้ โดยปกติระยะปลูกที่แนะนำให้ปลูกอาจแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสภาพการผลิต เช่น ปลูกเป็นพืชหลักหรือพืชรองหรือพืชเสริม ดังเช่นในภาคใต้หรือภาคตะวันออกซึ่งพื้นที่การเกษตรส่วนใหญ่เป็นสวนไม้ผลและไม้ยืนต้น เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน หรือไม้ผลอื่นๆ โดยขณะที่ไม้ผลยังเล็กในช่วงปีที่ 1-5 นั้น ในระหว่างต้นพืชหลักมีพื้นที่ว่างตามระยะที่ปลูกพืชหลักนั้นๆ เช่น 10x10 หรือ 9x9 เมตร ในปาล์ม หรือระยะ 3x7 เมตรในยางพารา จะเห็นว่ามีพื้นที่มากที่สามารถปลูกพืชอื่นแซมเพื่อให้มีการใช้พื้นที่ได้สูงสุด จากวิกฤติเรื่องราคาน้ำมันดีเซลที่สูงขึ้นเป็นรายอาหิตย์อยู่ในปัจจุบันนี้ และความจำเป็นที่ต้องหาแหล่งพลังงานทดแทนนั้น สนั่นดำเป็นพืชที่มีศักยภาพสูงที่จะใช้ประโยชน์ของน้ำมันจากเมล็ดสนั่นดำมาใช้เป็นน้ำมันใบโอดีเซล อย่างไรก็ตามการจะผลิตหรือปลูกสนั่นดำให้ได้ผลผลิตสูงและมีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องมีการศึกษาข้อมูลทางวิชาการของสนั่นดำซึ่งข้างต่อไป การศึกษาการปลูกสนั่นดำเป็นพืชแซมในสวนไม้ผลและไม้ยืนต้น ดังแต่เรื่องระยะปลูก การตัดแต่งกิ่งและความสัมพันธ์ของ ระยะปลูกกับการตัดแต่งกิ่งที่เป็นข้อมูลหนึ่งที่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องศึกษา เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปส่งเสริมให้เกษตรกรผู้ปลูกต่อไป

สรุปสาระสำคัญจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง (Literature review)

สนั่นดำ (Physic nut หรือ Purging nut) มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Jatropha curcas* Linn. เป็นพืชน้ำมันชนิดหนึ่งที่กำลังได้รับความสนใจของผู้คนทั่วไปและต่างประเทศ สนั่นดำมีถิ่นกำเนิดอยู่ในทวีปอเมริกา เบทร้อนเป็นพืชในวงศ์ Euphorbiaceae วงศ์เดียวกับยางพารา น้ำมันที่ได้จากเมล็ดสนั่นดำ สามารถนำไปใช้กับเครื่องยนต์ดีเซลโดยไม่ต้องใช้น้ำมันชนิดอื่นผสมอีก ชาวโปรตุเกสนำเข้ามาปลูกในประเทศไทย ช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 300 ปีก่อน เพื่อบีบน้ำมันนำไปทำสนั่น ปัจจุบันสนั่นดำมีปลูกทั่วทุกภาคของประเทศไทย มีชื่อเรียกที่แตกต่างกันไป เช่น ภาคเหนือเรียกว่ามะหุ่งช้า ภาคตะวันออกเรียกหนานหรือเรียกว่ามะเยาหรือสีหลอด ภาคใต้เรียกว่ามาเคาะหรือหงส์เทศ ภาคกลางเรียกสนั่นดำ

ลักษณะทางพฤกษาศาสตร์

- ลำต้น สนูป์ดำเป็นไม้พุ่มยืนต้นขนาดกลาง สูงประมาณ 2 – 7 เมตร มีอายุไม่น้อยกว่า 20 ปี ลำต้นและยอดคล้ายละหุ่งแต่ไม่มีใบ ลำต้นเกลี้ยงเคลือบเปลือกสีเทา - น้ำตาล awan เป็นไม้เนื้ออ่อน ไม่มีแกน หักง่ายมีน้ำยางสีขาวใส

- ใบ เป็นใบเดี่ยวรูปไข่ กว้างหรือค่อนข้างกลม จัดเรียงแบบสลับ โคนใบเว้ารูปหัวใจ ปลายใบแหลม ขอบใบเรียบหรือหยักเว้า 3-5 หยัก

- ดอก มีช่อดอกแบบ Panicle หรือ panicle cyme ประกอบด้วยดอกตัวผู้และดอกตัวเมียอยู่ในช่อดอกเดียวกัน ดอกทั้ง 2 ชนิด มีกลีบรอง และกลีบดอก อป่างละ 5 กลีบ ดอกตัวผู้มีเกรสรเรียงเป็นวง 2 วง วงละ 5 อัน ดอกตัวเมียมีรังไข่ ก้านเกรสรตัวเมียมี 6 แฉก ดอกมีขนาดเล็กสีเขียวแกมเหลือง มีกลีบห้อมอ่อนๆ ออกเป็นช่อที่ซอกใบหรือปลายยอด ในช่อดอกเดียวกันมีดอกตัวผู้มากกว่าดอกตัวเมีย (อัตราดอกตัวผู้ : ดอกตัวเมีย เท่ากับ 6-7 : 1) ดอกแต่ละช่อบนไม้พร้อมกัน มีช่อดอกประมาณ 15-30 ช่อต่อต้น แต่ละช่อดอกมีดอกย่อย 70-120 ดอก แต่จะติดผลเพียง 8-14 ผล

- ผล ผลที่เกิดจากช่อดอกเดียวกันจะสุกแก่ไม่พร้อมกัน ผลอ่อนมีสีเขียว เมื่อแก่แล้วสีเหลืองคล้ายลูกจันทน์ ผลมีลักษณะกลมรีเล็กน้อย ผลมีขนาดปานกลาง กว้าง 2 – 3 เซนติเมตร ยาว 2.5-3.5 เซนติเมตร ผลมี 3 พูๆ ละ 1 เมล็ด เมื่อสุกแก่ผลจะปริแตก ผลสด 1 กิโลกรัม มีจำนวน 85-90 ผล - เมล็ด รูปกลมรีเปลือกนอกสีดำ เนื้อในสีขาว มีสารพิษ (curcin) หากบริโภคจะเกิดการอาเจียนและท้องเสีย เมล็ดกว้างประมาณ 1 เซนติเมตร ยาวประมาณ 2 เซนติเมตร น้ำหนัก 100 เมล็ด ประมาณ 70 กรัม เมล็ด 1 กิโลกรัม มีประมาณ 1,300-1,500 เมล็ด

การขยายพันธุ์สนูป์ดำ

1. เพาะเมล็ด เมล็ดสนูป์ดำไม่มีระยะพักตัว สามารถเพาะในถุงเพาะหรือกระเบทraryก์ได้อายุประมาณ 2 เดือน จึงนำไปปลูก สำหรับต้นที่ได้จากการเพาะเมล็ด จะให้ผลผลิตได้ประมาณ 8-10 เดือน หลังปลูก

2. การปักชำ ต้องคัดท่อนพันธุ์ที่มีสีเขียวปานน้ำตาลเล็กน้อย หรือกิ่งที่ไม่อ่อนและแก่เกินไป ความยาว 50 เซนติเมตร โดยปักลงในถุงเพาะหรือกระเบทraryก์ได้ ใช้เวลาปักชำประมาณ 2 เดือน จึงนำไปปลูกโดยจะให้ผลผลิตหลังปลูกประมาณ 6-8 เดือน

3. การเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ ปัจจุบันกรมวิชาการเกษตรได้ทำการขยายพันธุ์โดยการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อได้แล้ว ซึ่งได้ผลเหมือนกับการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อพืชชนิดอื่นทั่วไป

วัสดุที่ใช้ในการเพาะเมล็ดและปักชำ ผสมดินในอัตราส่วนดังนี้

- ดิน 3 ส่วน ปู๊เถ้าแก่อน 3 ส่วน ปุ๋ยคอก 1 ส่วน

ฤดูปลูก

สนูป์ดำสามารถปลูกได้ตลอดปี เมื่อมีน้ำเพียงพอ หรือต้นฤดูฝนแต่ไม่ทันต่อหน้าท่วมขัง ในแปลงปลูกต้องระบายน้ำได้ดี

การปูกลุก

- ระยะปูกลุก ควรห่างกัน 2 หรือ 3 เมตร เพื่อให้ต้นสนูปูดำได้รับแสงแดดเต็มที่ เนื่องจากสนูปูดำ เป็นพืชที่ชอบแสงแดด

- ควรปูกลุกในพื้นที่ที่มีการระบายน้ำได้ และเป็นพื้นที่โล่งแจ้ง

การให้น้ำแก่ต้นสนูปูดำ

- ถ้าเป็นเดือนที่ไม่ค่อยสมบูรณ์ ควรให้น้ำในระยะ 5 - 6 วันต่อครั้ง

- ถ้าเป็นเดือนสมบูรณ์ปานกลาง ควรให้น้ำในระยะ 7 - 10 วันต่อครั้ง

- ถ้าเป็นเดือนดี ควรให้น้ำในระยะ 10 - 15 วันต่อครั้ง

ลักษณะของดิน

เป็นเรื่องจริงที่ต้นสนูปูดำ สามารถปูกลุกได้เกือบทุกสภาพดิน ยกเว้นดินเหนียวที่อุ่นนำ และสามารถแตกได้ง่ายในหน้าแล้ว และบริเวณที่น้ำท่วมถึง (ราบเช่นน้ำ 3 วันตาก)

การเด็ดยอด

- เมื่อต้นสนูปูดำสูงประมาณ 50 เซนติเมตร ให้เด็ดยอดทิ้ง เพื่อกระตุ้นให้ลำต้นแตกสาขา

- หลังเด็ดยอด 2 เดือน ให้ตัดแต่งทรงต้น โดยตัดกิ่งล่างใกล้โคนต้นออก เหลือกิ่งข้างไว้ 5-6 กิ่ง เพื่อให้ทรงพุ่มโปร่ง ดันให้รับแสงแดดเต็มที่

การตัดแต่งกิ่ง

ในปีที่ 2 เมื่อต้นสนูปูดำเจริญเติบโตเต็มที่ การทรายอยตัดแต่งกิ่งที่ให้ผลผลิตแล้ว เพื่อให้ทรงต้นโปร่ง โดยเฉพาะโคนต้นเพื่อให้ต้นได้รับแสงแดดเต็มที่ และกิ่งที่แตกใหม่จะทรายให้ผลผลิตทำให้มีผลผลิตสำเร็จอย่างต่อเนื่อง แต่ต้นสนูปูดำไม่สูงเกินจ่ายต่อการเก็บเกี่ยวผลผลิต (กรณีที่ได้น้ำเพียงพอ)

การใส่ปุ๋ย

- รองก้นหลุมด้วยปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก อัตรา 3-5 กิโลกรัมต่อต้น

- เมื่อต้นอายุได้ 2 เดือนขึ้นไปหรือต้นที่ตัดแต่งกิ่งใหม่ให้ใส่ปุ๋ยเคมีที่มีอัตราตัวหน้าสูง เช่น 3:1:1 จำนวน 150 กรัมต่อต้น

- ต้นที่กำลังให้ผลผลิต ควรใส่ปุ๋ยเคมีที่มีอัตราตัวหน้าและตัวท้ายสูง เช่น 2:1:3 จำนวน 250-300 กรัมต่อต้นทุก 3 เดือน

- ควรใส่ปุ๋ยคอกร่วมกับปุ๋ยเคมีทุกครั้ง

การให้ผลผลิต

- ต้นกล้าจากการเพาะเมล็ดจะให้ผลผลิตหลังปูกลุกประมาณ 8 เดือน

- ต้นจากการปักชำจะให้ผลผลิตเร็วกว่าการเพาะเมล็ด

- ต้นสนูปูดำที่ปูกลุกในสภาพน้ำฝนจะให้ผลผลิตตลอดช่วงฤดูฝนเฉลี่ยต้นละ 1 กิโลกรัม

- ต้นสนูปูดำที่ปูกลุกในสภาพที่มีกี๊ไห้น้ำสม่ำเสมอจะให้ผลผลิตตลอดปี

การเก็บเกี่ยวผลผลิต

- เพื่อใช้เป็นเมล็ดพันธุ์ สนูดจำจะเริ่มทยอยออกดอก หลังปลูกประมาณ 6 เดือน ตั้งแต่ออกดอกจนถึงติดผล ใช้เวลาประมาณ 60 วัน สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ทุก 10-14 วัน และให้ผลผลิตตลอดปี เมื่อมีน้ำเพียงพอ เมื่อผลแก่จะมีสีเหลือง ให้เก็บมาหากเด็ดและผึ่งในที่ร่มกระเทาะเปลือกออก เจ้าเมล็ดที่ได้ผึ่งลงไว้ประมาณ 3 วัน จนเมล็ดแห้งเก็บใส่ถุงตาข่ายเพื่อให้อาหารถ่ายเทได้ สามารถเก็บรักษาเมล็ดให้มีความคงได้นาน 4 เดือน

- เพื่อหินน้ำมัน เก็บผลสนูดที่แก้ข้อมากา decad ให้แห้ง กระเทาะเปลือกออกเอาแต่เมล็ดตาข่าย ให้เมล็ดแห้งอีกครั้ง จึงนำเมล็ดที่ได้มานำเข้าใส่ถุงผ้าหรือถุงตาข่าย เก็บไว้ในที่ร่มและอากาศถ่ายเทได้ดี

ประโยชน์ของสนูด

- ย่างจากก้านใบ ใช้ป้ายรักษาระบุคปากนกระจาก ห้ามเลือด แก้วัดฟัน แก้ลิ้นเป็นฝ้าขาว โดยผสมกับน้ำนมมารดาป้ายลิน

- ลำต้น ตัดเป็นท่อนตื้นๆให้เด็กกินแก้ชางตาลข โนย ตัดเป็นท่อนยาวๆนำไปอบแก้โรคพุพอง ใช้เป็นแควร์ปีองกันสัตว์เลี้ยง เช่น โโค กระนือ น้ำ พะ เข้าทำลายผลผลิต

- เมล็ดหินเป็นน้ำมัน ใช้กดแทนน้ำมันดีเซล ใช้บำรุงรากผุน ใช้เป็นยาถ่ายยาระบายน ใช้เป็นปุ๋ย อินทรีย์ โดยใช้จากการหินน้ำมัน ซึ่งมีธาตุอาหารหลัก มากกว่าปุ๋ยหมักและมูลสัตว์หลายชนิด ยกเว้นมูลไก่ที่มีฟอสฟอรัส และโปรเตตสเซียม มากกว่า และยังมีสารพิษ Curcin มีฤทธิ์เหมือนสลด เมื่อกินเข้าไปแล้วจะทำให้ห้องเดิน

- ใบและเปลือกไม้ ใบอ่อนสามารถนำมานึ่ง หรือต้มรับประทานได้อย่างปลอดภัย ส่วนเปลือกไม้สามารถนำมาสักด้าเอนนิน (Tannin) ใช้ในอุตสาหกรรมฟอกหนังได้

- กาบเมล็ด ซึ่งเป็นส่วนที่เหลือจากการหินน้ำมันไปใช้แล้ว จะนำมาอัดเป็นก้อนทำเป็นเชื้อเพลิงให้กับเครื่องสตรีมเทอร์ไบน์ (Steam turbine) สำหรับเครื่องกำเนิดไฟฟ้า

- น้ำมัน เมล็ดของสนูดจำประมาณ 35-40 เปอร์เซ็นต์ เนื้อใน(kernels) ประมาณ 55-60 เปอร์เซ็นต์ น้ำมันจึงเป็นผลผลิตที่สำคัญของสนูด สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หลายประการ ดังนี้

1. ทำเครื่องสำอางและถอนมิว น้ำมันจากเมล็ดสนูดสามารถนำไปใช้ทาแก้โรคผิวหนัง หรือผิวหนังอักเสบ รวมทั้งสามารถบรรเทาอาการปวดข้ออันเนื่องมาจากรูมาดอยด์ได้ด้วย กรดไฮโลนิคในน้ำมันเมล็ดในของสนูดจำซึ่งมีอยู่ประมาณ 36 เปอร์เซ็นต์ มีความน่าสนใจในการนำไปทำเป็นครีมถอนมิว

2. สารเคมีกำจัดศัตรูพืช น้ำมัน และสารสกัดจากน้ำมันของสนูด สามารถนำไปใช้กำจัดศัตรูพืชได้ โดยมีตัวอย่างในการนำไปใช้ควบคุมแมลงศัตรูฝ่าย โดยเฉพาะหนอนเจาสมอฝ่าย ศัตรูผักมันฝรั่ง และข้าวโพด สารสกัดเมธานอล (Methanol extracts) จากสนูด ซึ่งประกอบด้วยสารพิษบางชนิด มีการทดลองนำมาใช้ในการควบคุมพยาธิในหอยที่นำมาริโภค

3. นำมันเชือเพลิงสำหรับจุดไฟ เชือเพลิงในการปรุงอาหาร และนำมันดีเซล การใช้ประโยชน์ในการนำมาทำเชือเพลิงนี้ เป็นการใช้ประโยชน์สูงสุดของสนั่นๆ กำลังมีการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้มากที่สุด นำมันสนูด้าลวนๆ สามารถนำมาใช้ในเครื่องยนต์ดีเซลได้

4. สนู กดิเซอร์ริน ซึ่งเป็นผลผลอยได้จากใบโอดีเซล สามารถนำมาทำสนูได้ ขณะเดียวกันนำมันจากสนูด้าลวนๆ ก็นำมาทำสนูได้ เช่นกัน โดยมีการผลิตเป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็ก หรือ อุตสาหกรรมในครัวเรือน

5. ใช้ทำยา ทุกส่วนของต้นสนูด้า รวมทั้งเมล็ด ใน และเปลือกไม้ทั้งส่วนนำมาสกัดหรือต้มสามารถนำมาทำยาพื้นบ้าน และยารักษาสัตว์ได้ โดยนำมันของสนูด้ามีฤทธิ์เป็นยาшибาย และโดยทั่วไปนิยมน้ำมาใช้ในการรักษาโรคผิวหนัง รวมทั้งใช้ทาแก้ป่วยในคนที่เป็นโรครูมาติสซัม ในนำมาต้มน้ำดื่มแก้ไอ และใช้มาเชือ โรคภัยหลังการคลอด นำในเนื้อเยื่ออ่อนต้นสนูด้านมาใช้

ใช้เป็นสารป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืช และพาราสิตของหอยสารสกัดจากส่วนต่างๆ ของต้นสนูด้ามีศักยภาพในการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืช โดยเฉพาะนำมันจากเมล็ดสารสกัดจากเมล็ดและฟอร์บูล เอสเตอเรต (Phorbol ester) จากนำมันสามารถควบคุมศัตรูพืชหลายชนิด ในหลายกรณีอย่างได้ผลคือ ห้องในฝ่าย มันฝรั่ง พืชผัก ถั่วเขียว ข้าวโพด และข้าวฟ่าง

นำที่สกัดจากใบของสนูด้า มีฤทธิ์ในการควบคุมเชื้อราที่เป็นพาหะนำโรคของพืชบางชนิด และมีผลการทดลองจากห้องปฏิบัติการระบุว่าเมล็ดสนูด้าที่บดเป็นผงสามารถทำให้หอยมีปฏิกิริยาต่อต้านการอาศัยของพยาธิใบไม้ได้

อย่างไรก็ตามมีข้อมูลระบุว่า ในอสเตรเลียจัดให้สนูด้าเป็นวัชพืชเนื่องจากมีการแพร่ขยายอย่างกว้างขวางทั่วโลก และเป็นพืชที่เมล็ดมีพิษ ซึ่งต้องมีการควบคุมการปลูก

การกำจัดวัชพืช

การกำจัดวัชพืชหลังจากปลูกต้นสนูด้า 1 เดือน โดยการตากกรอบโคนต้น เมื่อต้นสนูด้ามีอายุประมาณ 3 เดือน ทรงต้นจะปกคลุมโคนต้น วัชพืชจะขึ้นได้น้อย ความถี่ในการกำจัดวัชพืชขึ้นอยู่กับฤดูกาลและความชื้นในดิน

โรคแมลงและการป้องกันกำจัด

- โรครากร่น เนื่องจากนำท่วมขัง
- แมลงที่พ่นส่วนใหญ่ ได้แก่ เพลี้ยหอย เพลี้ยแป้ง ไรขาว ไรแดง เมื่อพบมีการระบาดควรใช้สารป้องกันกำจัด เช่น ยาฉุนแห่น้ำ 1 กีน กรองนำผสานผงซักฟอกถึงพ่นให้ทั่วบริเวณที่มีการระบาด

การปลูกสนูด้า การบำรุงดูแลรักษาเป็นแบบพืชไร่ทั่วๆ ไป การป้องกันกำจัดโรคเน้นไปทางการจัดการทางเขตกรรมเป็นหลัก การใช้สารเคมีจะใช้เท่าที่จำเป็นเท่านั้น ดังนั้นจึงควรปฏิบัติตามนี้

1. การเตรียมท่อนพันธุ์/ต้นกล้า ควรเลือกต้นที่สมบูรณ์แล้วไม่มีโรคติดมากับส่วนขยายพันธุ์ดังกล่าว หรือเลือกใช้พันธุ์ด้านท่ามโรค

2. ระยะปลูก ความมีระยะที่ไม่หนาแน่นกันมากเกินไป ความมีระยะที่มีการระบายอากาศและความชื้น ได้ดี แสงแดดสามารถส่องเข้าหัวลงพุ่มต้นและบริเวณโคนต้น

3. การตัดแต่งกิ่งเป็นการลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรคในแปลงเพาะปลูกไม่ให้ถึงระดับก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจได้ แต่ควรตัดแต่งกิ่งในสภาพอากาศที่เหมาะสม เพราะการตัดแต่งกิ่งทำให้เกิดรอยบาดแผลซึ่งอาจเป็นทางเข้าทำลายของเชื้อสาเหตุโรคพืชได้

4. ระบบการให้น้ำ ควรให้สม่ำเสมอตลอดฤดูปลูก ถ้าขาดน้ำจะทำให้เกิดสภาพภาวะเครียด (Stress) กับต้นสนูป่า ซึ่งอาจก่อให้เกิดความอ่อนแอก่อเชื้อสาเหตุโรคพืช

5. ระบบการให้ชาตุอาหารควรให้ชาตุอาหารที่มีสัดส่วนของชาตุอาหารสมดุลกัน และให้ในปริมาณที่เหมาะสมไม่มากหรือน้อยเกินไป รวมทั้งการใช้สารปรับปรุงคืนเพื่อช่วยให้เดินมีสมบัติทางกายภาพเหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของสนูป่า นอกจากนี้ควรคำนึงถึงความอยู่รอดและการเพิ่มปริมาณของสิ่งมีชีวิตในนิเวศน์วิทยาของแปลงเพาะปลูกสนูป่า

6. ถ้ามีการระบาดของโรคจนถึงระดับที่ก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจควรใช้การป้องกันกำจัดอาจใช้สารเชื้อภาพหรือสารเคมีที่ปลอดภัย

ข้อได้เปรียบทองสนูป่าเมื่อนำมาปลูกเทียบกับพลังงานชีวภาพอื่นๆ คือ

- เจริญเติบโตอย่างรวดเร็วและขยายพันธุ์ง่าย
- วิธีการสักดิ้นนำมันออกสามารถทำได้ง่าย
- ประสิทธิภาพของพลังงานเป็นที่น่าพอใจ
- สามารถหาได้ในชนบท
- ไม่ต้องปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงเครื่องยนต์

ข้อมูลการนำมันสนูป่าใช้กับเครื่องยนต์ดีเซลเกย์ตร

1. นำมันสนูป่าที่สักดิ้นไว้ให้ติดต่อกันประมาณ 1-2 วัน สามารถนำไปใช้เดินเครื่องยนต์ดีเซลสูบดีယางเกย์ตร โดยไม่ต้องผสมส่วนใด ๆ

2. การสักกร่อนของชิ้นส่วนเครื่องยนต์ไม่แตกต่างกับการเดินเครื่องด้วยนำมันดีเซล

3. อัตราการสิ้นเปลืองของนำมันสนูป่าเมื่อเปรียบเทียบกับนำมันดีเซลใกล้เคียงกัน

4. ส่วนที่เหลือจากการเผาไหม้ ซึ่งออกทางท่อไอเสียของเครื่องยนต์มีปริมาณควันดำและคาร์บอนมอนน็อกไซด์น้อยกว่าเครื่องยนต์ซึ่งใช้น้ำมันดีเซลเดิมน้อย

พิษวิทยาของสนูป่า (*Jatropha curcas L.*)

จากการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลของสถาบันการแพทย์แผนไทยพบว่าทุกส่วนของสนูป่ามีความเป็นพิษ ซึ่งส่วนใหญ่พบกับสัตว์ทดลอง ดังนี้

1. ใน มีฤทธิ์ในการฆ่าเชื้อและฆ่าพยาธิ โดยยับยั้งการเจริญของแบคทีเรียกลุ่ม *Staphylococcus*, *Bacillus* และ *Micrococcus*

- ยาง (sap) ที่ความเข้มข้น 50 เบอร์เซ็นต์ และ 100 เบอร์เซ็นต์ สามารถทำให้พยาธิไส้เดือนและพยาธิปากขอ และยับยั้งการเจริญของลูกน้ำยุง และยางจะมีความเป็นพิษสูงมากต่อหุ้นสิ่งจักษรเมื่อเข้าทางปากหรือผ่านเข้าร่องท้อง

2. กิงก้านหรือส่วนต้น (จากการศึกษาในห้องปฏิบัติการ) พบว่ามีฤทธิ์ยับยั้ง cytopathic effect ของเชื้อ HV โดยมีพิษต่อ

3. ผล ทดสอบกับปลาคาเร็พ พบร่วมกับ phorbol ester ทำให้ปลาเจริญเติบโตช้าลง มีมูกในอุจจาระและไม่กินอาหาร แต่ถ้าหยุดให้ phorbol ester ปลาจะกลับมาเจริญเป็นปกติ ได้ทดสอบกับตัวอ่อนในครรภ์ของหนู พบร่วมกับสบู่ดำทำให้หนูแท้งได้

4. เมล็ด สารพิษในเมล็ดคือ curcin มีฤทธิ์ต่อสัตว์หลายชนิดและมนุษย์ดังนี้

- ฤทธิ์กับหนู พบร่วมสารพิษ curcin มีฤทธิ์ยับยั้งการสร้างโปรตีน แต่ในทางกลับกันพบว่าในเมล็ดสบู่ดำ มีสารบางชนิด ซึ่ง มีฤทธิ์เป็น tumor promoter กล่าวคือ ไม่เป็นสารก่อมะเร็ง แต่สามารถกระตุ้นให้เซลล์ที่มียินดีปักติดเนื่องจากของสารก่อมะเร็ง แบ่งตัวอย่างรวดเร็วและอาจพัฒนาเจริญเป็นก้อนมะเร็งได้

- พิษกับหนู เมื่อให้ทางปากในหนูสิ่งจักษร พบร่วมทำให้หนูตาย เนื่องจากการคั่งในหลอดเลือดและ/หรือ เลือดออกในลำไส้ใหญ่ ปอด

- พิษกับลูกไก่ พบร่วมเมื่อนำเมล็ดมาผสมอาหารให้ลูกไก่กิน ทำให้ลูกไก่โตช้า ตับและไตโต

- พิษในสัตว์ เช่น แแกะ แพะ ทำให้ห้องเสีย ขาดน้ำ ไม่กินอาหาร และมีเลือดออกในอวัยวะภายใน เช่น กระเพาะอาหาร ปอด ไต หัวใจผิดปกติ มีเลือกออกหลายแห่งในร่างกาย

- พิษที่พบในเด็ก ที่รับประทานเมล็ดสบู่ดำได้แก่ อาการกระสับกระส่าย คลื่นไส้ อาเจียน ห้องเดิน และขาดน้ำ

- พิษที่พบในผู้ใหญ่ กรณีที่เป็นสายพันธุ์ที่มีสารเป็นพิษสูง หากรับประทานเพียงแค่ 3 เมล็ด ก็เป็นอันตรายแก่ระบบทางเดินอาหาร แต่บางพันธุ์รับประทานถึง 50 เมล็ดก็ไม่เป็นอันตราย

5. راك ฤทธิ์ต้านอักเสบ ผลกระทบเมื่อทานในหูของหนูสิ่งจักษร จะช่วยต้านอักเสบ จากการถูกสาร TPA ได้ และสารสกัดคิวเบียเมชานอลของผงราก เมื่อให้ทางปากจะต้านอักเสบทองอุ้งเท่าหนูที่ได้รับสาร carrageenan

6. ยาง ยางสบู่ดำทำให้เลือดแข็งตัวเร็วขึ้น (พบร่วมกัน) แต่ถ้าเจือมาก ๆ จะทำให้เลือดไม่แข็งตัว

7. ไม่ระบุส่วนฤทธิ์ต้านการแพร่กระจายของเซลล์มะเร็งจากการศึกษาในห้องปฏิบัติการ พบร่วมสบู่ดำมีฤทธิ์ในการลด in vitro invasion และเคลื่อนที่และการหลังสาร เอ็นไซม์ matrix metallo proteinase ของเซลล์

องค์ประกอบของเมล็ดสบู่ดำ

ระหว่างปี ค.ศ. 1981 – 1984 มีการนำเมล็ดของสบู่ดำจากเมืองต่าง ๆ ในแถบแอลเมา Verde ในอเมริกาใต้ไปวิเคราะห์ห้องค์ประกอบ พบร่วมเมล็ดในของสบู่ดำมี ความชื้น 3.8 – 7.8% เต้า 3.8 – 6.4%

โปรตีน 20.2 – 28.4% ไขมัน 46.7 – 59.8% เส้นใย 0.9 – 4.2% ในส่วนของไขมัน มีกรดไขมันที่สำคัญ 4 ชนิด คือ ปาล์มนิटิก สเตียริก โอลีโอลิก และไอลิโนเลอิก เช่นเดียวกับปาล์มน้ำมัน โดยกรดปาล์มนิटิก และสเตียริกมีน้อยเพียง 15.38% และ 6.24% ตามลำดับ ส่วนโอลีโอลิก และไอลิโนเลอิก มีค่อนข้างสูง คือ 40.23% และ 36.32% ตามลำดับ ทั้งนี้ปริมาณกรดไขมันดังกล่าวอาจแตกต่างกันบ้างเล็กน้อยขึ้นอยู่กับแหล่งที่ปลูก

ในเอกสารเรื่อง “*Jatropha curcas L.*” ข้อมูลโดย James A. Duke ในคู่มือพืชพลังงาน (Handbook of Energy Crops) เมย์แพร์เมอร์ อปี ค.ศ. 1983 ระบุว่าปริมาณทางเคมีของสนับค้ำไว้ว่า เมล็ด 100 กรัม ประกอบด้วย น้ำ 6.6 กรัม โปรตีน 18.2 กรัม ไขมัน 38.0 กรัม คาร์โบไฮเดรต 33.5 กรัม เส้นใย 15.5 กรัม เจ้า 4.5 กรัม

เนื้อในเมล็ด ประกอบด้วยสารต่าง ๆ คือ ซัลคาโรส (Sucarose) ราฟิโนส (raffinose) สตาเชโยส (stachyose) กลูโคส (glucose) ฟรูโคโตส (fructose) กาแลคโตส (galactose) โปรตีนและน้ำมัน ซึ่งในน้ำมันนั้นประกอบด้วยกรด ไอลิโนเลอิก และโอลีโอลิก ในปริมาณสูง รวมทั้งกรด ปาล์มนิटิก และสเตียริก ด้วย

การเพิ่มผลผลิตของพืชโดยทั่วไปนั้นสามารถทำได้โดยการขยายพื้นที่ปลูกและการเพิ่มผลผลิตต่อพื้นที่ การเพิ่มผลผลิตต่อพื้นที่นั้นสามารถทำได้โดยการปรับปรุงพื้นที่และการเขตกรรมด้านต่างๆ ที่ดี เช่นระยะปลูกที่เหมาะสม การจัดการวัชพืช การจัดการน้ำ การจัดการชาตุอาหาร การจัดการโรคและแมลง การตัดแต่งกิ่ง สนับค้ำที่เช่นเดียวกับพืชอื่นๆ นั้นคือแนวทางการเพิ่มผลผลิตสนับค้ำที่ทำได้คือการจัดการระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งที่เหมาะสม ซึ่งทั้งสองปัจจัยนี้อาจมีการจัดการที่แตกต่างกันอยู่กับสภาพการผลิตในแต่ละพื้นที่ปลูก เช่นในการปลูกสนับค้ำเป็นพืชหลักมีการแนะนำให้ใช้ระยะปลูก 1x2 เมตร คือระยะระหว่างต้น 1 เมตร และระยะระหว่างแฉว 2 เมตร (สมบัติ, 2548) อย่างไรก็ตาม ชำนาญ (2547) รายงานว่าหากคิดที่ไม่ดีควรใช้ระยะปลูก 1x1 เมตร ถ้าคิดดีอาจจะขยายระยะปลูกให้ห่างกัน เช่น 2x1 เมตร นอกจากนี้กำพล (2548) รายงานว่าระยะปลูกที่เหมาะสมคือ 1.50x1.25 เมตร และหากคิดไม่ดีให้ใช้ระยะปลูก 1x1 เมตร เช่นเดียวกับคำแนะนำของชำนาญ (2547) สำหรับการตัดแต่งกิ่งนั้นยังมีการศึกษากันอย่างมาก เช่นรายงานของสมบัติ (2548) ได้เปรียบเทียบการให้ผลผลิตของสนับค้ำหลังจาก การตัดแต่งกิ่งที่ดำเนินการต่างกัน โดยได้สรุปว่าหลังการตัดแต่งกิ่ง 6 สัปดาห์ การตัดแต่งกิ่งที่ข้อแยกที่ 1 ให้ผลผลิตสูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับรูปแบบที่ตัดแต่งกิ่งที่ข้อแยกที่ 2 และ 3 อย่างไรก็ตามรายงานดังกล่าวเป็นการศึกษาโดยปลูกสนับค้ำเป็นพืชหลักและเพียงเก็บข้อมูลเพียงครั้งเดียว หากมีการปลูกสนับค้ำเป็นพืชแซนในระบบการปลูกพืช เช่นในสวนไม้ผลและไม้ยืนต้นแล้วควรจะจัดการเรื่องระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งอย่างไร ดังนั้นการศึกษาการผลิตสนับค้ำเป็นพืชแซนจึงจำเป็นต้องทำ

หลักการ ทฤษฎี ตัวแบบ แนวเหตุผล หรือสมมุติฐาน

การผลิตพืชให้ได้ผลผลิตสูงนั้นต้องมีการจัดการที่ดีอยู่ 2 เรื่องหลัก เรื่องแรกคือในเรื่องของพันธุ์ซึ่งในโครงการรวมและจำแนกพันธุ์และโครงการคัดเลือกและสร้างพันธุ์ลูกผสม ได้กล่าวไว้แล้ว สำหรับเรื่องที่สองที่เป็นหลักสำคัญเช่นเดียวกันคือในเรื่องของการเขตกรรม โดยระยะปลูกที่เหมาะสม และการตัดแต่งกิ่งหรือต้นสนูป์ดำเนินปัจจัยที่สำคัญและมีความแตกต่างกันในแต่ละสภาพการปลูก เช่นเดียวกันในสภาพการปลูกเป็นพืชแซมในสวนไม้ผลและไม้ยืนต้นก็อาจจะมีความแตกต่างจากการปลูกในสภาพที่ว่าไปซึ่งใช้เป็นพืชหลัก สภาพพื้นที่การเกษตรที่ปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้น เช่นการปลูกปาล์มที่ใช้ระยะปลูก 10x10 เมตร หากปลูกสนูป์ดำเนินปัจจัยระยะปลูกของสนูป์ดำเนิน 2x2 เมตร จะได้สนูป์ดำเนิน 256 ต้น/ไร่ หากระยะปลูกสนูป์ดำเนิน 1.5x1.5 เมตร จะได้สนูป์ดำเนิน 576 ต้น/ไร่ หากระยะปลูกสนูป์ดำเนิน 1x1 เมตร จะได้สนูป์ดำเนิน 1,024 ต้น/ไร่ จะเห็นว่าจำนวนต้นต่อไร่ที่สามารถปลูกได้นั้นมีจำนวนไม่เท่ากับการปลูกสนูป์ดำเนินพืชหลัก เช่น จะได้ 800 ต้น/ไร่ หากระยะปลูกสนูป์ดำเนิน 2x1 เมตร ดังที่สมบัติ (2548) รายงานไว้ หากคำนึงถึงตัวเลขจำนวนต้นต่อไร่ที่ได้จากการปลูกพืชแซมแล้ว แนวคิดการใช้พืชสนูป์ดำเนินปลูกแซมไม้ผลหรือไม้ยืนต้นเหล่านี้จะเป็นทางเลือกหนึ่งให้กับเกษตรกรได้

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาระยะปลูกที่เหมาะสมของสนูป์ดำเนิน
2. เพื่อศึกษาการตัดแต่งกิ่งสนูป์ดำเนิน
3. เพื่อทราบวิธีการปลูกและการผลิตที่ลูกค้าต้องสำหรับการปลูกสนูป์ดำเนินไม้ผลหรือไม้ยืนต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้วิธีการปลูกหรือการผลิตสนูป์ดำเนินพืชแซมในสวนไม้ผลและไม้ยืนต้น

เนื้อเรื่อง (Main Body) และข้อวิจารณ์ (Discussion)

วิธีดำเนินการวิจัย (Material & Method)

ศึกษาปัจจัยการผลิตสนูป์ดำเนินพืชแซมในสวนไม้ผลและไม้ยืนต้น โดยใช้สนูป์ดำเนินพื้นเมืองปลูกแซมในสวนปาล์มและสวนยางพารา และศึกษา 2 ปัจจัยคือ:-

1. ปัจจัยระยะปลูก ใช้ระยะปลูก 3 ระยะ คือ

1. 1x1 เมตร สามารถปลูกได้ 1,024 ต้น/ไร่ และ 400 ต้น/ไร่ ในสวนไม้ผล
สวนปาล์มน้ำมัน และสวนยางพารา ตามลำดับ

2. 1.5×1.5 เมตร สามารถปลูกได้ 576 ต้น/ไร่ และ 228 ต้น/ไร่ ในในสวนไม้ผล สวนปาล์มน้ำมัน และสวนยางพารา ตามลำดับ

3. 2×2 เมตร สามารถปลูกได้ 256 ต้น/ไร่ และ 154 ต้น/ไร่ ในในสวนไม้ผล สวนปาล์มน้ำมัน และสวนยางพารา ตามลำดับ

2. ปัจจัยการตัดแต่งกิ่ง ใช้รูปแบบของการตัดแต่งกิ่ง 3 รูปแบบคือ

1. ไม่ทำการตัดแต่งกิ่ง

2. ทำการตัดแต่งกิ่ง โดยการตัดลำต้นที่ความสูง 30 เซนติเมตร จากระดับดิน

3. ทำการตัดแต่งกิ่ง โดยการตัดลำต้นที่ความสูง 60 เซนติเมตร จากระดับดิน

วางแผนการทดลองแบบ Factorial in RCRD จำนวน 4 ชั้น แยกการศึกษาเป็น 2 การทดลอง คือ การปลูกแซมในสวนปาล์มและการปลูกแซมในสวนยางพารา โดยศึกษา 2 ปัจจัย

ปัจจัยที่ 1 ระยะปลูก มี 3 ระดับ

ปัจจัยที่ 2 การตัดแต่งกิ่ง มี 3 วิธีการ

ใช้แปลงย่อยขนาด 20×10 ตารางเมตร จำนวนต้นต่อแปลงย่อยจะขึ้นอยู่กับระยะปลูก การบันทึกข้อมูล ทำการบันทึกข้อมูลของแต่ละแปลงย่อยในลักษณะต่างๆ ดังนี้

1. ผลผลิตต่อไร่ บันทึกทั้งที่เป็นน้ำหนักผลสด น้ำหนักเมล็ดที่กะเทาะเปลือก น้ำหนัก 100 เมล็ด

2. ลักษณะทางการเกษตร เช่น อายุการออกดอก อายุการเก็บเกี่ยว จำนวนช่อ ต่อต้น จำนวนผลต่อช่อ จำนวนเมล็ดต่อผล ความด้านท่านโรคและแมลง

3. เปอร์เซ็นต์น้ำมันในเมล็ด

โดยทำการเก็บข้อมูลของลักษณะดังกล่าวเป็นระยะเวลา 3 ปี

การวิเคราะห์ผลทางสถิติ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามแผนการทดลองที่วางไว้ด้วยโปรแกรมวิเคราะห์สำเร็จรูป โดยมีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแยกระหว่างการปลูกแซมในสวนไม้ผล การปลูกแซมในสวนยางพารา และปลูกแซมในสวนปาล์มน้ำมัน

บทที่ 1

การศึกษาการผลิตสนับด้ำเป็นพืชแซมไม้ผลและไม้ยืนต้น

(The Study of Intercropping system of Physic Nut (*Jatropha curcas L.*) Plantation in Orchard)

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สนับด้ำเป็นไม้ที่มีอายุหลายปี (perennial crop) สามารถให้ผลผลิตได้ประมาณ 8- 10 เดือน หลังปลูก และมีอายุยืน 50-60 ปี (จำนาณ, 2547, 2548) ซึ่งหากปล่อยต้นสนับด้ำให้มีการเจริญเติบโต ตามปกติ ความสูงของต้นอาจสูงถึง 5-7 เมตร ทำให้การเก็บเกี่ยวยากและผลผลิตที่ได้ก็ต่ำ เนื่องจากสนับด้ำจะออกดอกบริเวณปลายยอดที่แตกใหม่เป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นการตัดแต่งกิ่งหรือต้นเพื่อให้มีการแตกยอดใหม่และควบคุมความสูงของต้นจึงเป็นแนวทางที่จะเพิ่มผลผลิตสนับด้ำได้ อย่างไรก็ตามทรงพุ่มของสนับด้ำที่ได้จากการตัดแต่งกิ่งจะสัมพันธ์กับระบบทรัพยากรากที่ใช้ โดยปกติระบบทรัพยากรากที่แนะนำให้ปลูกอาจแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสภาพการผลิต เช่น ปลูกเป็นพืชหลักหรือพืชรองหรือพืชเสริม ดังเช่นในภาคใต้หรือภาคตะวันออกซึ่งพื้นที่การเกษตรส่วนใหญ่เป็นสวนไม้ผลและไม้ยืนต้น เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน หรือไม้ผลอื่นๆ โดยขณะที่ไม้ผลยังเล็กในช่วงปีที่ 1-5 นั้น ในระหว่างต้นพืชหลักมีพื้นที่ว่างตามระยะที่ปลูกพืชหลักนั้นๆ เช่น 10x10 หรือ 9x9 เมตร ในปาล์มน้ำมัน หรือระยะ 3x7 เมตรในยางพารา จะเห็นว่ามีพื้นที่มากที่สามารถปลูกพืชอื่นแซมเพื่อให้มีการใช้พื้นที่ได้สูงสุด จากวิกฤติเรื่องราคน้ำมันดีเซลที่สูงขึ้นเป็นรายอาทิบอยู่ในปัจจุบันนี้ และความจำเป็นที่ต้องหาแหล่งพลังงานทดแทนนั้น สนับด้ำเป็นพืชที่มีศักยภาพสูงที่จะใช้ประโยชน์ของน้ำมันจากเมล็ดสนับด้ำมาใช้เป็นน้ำมันใบโอดีเซล อย่างไรก็ตามการจะผลิตหรือปลูกสนับด้ำให้ได้ผลผลิตสูงและมีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องมีการศึกษาข้อมูลทางวิชาการของสนับด้ำซึ่งยังขาดอยู่ การศึกษาการปลูกสนับด้ำเป็นพืชแซมในสวนไม้ผลและไม้ยืนต้น ดังต่อไปนี้ ระบบปลูกกับการตัดแต่งกิ่งและความสัมพันธ์ของ ระยะปลูกกับการตัดแต่งกิ่งที่เป็นข้อมูลหนึ่งที่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องศึกษา เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปส่งเสริมให้เกษตรกรผู้ปลูกต่อไป

สรุปสาระสำคัญจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง (Literature review)

สนับด้ำ (Physic nut หรือ Purging nut) มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Jatropha curcas* Linn. เป็นพืชนำมันชนิดหนึ่งที่กำลังได้รับความสนใจของผู้คนทั่วโลกในและต่างประเทศ สนับด้ำมีถิ่นกำเนิดอยู่ในทวีปอเมริกา เบทร้อนเป็นพืชในวงศ์ Euphorbiaceae วงศ์เดียวกับยางพารา นำมันที่ได้จากเมล็ดสนับด้ำ สามารถนำไปใช้กับเครื่องยนต์ดีเซลโดยไม่ต้องใช้น้ำมันชนิดอื่นผสมอีก ชาวโปรตุเกสนำเข้ามาปลูกใน

ประเทศไทย ช่วงปลายสมัยกรุงศรีอยุธยาราวๆ 300 ปีก่อน เพื่อบันทึกน้ำมันนำไปทำสูตร ปัจจุบันสูตรดั้มี ปลูกทั่วทุกภาคของประเทศไทย มีชื่อเรียกที่แตกต่างกันไป เช่น ภาคเหนือเรียกว่ามะหุ่งชัว ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเรียกว่ามะเยาหรือสีหลอด ภาคใต้เรียกว่ามาคาดหรือหงส์เทศ ภาคกลางเรียกสูตรด้า

ลักษณะทางพฤกษาศาสตร์

- ลำต้น สูตรด้าเป็นไม้พุ่มยืนต้นขนาดกลาง สูงประมาณ 2 – 7 เมตร มีอายุไม่น้อยกว่า 20 ปี ลำต้นและยอดคล้ายกระหุ่งแต่ไม่มีขน ลำต้นเกลี้ยงเกลี้ยมเปลือกสีเทา - น้ำตาล หวานน้ำ เป็นไม้เนื้ออ่อน ไม่มีแกน หักง่ายมีน้ำยางสีขาวใส

- ใบ เป็นใบเดี่ยวรูปไข่ กว้างหรือค่อนข้างกลม จัดเรียงแบบสลับ โคนใบเว้ารูปหัวใจ ปลายใบแหลม ขอบใบเรียบหรือหยักกว้าง 3-5 หยัก

- ดอก มีชื่อดอกแบบ Panicle หรือ panicle cyme ประกอบด้วยดอกตัวผู้และดอกตัวเมียอยู่ในช่อดอกเดียวกัน ดอกทั้ง 2 ชนิด มีกลีบรอง และกลีบดอก อย่างละ 5 กลีบ ดอกตัวผู้มีเกสรเรียงเป็นวง 2 วง วงละ 5 อัน ดอกตัวเมียมีรังไข่ ก้านเกสรตัวเมียมี 6 แฉก ดอกมีขนาดเล็กสีเขียวแกมเหลือง มีกลีบห้อมอ่อนๆ ออกเป็นช่อที่ซอกใบหรือปลายยอด ในช่อดอกเดียวกันมีดอกตัวผู้มากกว่าดอกตัวเมีย (อัตราดอกตัวผู้ : ดอกตัวเมีย เท่ากับ 6-7 : 1) ดอกแต่ละช่อบานไม่พร้อมกัน มีชื่อดอกประมาณ 15-30 ช่otropic แต่ละช่อดอกมีดอกย่อย 70-120 ดอก แต่จะติดผลเพียง 8-14 ผล

- ผล ผลที่เกิดจากช่อดอกเดียวกันจะสุกแก่ไม่พร้อมกัน ผลอ่อนมีสีเขียว เมื่อแก่แล้วสีเหลืองคล้ายลูกจันทน์ ผลมีลักษณะกลมรีเล็กน้อย ผลมีขนาดปานกลาง กว้าง 2 – 3 เซนติเมตร ยาว 2.5-3.5 เซนติเมตร ผลมี 3 พุ่ง ละ 1 เมล็ด เมื่อสุกแก่ผลจะปริแตก ผลสด 1 กิโลกรัม มีจำนวน 85-90 ผล - เมล็ด รูปกลมรีเปลือกนอกสีดำ เนื้อในสีขาว มีสารพิษ (curcin) หากบริโภคจะเกิดการอาเจียนและท้องเสีย เมล็ดกว้างประมาณ 1 เซนติเมตร ยาวประมาณ 2 เซนติเมตร น้ำหนัก 100 เมล็ด ประมาณ 70 กรัม เมล็ด 1 กิโลกรัม มีประมาณ 1,300-1,500 เมล็ด

การขยายพันธุ์สูตรด้า

1. เพาะเมล็ด เมล็ดสูตรด้าไม่มีระยะพักตัว สามารถเพาะในถุงเพาะหรือกระเบทraryก์ได้อายุประมาณ 2 เดือน จึงนำไปปลูก สำหรับด้านที่ได้จากการเพาะเมล็ด จะให้ผลผลิตได้ประมาณ 8-10 เดือน หลังปลูก

2. การปักชำ ต้องคัดท่อนพันธุ์ที่มีสีเขียวปนน้ำตาลเล็กน้อย หรือกิ่งที่ไม่อ่อนและแก่เกินไป ความยาว 50 เซนติเมตร โดยปักลงในถุงเพาะหรือกระเบทraryก์ได้ ใช้เวลาปักชำประมาณ 2 เดือน จึงนำไปปลูกโดยจะให้ผลผลิตหลังปลูกประมาณ 6-8 เดือน

3. การเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ ปัจจุบันกรมวิชาการเกษตรได้ทำการขยายพันธุ์โดยการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อได้แล้ว ซึ่งได้ผลเหมือนกับการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อพืชชนิดอื่นทั่วไป

วัสดุที่ใช้ในการเพาะเมล็ดและปักชำ ผสมดินในอัตราส่วนดังนี้

- ดิน 3 ส่วน ชี๊ก้าเกลน 3 ส่วน ปูยคอค 1 ส่วน

ପ୍ରକୃତ

សប្តាហាមរាល់ភ្នែក ໄដ់ពេលគី មើលឯណា ភិំងុំ វិនិច្ឆ័យ ឬ តុនកូចុង នៅក្នុង ឲ្យបាន ឬ តុនកូចុង នៅក្នុង ឲ្យបាន

การปัจจุบัน

- ระยะปลูก ควรห่างกัน 2 หรือ 3 เมตร เพื่อให้ต้นสนูป์ดำได้รับแสงแดดเต็มที่ เนื่องจากสนูป์ดำเป็นพืชที่ชอบแสงแดด

- ควรปลูกในพื้นที่ที่มีการระบายน้ำได้ดี และเป็นพื้นที่โล่งแจ้ง

การให้น้ำแก่ต้นสนิมด้า

- ถ้าเป็นคินที่ไม่ค่อยสมบูรณ์ ควรให้ในระยะ 5 - 6 วันต่อครั้ง
 - ถ้าเป็นคินสมบูรณ์ปานกลาง ควรให้ในระยะ 7 - 10 วันต่อครั้ง
 - ถ้าเป็นคินดี ควรให้ในระยะ 10 - 15 วันต่อครั้ง

ลักษณะของดิน

เป็นเรื่องจริงที่ต้นสนบูด้า สามารถปลูกได้เกือบทุกสภาพดิน ยกเว้นดินเหนียวที่อุ่มน้ำ และสามารถแตกได้ง่ายในหน้าแล้ว และบริเวณที่น้ำท่วมลึก (ราคza เช่นน้ำ 3 วันตาย)

การเด็ดยอด

- เมื่อต้นสนูป้ำสูงประมาณ 50 เซนติเมตร ให้เด็ดยอดทิ้ง เพื่อกระตุ้นให้ลำต้นแตกสาขา
 - หลังเด็ดยอด 2 เดือน ให้ตัดแต่งทรงต้น โดยตัดกิ่งล่างไก้ลอกต้นออก เหลือกิ่งข้างไว้ 5-6 กิ่ง เพื่อให้ทรงพ่นโพรง ดันได้รับแสงแดดเต็มที่

การตัดแต่งกิง

ในปีที่ 2 เมื่อต้นสนับค์ดำจริญเติบโตเต็มที่ ควรพยายามตัดแต่งกิ่งที่ให้ผลผลิตแล้ว เพื่อให้ทรงต้นโปรด โดยเฉพาะโคนต้นเพื่อให้ต้นได้รับแสงแดดเต็มที่ และกิ่งที่แตกใหม่จะพยายามให้ผลผลิตทำให้มีผลผลิตสำเร็จอย่างต่อเนื่องทั้งปี และต้นสนับค์ไม่สูงเกินจ่ายต่อการเก็บเกี่ยวผลผลิต (กรณีที่ได้น้ำเพียงพอ)

การใช้ปุ๋ย

- รองก้นหลุมด้วยปูยหมักหรือปูยคอก อัตรา 3-5 กิโลกรัมต่อตัน
 - เมื่อตันอายุได้ 2 เดือนขึ้นไปหรือตันที่ตัดแต่งกิ่งใหม่ให้ใส่ปูยเคมีที่มีอัตราตัวหน้าสูง เช่น 3:1:1 จำนวน 150 กรัมต่อตัน
 - ต้มที่กำลังให้ผลผลิต ควรใส่ปูยเคมีที่มีอัตราตัวหน้าและตัวท้ายสูง เช่น 2:1:3 จำนวน 250-300 กรัมต่อตันทุก 3 เดือน
 - การใส่ปูยคอกร่วมกับปูยเคมีทุกครั้ง

การใช้ผลผลิต

- ต้นกล้าจากการเพาะเมล็ดจะให้ผลผลิตหลังปลูกประมาณ 8 เดือน
- ต้นจากการปักชำจะให้ผลผลิตเร็วกว่าการเพาะเมล็ด
- ต้นสนูดำที่ปลูกในสภาพน้ำฝนจะให้ผลผลิตตลอดช่วงฤดูฝนเฉลี่ยตันละ 1 กิโลกรัม
- ต้นสนูดำที่ปลูกในสภาพที่มีก๊าซ嫌味酸 ozone จะให้ผลผลิตตลอดปี

การเก็บเกี่ยวผลผลิต

- เพื่อใช้เป็นเมล็ดพันธุ์ สนูดำจะเริ่มทยอยออกดอก หลังปลูกประมาณ 6 เดือน ตั้งแต่ออกดอกจนถึงติดผล ใช้เวลาประมาณ 60 วัน สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ทุก 10-14 วัน และให้ผลผลิตตลอดปี เมื่อมีน้ำเพียงพอ เมื่อผลแก่จะมีสีเหลือง ให้เก็บมาตากเดือดและผึ่งในที่ร่มจะทำให้เปลือกออกเรอเมล็ดที่ได้ผึ่งลมไว้ประมาณ 3 วัน จนเมล็ดแห้งเก็บใส่ถุงตาข่ายเพื่อให้อาหารสัตว์ได้ สามารถเก็บรักษาเมล็ดให้มีความคงทนได้นาน 4 เดือน
- เพื่อหิน้ำมัน เก็บผลสนูดำที่แก้จัมมาตากแคนให้แห้ง จะทำให้เปลือกออกเรอแต่เมล็ดตากแคนให้เมล็ดแห้งอีกครั้ง จึงนำเมล็ดที่ได้มานำเสนอขาย หรือถุงตาข่าย เก็บไว้ในที่ร่มและอากาศถ่ายเทได้

ประโยชน์ของสนูดำ

- ยางจากก้านใบ ใช้ป้ายรักษาโรคปานกกระจาก ห้ามเลือด แก้ปวดฟัน แก้ลิ้นเป็นฝ้าขาว โดยผสมกับน้ำนมมารดาป้ายลิน
- ลำต้น ตัดเป็นท่อนต้มน้ำให้เด็กกินแก้ชาตานาโนย ตัดเป็นท่อนแซ่น้ำอ่อนแก้โรคพุพอง ใช้เป็นแนวรั้วป้องกันสัตว์เลี้ยง เช่น โโค กระเบื้อง ม้า แพะ เป้าทำลายผลผลิต
- เมล็ดหินเป็นน้ำมัน ใช้ทดแทนน้ำมันดีเซล ใช้บำรุงรากไม้ ใช้เป็นยาถ่ายยาระบายน้ำ ใช้เป็นปุ๋ยอินทรีย์ โดยใช้จากการหิน้ำมัน ซึ่งมีชาตุอาหารหลัก มากกว่าปุ๋ยหมักและมูลสัตว์หลายชนิด ยกเว้นมูลไก่ที่มีพอกฟอร์ส และโปรแทตส์เซี่ยม มากกว่า และยังมีสารพิษ Curcin มีฤทธิ์เหมือนสกัด เมื่อกินเข้าไปแล้วจะทำให้ท้องเดิน
- ในและเปลือกไม้ ในอ่อนสามารถนำมานึ่ง หรือต้มรับประทานได้อย่างปลอดภัย ส่วนเปลือกไม้สามารถนำมาสกัดเอาแทนนิน (Tannin) ใช้ในอุดสาหกรรมฟอกหนังได้
- กากระดิก ซึ่งเป็นส่วนที่เหลือจากการหิน้ำมันนำไปใช้แล้ว จะนำมาอัดเป็นก้อนทำเป็นเชื้อเพลิงให้กับเครื่องสตรีมเทอร์ไบน์ (Steam turbine) สำหรับเครื่องกำเนิดไฟฟ้า
- น้ำมัน เมล็ดของสนูดำประมาณ 35-40 เปอร์เซ็นต์ เนื้อใน(kernels) ประมาณ 55-60 เปอร์เซ็นต์ น้ำมันจึงเป็นผลผลิตที่สำคัญของสนูดำ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หลายประการ ดังนี้

1. ทำเครื่องสำอางและถอนมูก นำมันจากเมล็ดสนูดำสามารถนำไปใช้ทาแก้โรคผิวหนัง หรือผิวหนังอักเสบ รวมทั้งสามารถบรรเทาอาการปวดข้ออันเนื่องมาจากรูมาตอยด์ได้ด้วย กรณีออนไลน์ในนำมันเมล็ดในของสบู่ดำซึ่งมีอยู่ประมาณ 36 เปอร์เซ็นต์ มีความน่าสนใจในการนำมาใช้เป็นครีมถอนมูก

2. สารเคมีกำจัดศัตรูพืช นำมัน และสารสกัดจากนำมันของสนูดำ สามารถนำไปใช้กำจัดศัตรูพืชได้ โดยมีตัวอย่างในการนำมาใช้ควบคุมแมลงศัตรูฝ่าย โดยเฉพาะหนอนเจ้าสมอฝ่าย ศัตรูผักมันฝรั่ง และข้าวโพด สารสกัดเมธานอล (Methanol extracts) จากสนูดำ ซึ่งประกอบด้วยสารพิษบางชนิด มีการทดลองนำมาใช้ในการควบคุมพยาธิในหอยที่นำมาระโภค

3. นำมันเชื้อเพลิงสำหรับจุดไฟ เชื้อเพลิงในการปรุงอาหาร และนำมันดีเซล การใช้ประโยชน์ในการนำมาทำเชื้อเพลิงนี้ เป็นการใช้ประโยชน์สูงสุดของสนูดำ และกำลังมีการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้มากที่สุด นำมันสนูดำล้วนๆ สามารถนำมาใช้ในเครื่องยนต์ดีเซลได้

4. สนู กลีเซอริน ซึ่งเป็นผลผลิตได้จากใบโอดีเซล สามารถนำมาทำสนูได้ ขณะเดียวกันนำมันจากสนูดำล้วนๆ ก็นำมาทำสนูได้เช่นกัน โดยมีการผลิตเป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็ก หรือ อุตสาหกรรมในครัวเรือน

5. ใช้ทำยา ทุกส่วนของต้นสนูดำ รวมทั้งเมล็ด ใน และเปลือกไม้ทั้งส่วนนำมาสกัดหรือต้มสามารถนำมาทำยาพื้นบ้าน และยารักษาสัตว์ได้ โดยนำมันของสนูดำมีฤทธิ์เป็นยาрабาย และโดยทั่วไปนิยมนำมาใช้ในการรักษาโรคผิวหนัง รวมทั้งใช้ทาแก้ปวดในคนที่เป็นโรครูมาติซึม ในนำมาต้มน้ำดื่มแก้ไอ และใช้ม่าเชื้อโรคภายในหลังการคลอด นำในเนื้อเยื่อของต้นสนูดำนำมาใช้

ใช้เป็นสารป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืช และพาราสิตของหอย สารสกัดจากส่วนต่างๆ ของต้นสนูดำมีศักยภาพในการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืช โดยเฉพาะนำมันจากเมล็ด สารสกัดจากเมล็ดและฟอร์บูล อีสเตอร์ (Phorbol ester) จากนำมันสามารถควบคุมศัตรูพืชหลายชนิด ในหลายกรณีอย่างได้ผลดียิ่ง ทั้งในฝ่าย มันฝรั่ง พืชผัก ถั่วเขียว ข้าวโพด และข้าวฟ่าง

นำที่สกัดจากใบของสนูดำ มีฤทธิ์ในการควบคุมเชื้อร้ายที่เป็นพาหะนำโรคของพืชบางชนิด และมีผลการทดลองจากห้องปฏิบัติการระบุว่าเมล็ดสนูดำที่บดเป็นผงสามารถทำให้หอยมีปฏิกิริยาต่อต้านการอาศัยของพยาธิใบไม้ได้

อย่างไรก็ตามมีข้อมูลระบุว่า ในอสเตรเลียจัดให้สนูดำเป็นวัชพืชเนื่องจากมีการแพร่ขยายอย่างกว้างขวางทั่วโลก และเป็นพืชที่เมล็ดมีพิษ ซึ่งต้องมีการควบคุมการปลูก

การกำจัดวัชพืช

การกำจัดวัชพืชหลังจากปลูกต้นสนูดำ 1 เดือน โดยการตากกรอบโคนต้น เมื่อต้นสนูดำมีอายุประมาณ 3 เดือน ทรงต้นจะปอกคลุมโคนต้น วัชพืชจะขึ้นได้แน่นอน ความถี่ในการกำจัดวัชพืชขึ้นอยู่กับฤดูกาลและความชื้นในดิน

โรคแมลงและการป้องกันกำจัด

- โรครากรน่า เนื่องจากน้ำท่วมขัง

- แมลงที่พ่นส่วนใหญ่ ได้แก่ เพลี้ยหอย เพลี้ยแป้ง ไรขาว ไรแดง เมื่อพบมีการระบาดควรใช้สารป้องกันกำจัด เช่น ยาดูดแข็ง 1 คืน กรองน้ำผ่านฟอกน้ำให้ทั่วบริเวณที่มีการระบาด การปลูกหญ้า ทำการบารุงดูแลรักษาเป็นแบบพืชไร่ทั่วๆ ไป การป้องกันกำจัดโรคเน้นไปทางการจัดการทางเขตกรรมเป็นหลัก การใช้สารเคมีจะใช้เท่าที่จำเป็นเท่านั้น ดังนั้นจึงควรปฏิบัติตามนี้

1. การเตรียมท่อนพันธุ์/ต้นกล้า ควรเลือกต้นที่สมบูรณ์แล้วไม่มีโรคติดมากับส่วนขยายพันธุ์ ดังกล่าว หรือเลือกใช้พันธุ์ด้านท่านโรค

2. ระยะปลูก ควรเมะระยะที่ไม่หนาแน่นกันมากเกินไป ควรเมะระยะที่มีการระบายน้ำอากาศและความชื้น ได้แก่ แสงแดดสามารถส่งเข้าทั่วถึงทุก部分ต้นและบริเวณโคนต้น

3. การตัดแต่งกิ่ง เป็นการลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรคในแปลงเพาะปลูกไม่ให้ถึงระดับก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจได้ แต่ควรตัดแต่งกิ่งในสภาพอากาศที่เหมาะสม เพราะการตัดแต่งกิ่งทำให้เกิดรอยบาดแผลซึ่งอาจเป็นทางเข้าทำลายของเชื้อสาเหตุโรคพืชได้

4. ระบบการให้น้ำ ควรให้สม่ำเสมอตลอดฤดูปลูก ถ้าขาดน้ำจะทำให้เกิดสภาวะเครียด (Stress) กับต้นหญ้า ซึ่งอาจก่อให้เกิดความอ่อนแอก่อให้เชื้อสาเหตุโรคพืชได้

5. ระบบการให้ชาต้อาหารควรให้ชาต้อาหารที่มีสัดส่วนของชาต้อาหารสมดุลกัน และให้ในปริมาณที่เหมาะสมไม่มากหรือน้อยเกินไป รวมทั้งการใช้สารปรับปรุงคุณภาพเพื่อช่วยให้ดินมีสมบัติทางกายภาพเหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของหญ้า นอกจากนี้ควรคำนึงถึงความอยู่รอดและการเพิ่มปริมาณของสิ่งมีชีวิตในนิเวศน์วิทยาของแปลงเพาะปลูกหญ้า

6. ถ้ามีการระบาดของโรคจนถึงระดับที่ก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจควรใช้การป้องกันกำจัดอาจใช้สารชีวภาพหรือสารเคมีที่ปลอดภัย

ข้อได้เปรียบทองหญ้า เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับพลังงานชีวภาพอื่นๆ คือ

- เจริญเติบโตอย่างรวดเร็วและขยายพันธุ์ง่าย

- วิธีการสักดิ้นเอาน้ำมันออกสามารถทำได้ง่าย

- ประสิทธิภาพของพลังงานเป็นที่น่าพอใจ

- สามารถทำได้ในชนบท

- ไม่ต้องปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงเครื่องยนต์

ข้อมูลการนำน้ำมันหญ้าใช้กับเครื่องยนต์ดีเซลเกย์ตร

1. นำน้ำมันหญ้าที่สักดิ้นไว้ให้ตกลงกับปริมาณ 1-2 วัน สามารถนำไปใช้เดินเครื่องยนต์ดีเซลสูบเผาของเกย์ตร โดยไม่ต้องผสมส่วนส่วนใดๆ

2. การสักดิ้นของชิ้นส่วนเครื่องยนต์ไม่แตกต่างกับการเดินเครื่องด้วยน้ำมันดีเซล

3. อัตราการสิ้นเปลืองของน้ำมันหญ้า เมื่อเปรียบเทียบกับน้ำมันดีเซลใกล้เคียงกัน

4. ส่วนที่เหลือจากการเผาไหม้ ซึ่งออกทางท่อไอเสียของเครื่องยนต์มีปริมาณควันดำและสารบอนมอนน็อกไซด์น้อยกว่าเครื่องยนต์ซึ่งใช้น้ำมันดีเซลเล็กน้อย

พิษวิทยาของสนุุ่ดำ (*Jatropha curcas L.*)

จากการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลของสถาบันการแพทย์แผนไทยพบว่าทุกส่วนของสนุุ่ดำมีความเป็นพิษ ซึ่งส่วนใหญ่พบกับสัตว์ทดลอง ดังนี้

1. ใน มีฤทธิ์ในการฆ่าเชื้อและฆ่าพยาธิโดยขับยิ่งการเจริญของแบคทีเรียกลุ่ม *Staphylococcus*, *Bacillus* และ *Micrococcus*

- ยาง (sap) ที่ความเข้มข้น 50 เปรอร์เซ็นต์ และ 100 เปรอร์เซ็นต์ สามารถฆ่าไบพยาธิได้เดือนและพยาธิปากขอ และขับยิ่งการเจริญของลูกลูกน้ำเงิน และยางจะมีความเป็นพิษสูงมากต่อหูถีบจัดเมื่อเข้าทางปากหรือฉีดเข้าร่องห้อง

2. กินก้านหรือส่วนต้น (จากการศึกษาในห้องปฏิบัติการ) พบว่ามีฤทธิ์ขับยิ่ง cytopathic effect ของเชื้อ HV โดยมีพิษต่ำ

3. ทดสอบกับปลาкар์พ พบว่าพิษของ phorbol ester ทำให้ปลาเจริญเติบโตช้าลง มีมูกในอุจจาระและไม่กินอาหาร แต่ถ้าหยดให้ phorbol ester ปลาจะกลับมาเจริญเป็นปกติ ได้ทดสอบกับตัวอ่อนในครรภ์ของหู พบว่าผลสนุุ่ดำทำให้หูนูเท็งได้

4. เมล็ด สารพิษในเมล็ดคือ curcin มีฤทธิ์ต่อสัตว์หลายชนิดและมนุษย์ดังนี้

- ฤทธิ์กับหู พบว่าสารพิษ curcin มีฤทธิ์ขับยิ่งการสร้างโปรดีน แต่ในทางกลับมาเจริญเป็นปกติ ได้ทดสอบกับตัวอ่อน เช่นเดียวกับเมล็ดปอกตีเนื่องจากของสารก่อมะเร็ง แบ่งตัวอย่างรวดเร็วและอาจพัฒนาเจริญเป็นก้อนมะเร็งได้

- พิษกับหู เมื่อให้ทางปากในหูถีบจัด พบว่าทำให้หูตาย เนื่องจากการคั่งในหลอดเลือดและ/หรือ เลือดออกในกระเพาะอาหาร ปอด ไต หัวใจผิดปกติ มีเลือดออกหล่ายแห้งในร่างกาย

- พิษกับลูกไก่ พบว่าเมื่อนำเมล็ดมาผสมอาหารให้ลูกไก่กิน ทำให้ลูกไก่โตช้า ตับและไตโต เช่น กะเพราอาหาร ปอด ไต หัวใจผิดปกติ มีเลือดออกหล่ายแห้งในร่างกาย

- พิษที่พบในเด็ก ที่รับประทานเมล็ดสนุุ่ดำได้แก่ อาการกระสับกระส่าย คลื่นไส้ อาเจียน ท้องเดิน และขาดน้ำ

- พิษที่พบในผู้ใหญ่ กรณีที่เป็นสายพันธุ์ที่มีสารเป็นพิษสูง หากรับประทานเพียงแค่ 3 เมล็ด ก็เป็นอันตรายแก่ระบบทางเดินอาหาร แต่บางพันธุ์รับประทานถึง 50 เมล็ดก็ไม่เป็นอันตราย

5. راك ฤทธิ์ต้านอักเสบ ผลกระทบเมื่อทานในหูของหูถีบจัด จะช่วยต้านอักเสบ จากการถูกสาร TPA ได้ และสารสกัดคิวเบิลเมชานอลของผงราก เมื่อให้ทางปากจะต้านอักเสบของอุ้งเท่าหูที่ได้รับสาร carageenan

6. ยาง ยางสบู่ดำทำให้เลือดแข็งตัวเร็วขึ้น (พนในคน) แต่ถ้าเจ็บมาก ๆ จะทำให้เลือดไม่แข็งตัว

7. ไม่ระบุส่วนคุณที่ด้านการแพร่กระจายของเซลล์มะเร็งจากการศึกษาในห้องปฏิบัติการ พนว่า สบู่ดำมีฤทธิ์ในการลด *in vitro invasion* และเคลื่อนที่และการหลั่งสาร เอ็นไซม์ matrix metallo proteinase ของเซลล์

องค์ประกอบของเมล็ดสบู่ดำ

ระหว่างปี ค.ศ. 1981 – 1984 มีการนำเมล็ดของสบู่ดำจากเมืองต่าง ๆ ในแถบแหลม Verde ในอเมริกาใต้ไปวิเคราะห์ห้องค์ประกอบ พนว่าเมล็ดในของสบู่ดำมี ความชื้น 3.8 – 7.8% เถ้า 3.8 – 6.4% โปรตีน 20.2 – 28.4% ไขมัน 46.7 – 59.8% เส้นใย 0.9 – 4.2% ในส่วนของไขมัน มีกรดไขมันที่สำคัญ 4 ชนิด คือ ปาล์มนิटิก สเตียริก โอลีอิค และไอลิโนเลอิค เช่นเดียวกับปาล์มน้ำมัน โดยกรดปาล์มนิटิก และสเตียริกมีน้อยเพียง 15.38% และ 6.24% ตามลำดับ ส่วนโอลีอิค และไอลิโนเลอิค มีค่อนข้างสูง คือ 40.23% และ 36.32% ตามลำดับ ทั้งนี้ปริมาณกรดไขมันดังกล่าวอาจแตกต่างกันบ้างเล็กน้อยขึ้นอยู่กับแหล่งที่ปลูก

ในเอกสารเรื่อง “*Jatropha curcas L.*” ข้อมูลโดย James A. Duke ในคู่มือพืชพลังงาน (Handbook of Energy Crops) เมยแพร์เมื่อปี ค.ศ. 1983 ระบุว่าค์ประกอบทางเคมีของสบู่ดำไว้ว่า เมล็ด 100 กรัม ประกอบด้วย น้ำ 6.6 กรัม โปรตีน 18.2 กรัม ไขมัน 38.0 กรัม คาร์โบไฮเดรต 33.5 กรัม เส้นใย 15.5 กรัม เถ้า 4.5 กรัม

เนื้อในเมล็ด ประกอบด้วยสารต่าง ๆ คือ ซัลคาโรส (Sucarose) แรฟฟินอส (raffinose) สถาคีโอดีส (stachyose) กลูโคส (glucose) ฟรุกโตส (fructose) กาแลคโตส (galactose) โปรตีนและน้ำมัน ซึ่งในน้ำมันนี้ประกอบด้วยกรด ไอลิโนเลอิค และโอลีอิค ในปริมาณสูง รวมทั้งกรด ปาล์มนิटิก และสเตียริก ด้วย

การเพิ่มผลผลิตของพืชโดยทั่วไปนั้นสามารถทำได้โดยการขยายพื้นที่ปลูกและการเพิ่มผลผลิตต่อพื้นที่ ในการเพิ่มผลผลิตต่อพื้นที่นั้นสามารถทำได้โดยการปรับปรุงพันธุ์และการเขตกรรมด้านต่างๆ ที่ดี เช่นระยะปลูกที่เหมาะสม การจัดการวัชพืช การจัดการน้ำ การจัดการธาตุอาหาร การจัดการโรคและแมลง การตัดแต่งกิ่ง สบู่ดำกีดีเยกับพืชอื่นๆ นี้คือแนวทางการเพิ่มผลผลิตสบู่ดำที่ทำได้คือการจัดการระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งที่เหมาะสม ซึ่งทั้งสองปัจจัยนี้อาจมีการจัดการที่แตกต่างกันอยู่กับสภาพการผลิตในแต่ละพื้นที่ปลูก เช่นในการปลูกสบู่ดำเป็นพืชหลักมีการแนะนำให้ใช้ระยะปลูก 1x2 เมตร คือระยะระหว่างต้น 1 เมตร และระยะระหว่างแท่ง 2 เมตร (สมบัติ, 2548) อย่างไรก็ตาม ชนาญ (2547) รายงานว่าหากดินที่ไม่ดีควรใช้ระยะปลูก 1x1 เมตร ถ้าดินดีอาจจะขยายระยะปลูกให้ห่างกัน เช่น 2x1 เมตร นอกจากนี้กำพล (2548) รายงานว่าระยะปลูกที่เหมาะสมคือ 1.50x1.25 เมตร และหากดินไม่ดีให้ใช้ระยะปลูก 1x1 เมตร เช่นเดียวกับคำแนะนำของชนาญ (2547) สำหรับการตัดแต่งกิ่งนั้นยังมีการศึกษากันน้อยมากเช่นรายงานของสมบัติ (2548) ได้เปรียบเทียบการให้ผลผลิตของสบู่ดำหลังจาก

การตัดแต่งกิ่งที่ดำเนินการต่างกัน โดยได้สรุปว่าหลังการตัดแต่งกิ่ง 6 สัปดาห์ การตัดแต่งกิ่งที่ข้อแยกที่ 1 ให้ผลผลิตสูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับรูปแบบที่ตัดแต่งกิ่งที่ข้อแยกที่ 2 และ 3 อย่างไรก็ตามรายงาน ดังกล่าวเป็นการศึกษาโดยปลูกสนูป์ดำเนินพืชหลักและเพียงเก็บข้อมูลเพียงครั้งเดียว หากมีการปลูกสนูป์ดำเนินพืชแซนในระบบการปลูกพืชเช่นในสวนไม้ผลและไม้ยืนต้นแล้วควรจะจัดการเรื่องระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่งอย่างไร ดังนั้นการศึกษาการผลิตสนูป์ดำเนินพืชแซนจึงจำเป็นต้องทำ

หลักการ ทฤษฎี ตัวแบบ แนวเหตุผล หรือสมมุติฐาน

การผลิตพืชให้ได้ผลผลิตสูงนั้นต้องมีการจัดการที่ดีอยู่ 2 เรื่องหลัก เรื่องแรกคือในเรื่องของ พันธุ์ซึ่งในโครงการรวมและจำแนกพันธุ์และโครงการคัดเลือกและสร้างพันธุ์ลูกผสม ได้กล่าวไว้แล้ว สำหรับเรื่องที่สองที่เป็นหลักสำคัญเช่นเดียวกันคือในเรื่องของการเบตกรรม โดยระบบปลูกที่เหมาะสม และการตัดแต่งกิ่งหรือต้นสนูป์ดำเนินปัจจัยที่สำคัญและมีความแตกต่างกันในแต่ละสภาพการปลูก เช่นเดียวกันในสภาพการปลูกเป็นพืชแซนในสวนไม้ผลและไม้ยืนต้นอาจจะมีความแตกต่างจากการปลูกในสภาพทั่วไปซึ่งใช้เป็นพืชหลัก สภาพพื้นที่การเกษตรที่ปลูกไม้ผลหรือไม้ยืนต้น เช่นการปลูกปาล์มที่ใช้ระบบปลูก 10×10 เมตร หากปลูกสนูป์ดำเนินสวนปาล์มด้วยระบบปลูกของสนูป์ดำเนิน 2×2 เมตร จะได้สนูป์ดำเนิน 256 ต้น/ไร่ หากระยะปลูกสนูป์ดำเนิน 1.5×1.5 เมตร จะได้สนูป์ดำเนิน 576 ต้น/ไร่ หากระยะปลูกสนูป์ดำเนิน 1×1 เมตร จะได้สนูป์ดำเนิน $1,024$ ต้น/ไร่ จะเห็นว่าจำนวนต้นต่อไร่ที่สามารถปลูกได้นั้นมีจำนวนใกล้เคียงกับการปลูกสนูป์ดำเนินพืชหลัก เช่น จะได้ 800 ต้น/ไร่ หากระยะปลูกสนูป์ดำเนิน 2×1 เมตร ดังที่ สมบัติ (2548) รายงานไว้ หากคำนึงถึงตัวเลขจำนวนต้นต่อไร่ที่ได้จากการปลูกพืชแซนแล้ว แนวคิดการใช้พืชสนูป์ดำเนินปลูกแซนไม้ผลหรือไม้ยืนต้นเหล่านี้จะเป็นทางเลือกหนึ่งให้กับเกษตรกรได้

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาระบบปลูกที่เหมาะสมของสนูป์ดำเนิน
2. เพื่อศึกษาการตัดแต่งกิ่งสนูป์ดำเนิน
3. เพื่อทราบวิธีการปลูกและการผลิตที่ลูกต้องสำหรับการปลูกสนูป์ดำเนินไม้ผลหรือไม้ยืนต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้วิธีการปลูกหรือการผลิตสนูป์ดำเนินพืชแซนในสวนไม้ผลและไม้ยืนต้น

เนื้อเรื่อง (Main Body) และข้อวิจารณ์ (Discussion)

วิธีดำเนินการวิจัย (Material & Method)

ศึกษาปัจจัยการผลิตสนับดำเนเพื่อเป็นพืชแซมในสวนไม้ผลและไม้ยืนต้น โดยใช้สนับดำเนพันธุ์พื้นเมืองปลูกแซมในสวนปาล์มและสวนยางพารา และศึกษา 2 ปัจจัยคือ:-

1. ปัจจัยระยะปลูก ใช้ระยะปลูก 3 ระยะ คือ

1. 1×1 เมตร สามารถปลูกได้ 1,024 ต้น/ไร่ และ 400 ต้น/ไร่ ในสวนไม้ผล
สวนปาล์มน้ำมัน และสวนยางพารา ตามลำดับ

2. 1.5×1.5 เมตร สามารถปลูกได้ 576 ต้น/ไร่ และ 228 ต้น/ไร่ ในสวนไม้
ผล สวนปาล์มน้ำมัน และสวนยางพารา ตามลำดับ

3. 2×2 เมตร สามารถปลูกได้ 256 ต้น/ไร่ และ 154 ต้น/ไร่ ในสวนไม้ผล
สวนปาล์มน้ำมัน และสวนยางพารา ตามลำดับ

2. ปัจจัยการตัดแต่งกิ่ง ใช้รูปแบบของการตัดแต่งกิ่ง 3 รูปแบบคือ

1. ไม่ทำการตัดแต่งกิ่ง

2. ทำการตัดแต่งกิ่งโดยการตัดลำดันที่ความสูง 30 เซนติเมตร จากระดับดิน

3. ทำการตัดแต่งกิ่งโดยการตัดลำดันที่ความสูง 60 เซนติเมตร จากระดับดิน

วางแผนการทดลองแบบ Factorial in RCRD จำนวน 4 ชั้น แยกการศึกษาเป็น 2 การทดลอง
คือ การปลูกแซมในสวนปาล์มและการปลูกแซมในสวนยางพารา โดยศึกษา 2 ปัจจัย

ปัจจัยที่ 1 ระยะปลูก มี 3 ระดับ

ปัจจัยที่ 2 การตัดแต่งกิ่ง มี 3 วิธีการ

ใช้แปลงย่อยขนาด 20×10 ตารางเมตร จำนวนต้นต่อแปลงย่อยจะขึ้นอยู่กับระยะปลูก
การบันทึกข้อมูล ทำการบันทึกข้อมูลของแต่ละแปลงย่อยในลักษณะต่างๆ ดังนี้

1. ผลผลิตต่อไร่ บันทึกทั้งที่เป็นน้ำหนักผลสด น้ำหนักเมล็ดที่กะเทาะเปลือก
น้ำหนัก 100 เมล็ด

2. ลักษณะทางการเกษตร เช่น อายุการออกดอก อายุการเก็บเกี่ยว จำนวนช่อ^{ต่อต้น} จำนวนผลต่อช่อ จำนวนเมล็ดต่อผล ความด้านท่านโรคและแมลง

3. เปอร์เซ็นต์น้ำมันในเมล็ด

โดยทำการเก็บข้อมูลของลักษณะดังกล่าวเป็นระยะเวลา 3 ปี

การวิเคราะห์ผลทางสถิติ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามแผนการทดลองที่วางไว้ด้วยโปรแกรม
วิเคราะห์สำเร็จรูป โดยมีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแยกระหว่างการปลูกแซมในสวนไม้ผล การปลูก
แซมในสวนยางพารา และปลูกแซมในสวนปาล์มน้ำมัน

ผลการวิจัย (Result)

1. การทดลองที่ 1 : การศึกษาการผลิตสนับด้ำเป็นพืชแซมไม้ผล

1. 1 ด้านการเจริญเติบโต

ความสูงของลำต้นที่อายุ 3 เดือน จากการศึกษาสนับด้ำที่ปลูกแซมในสวนไม้ผลที่ปลูกในระยะปลูกต่างๆ และตัดแต่งด้วยวิธีการต่างๆ กัน พบว่ามีค่าเฉลี่ยความสูงของลำต้นเมื่ออายุ 3 เดือน ไม่แตกต่างกันทางสถิติ โดยสนับด้ำที่ปลูกระยะปลูก 1X1 เมตร และไม่ตัดแต่งมีแนวโน้มให้ความสูงสูงที่สุด ส่วนการตัดแต่งทั้ง 3 วิธี มีความสูงไม่แตกต่างกันทางสถิติ ดังข้อมูลในตารางที่ 1 และตารางภาพนวากที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงความสูงของลำต้นที่อายุ 3 เดือน (ซม.) ของสนับด้ำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	88.17	94.99	88.02	90.39
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	85.07	92.76	88.86	88.9
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	86.28	89.82	91.62	89.24
เฉลี่ย	86.51	92.52	89.50	
C.V. (%)	7.126227			

ความสูงของลำต้นที่อายุ 12 เดือน จากการศึกษาสนับด้ำที่ปลูกแซมในสวนไม้ผลที่ปลูกในระยะปลูกต่างๆ และตัดแต่งด้วยวิธีการต่างๆ กัน พบว่าการตัดแต่งกับการไม่ตัดแต่งมีผลโดยตรงต่อความสูงของลำต้น มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยสนับด้ำที่ปลูกระยะปลูก 1X1 เมตร ไม่ตัดแต่งมีความสูงมากที่สุด คือ 250.07 เซนติเมตร รองลงมาคือสนับด้ำที่ปลูกระยะปลูก 1.5X1.5 เมตร ตัดลำต้นที่ความสูง 30 เซนติเมตร และสนับด้ำที่ปลูกระยะปลูก 2X2 เมตร ตัดลำต้นที่ความสูง 60 เซนติเมตร มีความสูงเท่ากับ 118.67 และ 147.97 เซนติเมตร ตามลำดับ ส่วนระยะปลูกมีผลต่อความสูงของลำต้นโดยระยะปลูก 1X1 เมตร มีความสูงของลำต้นสูงที่สุดแตกต่างกันทางสถิติกับระยะปลูก 1.5X1.5 และ 2X2 เมตร

ส่วนระยะปลูก 1.5X1.5 และ 2X2 เมตร ให้ความสูงของลำต้นไม่แตกต่างกันทางสถิติ ดังข้อมูลในตารางที่ 2 และตารางภาคผนวกที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงความสูงของลำต้นที่อายุ 12 เดือน (ชม.) ของสนุุ่ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและ

การตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	257.58	251.84	240.78	250.07a
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	124.71	105.79	125.51	118.67b
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	178.04	134.38	131.48	147.97b
เฉลี่ย	186.78a	152.00b	153.92b	
C.V. (%)	12.26563			

ขนาดของลำต้นที่อายุ 6 เดือน จากการศึกษาพบว่าสนุุ่ดำที่ปลูก เช่น ในสวนไม้ผลที่ปลูกในระยะปลูกต่างๆ และตัดแต่งด้วยวิธีการต่างๆ กัน มีขนาดของลำต้น ไม่แตกต่างกันทางสถิติดังข้อมูลในตารางที่ 3 และตารางภาคผนวกที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงขนาดของลำต้นที่อายุ 6 เดือน (ชม.) ของสนุุ่ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัด

แต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	8.45	8.63	8.10	8.39
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	8.57	8.58	8.44	8.53
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	8.63	8.65	8.57	8.62
เฉลี่ย	8.55	8.62	8.37	
C.V. (%)	3.950224			

ขนาดของลำต้นที่อายุ 18 เดือน จากการศึกษาสนุุ่ดำที่ปลูก เช่น ในสวนไม้ผลที่ปลูกในระยะปลูกต่างๆ และตัดแต่งด้วยวิธีการต่างๆ กัน พบว่ามีขนาดของลำต้นเมื่ออายุ 18 เดือน ไม่แตกต่างกันทางสถิติดังข้อมูลในตารางที่ 4 และตารางภาคผนวกที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงขนาดของลำต้นที่อายุ 18 เดือน (ซม.) ของสนูปดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	22.07	24.38	23.31	23.25
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	20.50	21.77	22.61	21.63
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	22.12	23.58	23.04	22.91
เฉลี่ย	21.56	23.24	22.99	
C.V. (%)	10.40509			

การแตกกิ่งแขนงของลำต้น จากการศึกษาพบว่าสนูปดำที่ปลูก เช่นในสวนไม้ผลที่ปลูกในระยะปลูกต่างๆ และตัดแต่งด้วยวิธีการต่างๆ กัน พบร่วมกันว่า การตัดแต่งกิ่งที่ต่างกันมีผลโดยตรงต่อการแตกกิ่งแขนงของลำต้นที่อายุ 18 เดือน มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างเห็นได้ชัด โดยสนูปดำที่ตัดแต่งลำต้นที่ความสูง 60 เซนติเมตร มีการแตกกิ่งแขนงของลำต้นที่อายุ 18 เดือน สูงสุดที่ 6.66 กิ่ง มีความแตกต่างกันทางสถิติกับสนูปดำที่ตัดแต่งลำต้นที่ความสูง 30 เซนติเมตร ซึ่งมีจำนวนกิ่งแขนงรองลงมาที่ 5.22 กิ่ง มีความแตกต่างกันทางสถิติกับสนูปดำที่ไม่ตัดแต่งลำต้นซึ่งมีจำนวนกิ่งแขนงที่ 3.48 กิ่ง ส่วนระยะปลูกต่างๆ ไม่พบความแตกต่างต่อการแตกกิ่งแขนงของลำต้น ดังข้อมูลในตารางที่ 5 และตารางภาคผนวกที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงการแตกกิ่งแขนงของลำต้น(กิ่ง) ของสนูปดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล (บันทึกข้อมูลเมื่ออายุ 18 เดือน)

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	3.38	3.53	3.53	3.48c
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	5.47	4.88	5.30	5.22b
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	6.24	6.99	6.76	6.66a
เฉลี่ย	5.03	5.13	5.20	
C.V. (%)	9.494042			

1.2 ข้อมูลผลผลิต

จำนวนผลผลิตต่อแปลง จากการศึกษาพบว่าสูงคำที่ปลูกแซมในสวนไม้มีผลที่ปลูกในระบบปลูกต่างๆ และตัดแต่งด้วยวิธีการต่างๆ กัน **มีจำนวนผลผลิตต่อแปลง** แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดยสูงคำที่ปลูกระยะปลูก 2X2 เมตร ให้ผลผลิตต่อแปลงสูงสุด และการตัดแต่งที่ความสูง 60 เซนติเมตรให้จำนวนผลผลิตต่อแปลงสูงสุด ดังข้อมูลในตารางที่ 6 และตารางภาคผนวกที่ 6

**ตารางที่ 6 แสดงจำนวนผลผลิตต่อแปลง(กг.) ของสูงคำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่ง
วิธีการต่างๆ ในสวนไม้มีผล**

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	2.38	3.55	5.26	3.73b
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	2.66	5.87	9.61	6.05a
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	2.70	6.12	9.82	6.21a
เฉลี่ย	2.58c	5.18b	8.23a	
C.V. (%)	12.41519			

จำนวนผลผลิตต่อไร่ จากการศึกษาพบว่าสูงคำที่ปลูกแซมในสวนไม้มีผลที่ปลูกในระบบปลูกต่างๆ และตัดแต่งด้วยวิธีการต่างๆ กัน **การตัดแต่งโดยการตัดลำต้นที่ความสูง 30 และ 60 เซนติเมตร ทำให้มีจำนวนผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น** มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่งกับการไม่ตัดแต่ง และการตัดแต่งทั้ง 3 ระดับ มีจำนวนผลผลิตต่อไร่แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดยการตัดแต่งโดยวิธีการตัดลำต้นที่ความสูง 60 เซนติเมตร ให้ผลผลิตต่อไร่สูงที่สุด ดังข้อมูลในตารางที่ 7 และตารางภาคผนวกที่ 7

**ตารางที่ 7 แสดงจำนวนผลผลิตต่อไร่(กก.) ของสนูป์ดำที่ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่ง
วิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล**

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	237.50	157.58	131.50	175.53b
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	265.98	260.93	240.18	255.70a
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	269.90	271.88	245.58	262.45a
เฉลี่ย	257.79a	230.13b	205.75c	
C.V. (%)	9.185135			

น้ำหนักผลสด จากการศึกษาพบว่าสนูป์ดำที่ปลูกแซมในสวนไม้ผลที่ปลูกในระบบปลูกต่างๆ และตัดแต่งด้วยวิธีการต่างๆ กัน มีน้ำหนักผลสด ไม่แตกต่างกันทางสถิติ โดยมีน้ำหนักผลสดระหว่าง 0.30 – 0.83 กรัมต่อผล ดังข้อมูลในตารางที่ 8 และตารางภาคผนวกที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงน้ำหนักผลสด(กรัม) ของสนูป์ดำที่ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	0.58	0.50	0.48	0.52
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	0.55	0.47	0.57	0.53
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	0.66	0.51	0.46	0.54
เฉลี่ย	0.60	0.49	0.50	
C.V. (%)	17.30408			

น้ำหนัก 100 เม็ด จากการศึกษาพบว่าสนูป์ดำที่ปลูกแซมในสวนไม้ผลที่ปลูกในระบบปลูกต่างๆ และตัดแต่งด้วยวิธีการต่างๆ กัน พบร่วงต่อการตัดแต่งมีผลโดยตรงต่อน้ำหนักผล 100 เม็ด มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยมีน้ำหนัก 100 เม็ด ระหว่าง 72.65 – 86.80 กรัม ส่วนระบบปลูกไม่มีผลต่อน้ำหนัก 100 เม็ด ดังข้อมูลในตารางที่ 9 และตารางภาคผนวกที่ 9

**ตารางที่ 9 แสดงน้ำหนัก 100 เม็ด(กรัม) ของสูตร์คำที่ปูนโดยใช้ระบบปูนและการตัดแต่งกิ่ง
วิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล**

การตัดแต่ง	ระยะปูน			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	72.95	72.65	73.18	72.93c
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	78.45	80.70	80.78	79.98b
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	86.80	86.80	86.45	86.68a
เฉลี่ย	79.40	80.05	80.14	
C.V. (%)	2.827303			

1.3 ข้อมูลลักษณะทางการเกษตร

อายุการออกดอก จากการศึกษาพบว่าสูตร์คำที่ปูนแซมในสวนไม้ผลที่ปูนในระบบปูน ต่างๆ และตัดแต่งด้วยวิธีการต่างๆ กัน **ระยะปูนไม่มีผลต่ออายุการออกดอก** แต่การตัดแต่งมีผลโดยตรงต่ออายุการออกดอกมีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยสูตร์คำที่ไม่ตัดแต่งทั้ง 3 ระยะปูนมีอายุการออกดอกเร็วสุดที่ 188.75 วัน ส่วนสูตร์คำที่ตัดแต่งทั้งตัดลำต้นที่ความสูง 30 และ 60 เซนติเมตร มีอายุการออกดอกที่ 250.50 และ 259.25 วัน ตามลำดับ ดังข้อมูลในตารางที่ 10 และตารางภาคผนวกที่ 10

**ตารางที่ 10 แสดงอายุการออกดอก(วัน) ของสูตร์คำที่ปูนโดยใช้ระบบปูนและการตัดแต่งกิ่ง
วิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล**

การตัดแต่ง	ระยะปูน			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	190.50	188.75	188.75	189.33c
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	250.50	252.25	252.25	251.67b
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	259.25	259.25	262.75	260.42a
เฉลี่ย	233.42	233.42	234.58	
C.V. (%)	1.551423			

อายุการเก็บเกี่ยว จากการศึกษาพบว่าสนูป์คำที่ปลูกแซมในสวนไม้มีผลที่ปลูกในระยะปลูกต่างๆ และตัดแต่งด้วยวิธีการต่างๆ กัน การตัดแต่งมีผลโดยตรงต่ออายุการเก็บเกี่ยว เช่น ตัดแต่งด้วยมีนัยสำคัญยิ่ง โดยสนูป์คำที่ไม่ตัดแต่งทั้ง 3 ระยะปลูกมีอายุการเก็บเกี่ยวเท่ากันที่ 241.75 วัน ส่วนสนูป์คำที่ตัดแต่งทั้งตัดลำต้นที่ความสูง 30 และ 60 เซนติเมตร มีอายุการเก็บเกี่ยวเท่ากันที่ 326.50 และ 328.25 วันตามลำดับ ส่วนระยะปลูกไม่มีผลต่ออายุการเก็บเกี่ยว ดังข้อมูลในตารางที่ 11 และตารางภาคผนวกที่ 11

ตารางที่ 11 แสดงอายุการเก็บเกี่ยว(วัน) ของสนูป์คำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่ง

วิธีการต่างๆ ในสวนไม้มีผล

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	241.75	241.75	241.75	241.75b
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	326.50	328.75	328.25	327.83a
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	328.75	328.25	328.25	328.42a
เฉลี่ย	299.00	299.58	299.42	
C.V. (%)	1.350652			

จำนวนเมล็ดต่อผล จากการศึกษาพบว่าสนูป์คำที่ปลูกแซมในสวนไม้มีผลที่ปลูกในระยะปลูกต่างๆ และตัดแต่งด้วยวิธีการต่างๆ กัน ไม่มีผลต่อจำนวนเมล็ดต่อผล โดยมีจำนวนเมล็ดต่อผล ระหว่าง 2.50 – 2.75 เมล็ด ดังข้อมูลในตารางที่ 12 และตารางภาคผนวกที่ 12

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนเมล็ดต่อผล(เมล็ด) ของสนูป์คำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่ง

วิธีการต่างๆ ในสวนไม้มีผล

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	2.56	2.68	2.69	2.64
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	2.65	2.50	2.61	2.59
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	2.66	2.75	2.68	2.70
เฉลี่ย	2.62	2.64	2.66	
C.V. (%)	5.888670			

1.4 เปอร์เซ็นต์น้ำมันในเมล็ด

จากการศึกษาพบว่าสูงค่าที่ปลูกแซมในสวนไม้มีผลที่ปลูกในระยะปลูกต่างๆ และตัดแต่งด้วยวิธีการต่างๆ กัน มีเปอร์เซ็นต์น้ำมันในเมล็ด ระหว่าง 25.30 – 26.86 เปอร์เซ็นต์ เนื่องจาก 26.54 เปอร์เซ็นต์ ดังข้อมูลในตารางที่ 13 และตารางภาคผนวกที่ 13

ตารางที่ 13 แสดงเปอร์เซ็นต์น้ำมัน(%) ของสูงค่าที่ปลูก โดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้มีผล

Locations	T1			T2			T3			Mean
	F1	F2	F3	F1	F2	F3	F1	F2	F3	
สวนไม้มีผล	26.38	26.41	26.86	26.58	26.73	26.58	26.47	26.57	26.30	26.54

หมายเหตุ T = ระยะปลูก (T1= 1X1 เมตร, T2 = 1.5X1.5 ม., T3 = 2X2 ม.)

F = การตัดแต่งกิ่ง (F1= ไม่ตัดแต่ง, F2 = ตัดลำต้นสูง 30 ซม., F3 = ตัดลำต้นสูง 60 ซม.)

2. การทดลองที่ 2 : การศึกษาการผลิตสนับค้ำเป็นพืชแซมยางพารา

2. 1 ด้านการเจริญเติบโต

ความสูงของลำต้นที่อายุ 3 เดือน จากการศึกษาพบว่าสนับค้ำที่ปลูกแซมในสวนยางพาราที่ปลูกในระยะปลูกต่างๆ และตัดแต่งคิวยิธีการต่างๆ กัน มีความสูงของลำต้นเมื่ออายุ 3 เดือน ไม่แตกต่างกันทางสถิติ โดยสนับค้ำที่ปลูกระยะปลูก 1 X 1 เมตร 1.5 X 1.5 เมตร และ 2 X 2 เมตร ให้ความสูงของลำต้นเฉลี่ย 90.67 85.52 และ 88.67 เซนติเมตร ตามลำดับ การไม่ตัดแต่ง การตัดแต่งลำต้นที่ความสูง 30 เซนติเมตร และการตัดแต่งลำต้นที่ความสูง 60 เซนติเมตร ให้ค่าเฉลี่ยความสูงของลำต้นที่ 90.39 88.89 และ 88.67 เซนติเมตร ตามลำดับ ดังข้อมูลในตารางที่ 14 และตารางภาคผนวกที่ 14

ตารางที่ 14 แสดงความสูงของลำต้นที่อายุ 3 เดือน (ซม.) ของสนับค้ำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการ

ตัดแต่งคิวยิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	90.92	89.58	90.04	90.39
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	89.11	87.38	88.98	88.89
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	88.64	87.88	87.87	87.57
เฉลี่ย	90.67	87.52	88.67	
C.V. (%)	4.422907			

ความสูงของลำต้นที่อายุ 12 เดือน จากการศึกษาปลูกแซมในสวนยางพาราที่ปลูกในระยะปลูกต่างๆ และตัดแต่งคิวยิธีการต่างๆ กัน พบร่วางสนับค้ำที่ไม่ตัดแต่งมีความสูงของลำต้นที่อายุ 6 เดือน สูงที่สุดเท่ากับ 223.25 เซนติเมตร มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่งกับการตัดแต่งทั้ง 2 วิธี ซึ่งการตัดแต่งทั้ง 2 วิธีมีความสูงไม่แตกต่างกันทางสถิติ ส่วนระยะปลูกไม่มีผลต่อความสูงของลำต้น โดยระยะปลูก 1.5X1.5 เมตร มีความสูงของลำต้นสูงสุด เท่ากับ 171.57 เซนติเมตร มีความแตกต่างกันทางสถิติ กับระยะปลูก 1X1 เมตร และ 2X2 เมตร ซึ่งมีความสูงลำต้นที่อายุ 6 เดือน 168.06 และ 164.61 เซนติเมตร ตามลำดับ ดังข้อมูลในตารางที่ 15 และตารางภาคผนวกที่ 15

ตารางที่ 15 แสดงความสูงของลำต้นที่อายุ 12 เดือน (ซม.) ของสนูปดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและ การตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	196.87	231.89	240.99	223.25a
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	134.05	150.69	125.51	136.75b
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	173.27	132.14	127.34	144.25b
เฉลี่ย	168.06	171.57	164.61	
C.V. (%)	10.49404			

ขนาดของลำต้นที่อายุ 6 เดือน จากการศึกษาพบว่าสนูปดำที่ปลูกแซมในสวนยางพาราที่ปลูก ในระยะปลูกต่างๆ และตัดแต่งคิ่งวิธีการต่างๆ กัน มีขนาดของลำต้น ไม่แตกต่างกันทางสถิติ โดยสนูปดำที่ปลูกระยะปลูก 1 X 1 เมตร 1.5 X 1.5 เมตร และ 2 X 2 เมตร มีขนาดของลำต้นที่อายุ 6 เดือน เฉลี่ย 8.55 8.74 และ 8.70 เซนติเมตร ตามลำดับ การไม่ตัดแต่ง การตัดแต่งลำต้นที่ความสูง 30 เซนติเมตร และการตัดแต่งลำต้นที่ความสูง 60 เซนติเมตร ให้ค่าเฉลี่ยขนาดของลำต้นที่ 8.49 8.68 และ 8.61 เซนติเมตร ตามลำดับ และการตัดแต่งและระยะปลูกไม่มีผลร่วมกันต่อขนาดของลำต้นสนูปดำที่อายุ 6 เดือน ดังข้อมูลในตารางที่ 16 และตารางภาคผนวกที่ 16

ตารางที่ 16 แสดงขนาดของลำต้นที่อายุ 6 เดือน (ซม.) ของสนูปดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	8.33	8.70	8.45	8.49
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	8.62	8.59	8.69	8.68
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	8.72	8.72	8.71	8.61
เฉลี่ย	8.55	8.74	8.70	
C.V. (%)	3.584513			

ขนาดของลำต้นที่อายุ 18 เดือน จากการศึกษาพบว่าสูงคำที่ปลูก เช่น ในสวนยางพาราที่ปลูกในระยะปลูกต่างๆ และตัดแต่งค้ำยังชีการต่างๆ กัน มีขนาดของลำต้นเมื่ออายุ 18 เดือน ไม่แตกต่างกันทางสถิติ โดยสูงคำที่ปลูกระยะปลูก 1 X 1 เมตร 1.5 X 1.5 เมตร และ 2 X 2 เมตร มีขนาดของลำต้นที่อายุ 18 เดือนเฉลี่ย 22.17 23.02 และ 23.75 เซนติเมตร ตามลำดับ การไม่ตัดแต่ง การตัดแต่งลำต้นที่ความสูง 30 เซนติเมตร และการตัดแต่งลำต้นที่ความสูง 60 เซนติเมตร ให้ค่าเฉลี่ยขนาดของลำต้นที่ 23.77 21.40 และ 23.77 เซนติเมตร ดังข้อมูลในตารางที่ 17 และตารางภาคผนวกที่ 17

ตารางที่ 17 แสดงขนาดของลำต้นที่อายุ 18 เดือน (ซม.) ของสูงคำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการ

ตัดแต่งค้ำยังชีการต่างๆ ในสวนยางพารา

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	22.61	24.36	24.33	23.77
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	20.99	21.16	22.05	21.40
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	22.90	23.54	24.86	23.77
เฉลี่ย	22.17	23.02	23.75	
C.V. (%)	8.900310			

การแตกกิ่งแขนงของลำต้น จากการศึกษาปลูก เช่น ในสวนยางพาราที่ปลูกในระยะปลูกต่างๆ และตัดแต่งค้ำยังชีการต่างๆ กัน การปลูกค้ำยังชีการต่างๆ กัน กับระยะปลูก 2X2 เมตร มีการแตกกิ่งแขนงสูงสุด 5.34 กิ่ง มีความแตกต่างกันทางสถิติระหว่าง 1X1 เมตร แต่ไม่แตกต่างกันกับระยะปลูก 1.5X1.5 เมตร ส่วน วิธีการตัดแต่งพบว่าการตัดลำต้นที่ความสูง 60 เซนติเมตร มีจำนวนกิ่งแขนงสูงที่สุด 6.51 กิ่ง มีความแตกต่างกันทางสถิติกับการตัดลำต้นที่ความสูง 30 เซนติเมตร และการไม่ตัดแต่ง มีจำนวนกิ่งแขนง 5.50 และ 3.58 กิ่ง ตามลำดับ ดังข้อมูลในตารางที่ 18 และตารางภาคผนวกที่ 18

ตารางที่ 18 แสดงการแตกกิ่งแขนงของลำต้น(กิ่ง) ของสนูปดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่ง กิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา (บันทึกข้อมูลเมื่ออายุ 18 เดือน)

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	3.49	3.46	3.78	3.58c
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	4.64	6.14	5.73	5.50b
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	6.73	6.27	6.52	6.51a
เฉลี่ย	4.95b	5.29a	5.34a	
C.V. (%)	6.758122			

2.2 ข้อมูลผลผลิต

จำนวนผลผลิตต่อแปลง จากการศึกษาพบว่าสนูปดำที่ปลูกแซนในสวนยางพาราที่ปลูกในระยะปลูกต่างๆ และตัดแต่งด้วยวิธีการต่างๆ กัน มีจำนวนผลผลิตต่อแปลงมีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยสนูปดำที่ปลูกระยะปลูก 2 X 2 เมตร มีจำนวนผลผลิตต่อแปลงเฉลี่ยสูงสุด 11.32 กิโลกรัม รองลงมา คือระยะปลูก 1.5X1.5 เมตร มีจำนวนผลผลิตต่อแปลงเฉลี่ย 6.26 กิโลกรัม และระยะปลูก 1X1 เมตร มีจำนวนผลผลิตต่อแปลงเฉลี่ยต่ำสุดกับ 2.61 กิโลกรัม ส่วนวิธีการตัดแต่งพบว่าการตัดลำต้นที่ความสูง 60 เซนติเมตร มีจำนวนผลผลิตต่อแปลงสูงที่สุดกับ 8.52 กิโลกรัม มีความแตกต่างกันทางสถิติกับการตัดลำต้นที่ความสูง 30 เซนติเมตร และการไม่ตัดแต่ง ซึ่งให้ผลผลิตเฉลี่ย 7.94 และ 3.73 กิโลกรัม ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่าระยะปลูกและการตัดแต่งมีผลร่วมกันต่อผลผลิตต่อแปลงมีความแตกต่างกันทางสถิติ ดังข้อมูลในตารางที่ 19 และตารางภาคผนวกที่ 19

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนผลผลิตต่อแปลง(กก.) ของสนูปดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่ง วิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	2.40	3.40	5.38	3.73c
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	2.72	7.65	13.46	7.94b
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	2.71	7.72	15.12	8.52a
เฉลี่ย	2.61c	6.26b	11.32a	
C.V. (%)	7.204882			

จำนวนผลผลิตต่อไร่ จากการศึกษาปลูกแซมในสวนยางพาราที่ปลูกในระยะปลูกต่างๆ และตัดแต่งด้วยวิธีการต่างๆ กัน มีจำนวนผลผลิตต่อแปลงมีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยสูงลำดับที่ปลูกระยะปลูก 2 X 2 เมตร มีจำนวนผลผลิตต่อแปลงเฉลี่ยสูงสุด 294.50 กิโลกรัม รองลงมาคือระยะปลูก 1.5X1.5 เมตร มีจำนวนผลผลิตต่อแปลงเฉลี่ย 334.53 กิโลกรัม และระยะปลูก 1X1 เมตร มีจำนวนผลผลิตต่อแปลงเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 316.06 กิโลกรัม ส่วนวิธีการตัดแต่งพบว่าการตัดลำดับที่ความสูง 60 เซนติเมตร มีจำนวนผลผลิตต่อแปลงสูงที่สุดกับ 283.07 กิโลกรัม มีความแตกต่างกันทางสถิติกับการตัดลำดับที่ความสูง 30 เซนติเมตร และการไม่ตัดแต่ง ซึ่งให้ผลผลิตเฉลี่ย 278.13 และ 264.63 กิโลกรัม ตามลำดับ ยังพบว่าระยะปลูกและการตัดแต่งมีผลร่วมกันต่อผลผลิตต่อไร่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ดังข้อมูลในตารางที่ 20 และตารางภาคผนวกที่ 20

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนผลผลิตต่อไร่(กก.) ของสูงลำดับที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่ง

วิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	240.03	151.10	134.60	175.24c
ตัดลำดับที่ความสูง 30 ซม.	271.55	340.05	336.58	316.06b
ตัดลำดับที่ความสูง 60 ซม.	282.30	343.25	378.03	334.53a
เฉลี่ย	264.63b	278.13ab	283.07a	
C.V. (%)	6.186678			

น้ำหนักผลสด จากการศึกษาพบว่าสูงลำดับที่ปลูกแซมในสวนยางพาราที่ปลูกในระยะปลูกต่างๆ และตัดแต่งด้วยวิธีการต่างๆ กัน มีน้ำหนักผลสดไม่แตกต่างกันทางสถิติ โดยสูงลำดับที่ปลูกระยะปลูก 1 X 1 เมตร 1.5 X 1.5 เมตร และ 2 X 2 เมตร มีน้ำหนักผลสดเฉลี่ย 0.57 0.50 และ 0.54 กรัม ตามลำดับ การไม่ตัดแต่ง การตัดแต่งลำดับที่ความสูง 30 เซนติเมตร และการตัดแต่งลำดับที่ความสูง 60 เซนติเมตร ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักผลสดที่ 0.54 0.51 และ 0.56 กรัม ตามลำดับ ดังข้อมูลในตารางที่ 21 และตารางภาคผนวกที่ 21

ตารางที่ 21 แสดงน้ำหนักผลสด(กรัม) ของสนูป์ดำที่ปลูกโดยใช้ระบะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	0.56	0.50	0.56	0.54
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	0.51	0.45	0.56	0.51
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	0.64	0.54	0.49	0.56
เฉลี่ย	0.57	0.50	0.54	
C.V. (%)	19.38503			

น้ำหนัก 100 เมล็ด จากการศึกษาพบว่าสนูป์ดำที่ปลูกแซนในสวนยางพาราที่ปลูกในระยะปลูกต่างๆ และตัดแต่งด้วยวิธีการต่างๆ กัน มีน้ำหนัก 100 เมล็ดไม่แตกต่างกันทางสถิติ โดยสนูป์ดำที่ปลูกระยะปลูก 1 X 1 เมตร 1.5 X 1.5 เมตร และ 2 X 2 เมตร มีน้ำหนัก 100 เมล็ดเฉลี่ย 81.65 82.98 และ 79.50 กรัม ตามลำดับ การไม่ตัดแต่ง การตัดแต่งลำต้นที่ความสูง 30 เซนติเมตร และการตัดแต่งลำต้นที่ความสูง 60 เซนติเมตร ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนัก 100 เมล็ดที่ 83.68 79.78 และ 80.68 กรัม ตามลำดับ ดังข้อมูลในตารางที่ 22 และตารางภาคผนวกที่ 22

ตารางที่ 22 แสดงน้ำหนัก 100 เมล็ด(กรัม) ของสนูป์ดำที่ปลูกโดยใช้ระบะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	85.13	83.65	82.25	83.68
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	78.38	80.35	80.60	79.78
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	81.43	84.95	75.65	80.68
เฉลี่ย	81.65	82.98	79.50	
C.V. (%)	4.045024			

2.3 ข้อมูลลักษณะทางการเกษตร

อายุการออกดอก จากการศึกษาปลูกแซมในสวนยางพาราที่ปลูกในระยะปลูกต่างๆ และตัดแต่งด้วยวิธีการต่างๆ กัน พนว่าสนูป์คำที่ไม่มีการตัดแต่งมีอายุการออกดอกเร็วที่สุด ระหว่าง 190.50 วัน มีความแตกต่างกันทางสอดติดอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง สนูป์คำที่ตัดแต่งลำต้นที่ความสูง 30 เซนติเมตร และสนูป์คำที่ตัดแต่งลำต้นที่ความสูง 60 เซนติเมตร ซึ่งมีอายุการออกดอกที่ 251.67 และ 259.25 วัน ตามลำดับ และสนูป์คำที่ตัดแต่งทั้ง 2 วิธีก็มีความแตกต่างกันทางสอดติดอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ส่วนระยะปลูกไม่มีผลต่ออายุการออกดอก ดังข้อมูลในตารางที่ 23 และตารางภาคผนวกที่ 23

ตารางที่ 23 แสดงอายุการออกดอก(วัน) ของสนูป์คำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่ง

วิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	192.25	190.50	188.75	190.50c
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	250.50	252.25	252.25	251.67b
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	259.25	257.50	261.00	259.25a
เฉลี่ย	234.00	233.42	234	
C.V. (%)	1.681249			

อายุการเก็บเกี่ยว จากการศึกษาพบว่าสนูป์คำที่ปลูกแซมในสวนยางพาราที่ปลูกในระยะปลูกต่างๆ และตัดแต่งด้วยวิธีการต่างๆ กัน การตัดแต่งมีผลโดยตรงต่ออายุการเก็บเกี่ยว มีความแตกต่างกันทางสอดติดอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง โดยสนูป์คำที่ไม่ตัดแต่งมีอายุการเก็บเกี่ยวเร็วสุดที่ 241.75 วัน ส่วนสนูป์คำที่ตัดแต่งลำต้นที่ความสูง 30 และ 60 เซนติเมตร มีอายุการเก็บเกี่ยวไม่แตกต่างกันที่ 321.83 และ 328.42 วัน ตามลำดับ ส่วนระยะปลูกต่างๆ ไม่มีผลต่ออายุการเก็บเกี่ยวสนูป์คำ ดังข้อมูลในตารางที่ 24 และตารางภาคผนวกที่ 24

**ตารางที่ 24 แสดงอายุการเก็บเกี่ยว(วัน) ของสนูปดำที่ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่ง
วิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา**

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	241.75	241.75	241.75	241.75b
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	326.50	328.75	328.25	327.83a
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	328.75	328.25	328.25	328.42a
เฉลี่ย	299.00	299.58	299.42	
C.V. (%)	1.350652			

จำนวนเมล็ดต่อผล จากการศึกษาพบว่าสนูปดำที่ปลูกแซมในสวนยางพาราที่ปลูกในระบบปลูกต่างๆ และตัดแต่งด้วยวิธีการต่างๆ กัน มีจำนวนเมล็ดต่อผล ไม่แตกต่างกันทางสถิติ โดยสนูปดำที่ปลูกระบบปลูก 1 X 1 เมตร 1.5 X 1.5 เมตร และ 2 X 2 เมตร ให้ความสูงของลำต้นเฉลี่ย 2.67 2.64 และ 2.72 เมล็ด ตามลำดับ การไม่ตัดแต่ง การตัดแต่งลำต้นที่ความสูง 30 เซนติเมตร และการตัดแต่งลำต้นที่ความสูง 60 เซนติเมตร ให้ค่าเฉลี่ยความสูงของลำต้นที่ 2.68 2.62 และ 2.73 เมล็ด ตามลำดับ ดังข้อมูล ในตารางที่ 25 และตารางภาคผนวกที่ 25

**ตารางที่ 25 แสดงจำนวนเมล็ดต่อผล(เมล็ด) ของสนูปดำที่ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่ง
วิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา**

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	2.59	2.70	2.74	2.68
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	2.69	2.53	2.65	2.62
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	2.73	2.70	2.76	2.73
เฉลี่ย	2.67	2.64	2.72	
C.V. (%)	3.881146			

2.4 เปอร์เซ็นต์น้ำมันในเมล็ด

จากการศึกษาพบว่าสาบุ่คำที่ปลูกแซมในสวนไม่ผลที่ปลูกในระบบปลูกต่างๆ และตัดแต่งค่าวิธีการต่างๆ กัน มีเปอร์เซ็นต์น้ำมันในเมล็ด ระหว่าง 26.43 – 27.42 เปอร์เซ็นต์ เฉลี่ย 26.69 เปอร์เซ็นต์ ดังข้อมูลในตารางที่ 26 และตารางภาคผนวกที่ 26

ตารางที่ 26 แสดงเปอร์เซ็นต์น้ำมัน(%) ของสาบุ่คำที่ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิจวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา

Locations	T1			T2			T3			Mean
	F1	F2	F3	F1	F2	F3	F1	F2	F3	
สวนยางพารา	26.43	26.47	26.56	26.52	26.78	26.54	26.66	27.42	26.83	26.69

หมายเหตุ T = ระบบปลูก (T1= 1X1 เมตร, T2 = 1.5X1.5 ม., T3 = 2X2 ม.)

F = การตัดแต่งกิจ (F1= ไม่ตัดแต่ง, F2 = ตัดลำต้นสูง 30 ซม., F3 = ตัดลำต้นสูง 60 ซม.)

3. การทดลองที่ 3 : การศึกษาการผลิตสนับค้ำเป็นพีซแซมปาร์ล์มน้ำมัน

3. 1 ด้านการเจริญเติบโต

ความสูงของลำต้นที่อายุ 3 เดือน จากการศึกษาพบว่าสนับค้ำที่ปลูกแซมในสวนป่าล้มน้ำมันที่ปลูกในระยะปลูกต่างๆ และตัดแต่งด้วยวิธีการต่างๆ กัน มีความสูงของลำต้นเมื่ออายุ 3 เดือน ไม่แตกต่างกันทางสถิติ โดยสนับค้ำที่ปลูกระยะปลูก 1 X 1 เมตร 1.5 X 1.5 เมตร และ 2 X 2 เมตร ให้ความสูงของลำต้นเฉลี่ย 88.43 88.01 และ 92.30 เซนติเมตร ตามลำดับ การไม่ตัดแต่ง การตัดแต่งลำต้นที่ความสูง 30 เซนติเมตร และการตัดแต่งลำต้นที่ความสูง 60 เซนติเมตร ให้ค่าเฉลี่ยความสูงของลำต้นที่ 88.11 89.43 และ 91.20 เซนติเมตร ตามลำดับ และการตัดแต่งระยะปลูกไม่มีผลร่วมกันต่อความสูงของลำต้นสนับค้ำที่อายุ 3 เดือน ดังข้อมูลในตารางที่ 27 และตารางภาคผนวกที่ 27

ตารางที่ 27 แสดงความสูงของลำต้นที่อายุ 3 เดือน (ซม.) ของสนับค้ำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนป่าล้มน้ำมัน

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	92.53	82.24	89.56	88.11
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	83.13	90.64	94.51	89.43
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	89.62	91.14	92.83	91.20
เฉลี่ย	88.43	88.01	92.30	
C.V. (%)	3.865138			

ความสูงของลำต้นที่อายุ 12 เดือน จากการศึกษาปลูกแซมในสวนป่าล้มน้ำมันที่ปลูกในระยะปลูกต่างๆ และตัดแต่งด้วยวิธีการต่างๆ กัน พบว่าสนับค้ำที่ไม่ตัดแต่งมีความสูงของลำต้นที่อายุ 6 เดือนสูงที่สุด มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่งกับการตัดแต่งทั้ง 2 วิธี ซึ่งการตัดแต่งทั้ง 2 วิธีมีความสูงไม่แตกต่างกันทางสถิติ ส่วนระยะปลูกก็มีผลต่อความสูงของลำต้น โดยระยะปลูก 1X1 เมตร มีความสูงของลำต้นสูงสุด เท่ากับ 203.42 เซนติเมตร มีความแตกต่างกันทางสถิติ กับระยะปลูก 1.5X1.5 เมตร และ 2X2 เมตร ซึ่งมีความสูงลำต้นที่อายุ 6 เดือน 171.37 และ 159.77 เซนติเมตร ตามลำดับ ซึ่งระยะปลูก 1.5X1.5 เมตร และ 2X2 เมตร มีความสูงของลำต้นที่อายุ 6 เดือนไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ดังข้อมูลในตารางที่ 28 และตารางภาคผนวกที่ 28

ตารางที่ 28 แสดงความสูงของลำต้นที่อายุ 12 เดือน (ซม.) ของสนูปดำที่ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและ การตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	272.93	256.54	221.86	250.44a
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	166.89	126.14	128.68	140.57b
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	170.44	131.42	128.78	143.55b
เฉลี่ย	203.42a	171.37b	159.77b	
C.V. (%)	13.53970			

ขนาดของลำต้นที่อายุ 6 เดือน จากการศึกษาพบว่าสนูปดำที่ปลูกแซมในสวนปาล์มน้ำมันที่ปลูกในระบบปลูกต่างๆ และตัดแต่งด้วยวิธีการต่างๆ กัน มีขนาดของลำต้น ไม่แตกต่างกันทางสถิติ โดยสนูปดำที่ปลูกระยะปลูก 1 X 1 เมตร 1.5 X 1.5 เมตร และ 2 X 2 เมตร มีขนาดของลำต้นที่อายุ 6 เดือน เฉลี่ย 8.60 8.73 และ 8.56 เซนติเมตร ตามลำดับ การไม่ตัดแต่ง การตัดแต่งลำต้นที่ความสูง 30 เซนติเมตร และการตัดแต่งลำต้นที่ความสูง 60 เซนติเมตร ให้ค่าเฉลี่ยขนาดของลำต้นที่ 8.62 8.61 และ 8.67 เซนติเมตร ตามลำดับ และการตัดแต่งและระยะปลูกไม่มีผลร่วมกันต่อนขนาดของลำต้นสนูปดำที่อายุ 6 เดือน ดังข้อมูลในตารางที่ 29 และตารางภาคผนวกที่ 29

ตารางที่ 29 แสดงขนาดของลำต้นที่อายุ 6 เดือน (ซม.) ของสนูปดำที่ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	8.49	8.79	8.57	8.62
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	8.62	8.61	8.59	8.61
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	8.69	8.79	8.53	8.67
เฉลี่ย	8.60	8.73	8.56	
C.V. (%)	4.284027			

ขนาดของลำต้นที่อายุ 18 เดือน จากการศึกษาพบว่าสูงคำที่ปลูกแซมในสวนป่าล้มน้ำมันที่ปลูกในระยะปลูกต่างๆ และตัดแต่งคั่วบีชิการต่างๆ กัน มีขนาดของลำต้นเมื่ออายุ 18 เดือน ไม่แตกต่างกันทางสถิติ โดยสูงคำที่ปลูกระยะปลูก 1 X 1 เมตร 1.5 X 1.5 เมตร และ 2 X 2 เมตร มีขนาดของลำต้นที่อายุ 18 เดือนเฉลี่ย 25.84 24.25 และ 24.92 เซนติเมตร ตามลำดับ การไม่ตัดแต่ง การตัดแต่งลำต้นที่ความสูง 30 เซนติเมตร และการตัดแต่งลำต้นที่ความสูง 60 เซนติเมตร ให้ค่าเฉลี่ยขนาดของลำต้นที่ 23.28 26.09 และ 25.64 เซนติเมตร ตามลำดับ ดังข้อมูลในตารางที่ 30 และตารางภาคผนวกที่ 30

ตารางที่ 30 แสดงขนาดของลำต้นที่อายุ 18 เดือน (ซม.) ของสูงคำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งคั่วบีชิการต่างๆ ในสวนป่าล้มน้ำมัน

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	23.65	22.83	23.35	23.28
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	27.33	25.75	25.20	26.09
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	26.55	24.18	26.20	25.64
เฉลี่ย	25.84	24.25	24.92	
C.V. (%)	6.359259			

การแตกกิ่งแขนงของลำต้น จากการศึกษาพบว่าสูงคำที่ปลูกแซมในสวนป่าล้มน้ำมันที่ปลูกในระยะปลูกต่างๆ และตัดแต่งคั่วบีชิการต่างๆ กัน การปลูกคั่วบีชิการต่างๆ กัน กับระยะปลูก 2X2 เมตร มีการแตกกิ่งแขนงสูงสุด 5.34 กิ่ง มีความแตกต่างกันทางสถิติระหว่าง 1X1 เมตร และไม่แตกต่างกันกับระยะปลูก 1.5X1.5 เมตร ส่วนวิธีการตัดแต่งพบว่าการตัดลำต้นที่ความสูง 60 เซนติเมตร มีจำนวนกิ่งแขนงสูงที่สุด 6.37 กิ่ง มีความแตกต่างกันทางสถิติกับการตัดลำต้นที่ความสูง 30 เซนติเมตร และการไม่ตัดแต่ง มีจำนวนกิ่งแขนง 5.32 และ 3.52 กิ่ง ตามลำดับ ดังข้อมูลในตารางที่ 31 และตารางภาคผนวกที่ 31

ตารางที่ 31 แสดงการแตกกิ่งแขนงของลำต้น(กิ่ง) ของสนุุ่ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่ง กิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน (บันทึกข้อมูลเมื่ออายุ 18 เดือน)

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	3.30	3.49	3.78	3.52c
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	4.54	5.61	5.75	5.30b
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	6.64	5.99	6.49	6.37a
เฉลี่ย	4.83b	5.03ab	5.34a	
C.V. (%)	6.45825			

3.2 ข้อมูลผลผลิต

จำนวนผลผลิตต่อแปลง จากการศึกษาพบว่าสนุุ่ดำที่ปลูกแซมในสวนปาล์มน้ำมันที่ปลูกในระยะปลูกต่างๆ และตัดแต่งด้วยวิธีการต่างๆ กัน มีจำนวนผลผลิตต่อแปลงมีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยสนุุ่ดำที่ปลูกระยะปลูก 2 X 2 เมตร มีจำนวนผลผลิตต่อแปลงเฉลี่ยสูงสุด 11.27 กิโลกรัม รองลงมา คือระยะปลูก 1.5X1.5 เมตร มีจำนวนผลผลิตต่อแปลงเฉลี่ย 6.63 กิโลกรัม และระยะปลูก 1X1 เมตร มีจำนวนผลผลิตต่อแปลงเฉลี่ยต่ำสุดกับ 2.38 กิโลกรัม ส่วนวิธีการตัดแต่งพบว่าการตัดลำต้นที่ความสูง 60 เซนติเมตร มีจำนวนผลผลิตต่อแปลงสูงที่สุดกับ 8.30 กิโลกรัม มีความแตกต่างกันทางสถิติกับการตัดลำต้นที่ความสูง 30 เซนติเมตร และการไม่ตัดแต่ง ซึ่งให้ผลผลิตเฉลี่ย 7.64 และ 4.34 กิโลกรัม ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่าระยะปลูกและการตัดแต่งมีผลร่วมกันต่อผลผลิตต่อแปลงมีความแตกต่างกันทางสถิติ ดังข้อมูลในตารางที่ 32 และตารางภาคผนวกที่ 32

ตารางที่ 32 แสดงจำนวนผลผลิตต่อแปลง(กก.) ของสนุุ่ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่ง กิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	1.78	3.96	7.27	4.34c
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	2.66	7.56	12.71	7.64b
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	2.70	8.37	13.83	8.30a
เฉลี่ย	2.38c	6.63b	11.27a	
C.V. (%)	7.644470			

จำนวนผลผลิตต่อไร่ จากการศึกษาพบว่าสนูป่าที่ปลูกแซมในสวนปาล์มน้ำมันที่ปลูกในระบบปลูกต่างๆ และตัดแต่งด้วยวิธีการต่างๆ กัน มีจำนวนผลผลิตต่อแปลงมีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยสนูป่าที่ปลูกระบบปลูก 1.5 X 1.5 เมตร มีจำนวนผลผลิตต่อแปลงเฉลี่ยสูงสุด 294.50 กิโลกรัม รองลงมาคือระบบปลูก 2X2 เมตร มีจำนวนผลผลิตต่อแปลงเฉลี่ย 281.70 กิโลกรัม และระบบปลูก 1X1 เมตร มีจำนวนผลผลิตต่อแปลงเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 238.03 กิโลกรัม ส่วนวิธีการตัดแต่งพบว่าการตัดลำต้นที่ความสูง 60 เซนติเมตร มีจำนวนผลผลิตต่อแปลงสูงที่สุดกับ 329.19 กิโลกรัม มีความแตกต่างกันทางสถิติกับการตัดลำต้นที่ความสูง 30 เซนติเมตร และการไม่ตัดแต่ง ซึ่งให้ผลผลิตเฉลี่ย 306.59 และ 178.46 กิโลกรัม ตามลำดับ ยังพบว่าระบบปลูกและการตัดแต่งมีผลร่วมกันต่อผลผลิตต่อไร่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ดังข้อมูลในตารางที่ 33 และตารางภาคผนวกที่ 33

ตารางที่ 33 แสดงจำนวนผลผลิตต่อไร่(กก.) ของสนูป่าที่ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่ง

วิธีการตัดต่อ ใบสวนปาล์มน้ำมัน

การตัดแต่ง	ระบบปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	177.98	175.75	181.65	178.46c
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	266.13	335.95	317.68	306.59b
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	269.98	371.80	345.78	329.19a
เฉลี่ย	238.03b	294.50a	281.70b	
C.V. (%)	6.869601			

น้ำหนักผลสด จากการศึกษาพบว่าสนูป่าที่ปลูกแซมในสวนปาล์มน้ำมันที่ปลูกในระบบปลูกต่างๆ และตัดแต่งด้วยวิธีการต่างๆ กัน มีน้ำหนักผลสดไม่แตกต่างกันทางสถิติ โดยสนูป่าที่ปลูก 1 X 1 เมตร 1.5 X 1.5 เมตร และ 2 X 2 เมตร ให้น้ำหนักผลสดเฉลี่ย 0.59 0.50 และ 0.52 กรัม ตามลำดับ การไม่ตัดแต่ง การตัดแต่งลำต้นที่ความสูง 30 เซนติเมตร และการตัดแต่งลำต้นที่ความสูง 60 เซนติเมตร ให้ค่าเฉลี่ยน้ำหนักผลสดเท่ากันที่ 0.54 กรัม ดังข้อมูลในตารางที่ 34 และตารางภาคผนวกที่ 34

ตารางที่ 34 แสดงน้ำหนักผลสด(กรัม) ของสนูป์ดำที่ปลูกโดยใช้ระบะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	0.59	0.49	0.53	0.54
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	0.60	0.47	0.55	0.54
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	0.59	0.54	0.49	0.54
เฉลี่ย	0.59	0.50	0.52	
C.V. (%)	16.98893			

น้ำหนัก 100 เมล็ด จากการศึกษาพบว่าสนูป์ดำที่ปลูกแซมในสวนปาล์มน้ำมันที่ปลูกในระยะปลูกต่างๆ และตัดแต่งด้วยวิธีการต่างๆ กัน การไม่ตัดแต่งให้น้ำหนักผล 100 เมล็ดเท่ากับ 84.04 กรัม มีความแตกต่างกันทางสถิติกับการตัดลำต้นที่ความสูง 30 และ 60 เซนติเมตร ซึ่งมีน้ำหนักผล 100 เมล็ดเท่ากับ 77.93 และ 76.71 กรัม ตามลำดับ ส่วนระยะปลูกไม่มีผลต่อน้ำหนัก 100 เมล็ด โดยมีน้ำหนัก 100 เมล็ด ระหว่าง 79.41 – 79.65 กรัม ดังข้อมูลในตารางที่ 35 และตารางภาคผนวกที่ 35

ตารางที่ 35 แสดงน้ำหนัก 100 เมล็ด(กรัม) ของสนูป์ดำที่ปลูกโดยใช้ระบะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	84.18	85.53	82.40	84.04a
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	76.68	77.83	79.28	77.93b
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	77.38	75.60	77.15	76.71b
เฉลี่ย	79.41	79.65	79.61	
C.V. (%)	2.454308			

3.3 ข้อมูลลักษณะทางการเกษตร

อายุการออกดอก จากการศึกษาพบว่าสบู่คำที่ปลูกแซนในสวนปาล์มน้ำมันที่ปลูกในระยะปลูกต่างๆ และตัดแต่งด้วยวิธีการต่างๆ กัน การตัดแต่งมีผลให้อายุการออกดอกของสบู่คำมีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยสบู่คำที่ไม่ตัดแต่งมีอายุการออกดอกเร็วสุดที่ 188.7 วัน ส่วนสบู่คำที่ตัดแต่งทั้งตัดลำต้นที่ความสูง 30 และ 60 เซนติเมตร มีอายุการออกดอกที่ 249.9 และ 257.5 วัน ตามลำดับ ส่วนระยะปลูกต่างๆ ทั้ง 3 ระยะปลูกไม่มีผลต่ออายุการออกดอก ดังข้อมูลในตารางที่ 36 และตารางภาคผนวกที่ 36

ตารางที่ 36 แสดงอายุการออกดอก(วัน) ของสบู่คำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิจ

วิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	190.50	188.75	187.00	188.75c
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	248.75	250.50	250.50	249.92b
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	257.50	255.75	259.25	257.50a
เฉลี่ย	232.25	231.67	232.25	
C.V. (%)	2.248381			

อายุการเก็บเกี่ยว จากการศึกษาพบว่าสบู่คำที่ปลูกแซนในสวนปาล์มน้ำมันที่ปลูกในระยะปลูกต่างๆ และตัดแต่งด้วยวิธีการต่างๆ กัน การตัดแต่งมีผลต่ออายุการเก็บเกี่ยว มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยสบู่คำที่ไม่ตัดแต่งทั้ง 3 ระยะปลูกมีอายุการเก็บเกี่ยวเร็วสุดที่ 240 วัน ส่วนสบู่คำที่ตัดแต่งทั้งตัดลำต้นที่ความสูง 30 และ 60 เซนติเมตร มีอายุการเก็บเกี่ยวไม่แตกต่างกันที่ 325.92 - 326.50 วัน ตามลำดับ ส่วนระยะปลูกไม่มีผลต่ออายุการเก็บเกี่ยว ดังข้อมูลในตารางที่ 37 และตารางภาคผนวกที่ 37

**ตารางที่ 37 แสดงอายุการเก็บเกี่ยว(วัน) ของสนูป์ดำที่ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่ง
วิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน**

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	240.00	240.00	240.00	240.00b
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	324.75	326.50	326.50	325.92a
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	326.50	326.50	326.50	326.50a
เฉลี่ย	297.08	297.67	297.67	
C.V. (%)	2.112027			

จำนวนเมล็ดต่อผล จากการศึกษาพบว่าสนูป์ดำที่ปลูกแซมในสวนปาล์มน้ำมันที่ปลูกในระบบปลูกต่างๆ และตัดแต่งด้วยวิธีการต่างๆ กัน มีจำนวนเมล็ดต่อผล ไม่แตกต่างกันทางสถิติ โดยสนูป์ดำที่ปลูกระบบทะลูก 1 X 1 เมตร 1.5 X 1.5 เมตร และ 2 X 2 เมตร มีจำนวนเมล็ดต่อผล เฉลี่ย 2.63 2.61 และ 2.63 เมล็ด ตามลำดับ การไม่ตัดแต่ง การตัดแต่งลำต้นที่ความสูง 30 เซนติเมตร และการตัดแต่งลำต้นที่ความสูง 60 เซนติเมตร ให้ค่าเฉลี่ยจำนวนเมล็ดต่อผล ที่ 2.62 2.64 และ 2.61 เมล็ด ตามลำดับ ดังข้อมูลในตารางที่ 38 และตารางภาคผนวกที่ 38

**ตารางที่ 38 แสดงจำนวนเมล็ดต่อผล(เมล็ด) ของสนูป์ดำที่ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่ง
วิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน**

การตัดแต่ง	ระยะปลูก			เฉลี่ย
	1 X 1 เมตร	1.5 X 1.5 เมตร	2 X 2 เมตร	
ไม่ตัดแต่ง	2.55	2.69	2.61	2.62
ตัดลำต้นที่ความสูง 30 ซม.	2.69	2.59	2.64	2.64
ตัดลำต้นที่ความสูง 60 ซม.	2.65	2.54	2.63	2.61
เฉลี่ย	2.63	2.61	2.63	
C.V. (%)	3.810175			

3.4 เปอร์เซ็นต์น้ำมันในเมล็ด

จากการศึกษาพบว่าสาบุ่คำที่ปลูกแซมในสวนไม่ผลที่ปลูกในระบบปลูกต่างๆ และตัดแต่งค่าวิธีการต่างๆ กัน มีเปอร์เซ็นต์น้ำมันในเมล็ด ระหว่าง 26.41 – 27.36 เปอร์เซ็นต์ เฉลี่ย 26.76 เปอร์เซ็นต์ ดังข้อมูลในตารางที่ 39

ตารางที่ 39 แสดงเปอร์เซ็นต์น้ำมัน(%) ของสาบุ่คำที่ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน

Locations	T1			T2			T3			Mean
	F1	F2	F3	F1	F2	F3	F1	F2	F3	
สวนปาล์มน้ำมัน	26.86	26.52	26.60	27.36	26.59	26.83	26.41	26.98	26.65	26.76

หมายเหตุ T = ระบบปลูก (T1= 1X1 เมตร, T2 = 1.5X1.5 ม., T3 = 2X2 ม.)

F = การตัดแต่งกิ่ง (F1= ไม่ตัดแต่ง, F2 = ตัดลำต้นสูง 30 ซม., F3 = ตัดลำต้นสูง 60 ซม.)

ข้อวิจารณ์ (Discussion)

จากการศึกษาการผลิตสนับค้ำเป็นพืชแซมไม้ผลและไม้ยืนต้น ในกรณีที่เกษตรกรใช้พื้นที่ปลูกพืชหลักเพียงอย่างเดียวสามารถกระทำได้เนื่องจากเป็นการใช้พื้นที่ให้เกิดประโยชน์ยิ่งขึ้น ทั้งยังช่วยลดปัญหาของวัชพืชในแปลงปลูก แต่หากเกษตรกรปลูกพืชแซมชนิดอื่น เช่น ข้าวไร่ ข้าวโพด ถั่วต่างๆ พืชผัก อ้อยแล้ว การปลูกสนับค้ำเป็นพืชแซมในป่าจุบันยังให้ผลไม้คุณค่าเมื่อเบรรี่ชนิดเดียวกับการปลูกพืชแซมข้างต้น เนื่องจากสนับค้ำยังให้ผลผลิตต่ำ โดยเฉพาะสนับค้ำเริ่มให้ผลผลิตเมื่ออายุประมาณ 10 – 12 เดือนหลังปลูก ในขณะที่หากปลูกพืชชนิดอื่นในระยะเวลาเดียวกันสามารถอุดกูไกได้มากกว่า 1 ครั้ง ผลตอบแทนจึงยังไม่คุ้มค่า แต่เนื่องจากสนับค้ำเป็นพืชพลังงานซึ่งมีแนวโน้มว่าในอนาคตพลังงานของโลกจะวิกฤตยิ่งๆ ขึ้น การผลิตสนับค้ำจึงน่าจะมีความสำคัญและความจำเป็นมากยิ่งๆ ขึ้นในอนาคต

ข้อมูลการผลิตสนับค้ำในประเทศไทยโดย กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า มีหลายสายพันธุ์ให้ผลผลิตสูง 100-800 กิโลกรัม ต่อไร่ ต่อปี โดยปริมาณผลผลิตขึ้นอยู่กับสายพันธุ์ และการดูแลรักษาที่เหมาะสม

International Plant Genetic Resources Institute (IPGRI) ได้ทบทวนปริมาณผลผลิตสนับค้ำในประเทศไทยต่างๆ พบว่า สนับค้ำมีผลผลิตอยู่ระหว่าง 16-1,280 กิโลกรัม ต่อไร่ ในเขต semi-arid กรณีผลผลิตไม่น้อยกว่า 360-480 กิโลกรัม ต่อไร่ การเก็บเกี่ยวส่วนมากใช้แรงงานในประเทศไทย Nicaragua สามารถเก็บผลผลิตสนับค้ำได้ 30 กิโลกรัม ต่อชั่วโมง หรือคิดเป็นผลผลิตเม็ดเท่ากับ 18 กิโลกรัม

ในต่างประเทศ The Cultivation of Jatropha curcas เก็บโดย Satish Lele, รายงานไว้ว่า การปลูกสนับค้ำในประเทศไทยเดียวจำนวนประชากร 400 ตัน ต่อไร่ ในสภาพที่เหมาะสม สนับค้ำจะให้ผลผลิตประมาณ 2 กิโลกรัม ต่อตัน แต่ในบริเวณที่คินมีความอุดมสมบูรณ์ค่อนข้างต่ำ (poor soils) เช่น แคว้น Gujrat สนับค้ำจะให้ผลผลิตประมาณ 1 กิโลกรัม ต่อตัน และควรปลูกด้วยจำนวนประชากรต่ำประมาณ 267 ตัน ต่อไร่ ในขณะที่คินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ (lateritic soils) แคว้นแคว้น Maharashtra มีรายงานว่า ได้ผลผลิต 0.75-1.0 กิโลกรัม ต่อตัน ส่วนการปลูกเป็นแทะเป็นแนง (planted in hedges) หรือเป็นแนวริ้ว ได้ผลผลิต 0.8-1.0 ต่อมتر หรือเท่ากับ 400-560 กิโลกรัม ต่อไร่ ต่อปี ขึ้นอยู่กับความอุดมสมบูรณ์ของคิน

ส่วน Economic of Jatropha Cultivation โดย Center of Jatropha Promotion ได้รายงานไว้ว่า การคาดการณ์ผลผลิตสนับค้ำมีความยากลำบาก เนื่องจากการปลูกสนับค้ำในสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน ผลผลิตที่ได้จะขึ้นอยู่กับการให้น้ำ ธาตุอาหาร อุณหภูมิ และอายุของสนับค้ำ ปริมาณผลผลิตจากการปลูก 5 ปี อยู่ระหว่าง 16-2,000 กิโลกรัม ต่อไร่ ต่อปี

การผลิตเม็ดสนับค้ำจะมีต้นทุนประมาณกิโลกรัมละ 3.10 บาท (ศิษณุพงษ์ รัตนกิจ. 2548)

จากต้นทุนรวม 2,500 บาท และได้ผลผลิต 800 กิโลกรัม ต่อไร่ (ระยะปลูก 2x2.5 เมตร 400 ต้น ต่อไร่ น้ำมันดิน 200 ลิตร) จากการคำนวณผลผลิตคุ้มทุนควรได้ผลผลิต 805 กิโลกรัม ต่อไร่ ที่ราคาขายคุ้มทุน 3.125 บาท ต่อกิโลกรัม เมื่อราคารองต้นกล้าแพงขึ้นจาก 3 บาท ต่อต้น เป็น 5 บาท ต่อต้น ทำให้มีต้นทุนการผลิต 3,300 บาท ต่อไร่ ผลผลิตคุ้มทุนควรได้ผลผลิต 1,056 กิโลกรัม ต่อไร่ และราคาขายคุ้มทุน 4.125 บาท ต่อกิโลกรัม หากราคาของต้นกล้าแพงขึ้นเป็น 7 บาท ต่อต้น ทำให้มีต้นทุนการผลิต 4,100 บาท ต่อไร่ ผลผลิตคุ้มทุนควรได้ผลผลิต 1,312 กิโลกรัม ต่อไร่ และราคาขายคุ้มทุน 5.125 บาท ต่อกิโลกรัม และหากราคาของต้นกล้าแพงขึ้นเป็น 10 บาท ต่อต้น ทำให้มีต้นทุนการผลิต 5,300 บาท ต่อไร่ ผลผลิตคุ้มทุนควรได้ผลผลิต 1,696 กิโลกรัม ต่อไร่ และราคาขายคุ้มทุน 6,625 บาท ต่อกิโลกรัม

จากต้นทุนการผลิตเม็ดสนู่ดำกิโลกรัมละ 3.10 บาท เกษตรกรผู้ผลิตจะมีรายได้ประมาณไร่ละ 2,400 บาท (800 กิโลกรัม ต่อไร่) เปรียบเทียบกับต้นทุนการผลิต 2,500 บาท ต่อไร่ (กรณีต้นกล้าราคา 3 บาท) ผลตอบแทนที่เกษตรกร ได้รับค่อนข้างต่ำและไม่คุ้มค่าและจากต้นทุนการผลิตเม็ดสนู่ดำ กิโลกรัมละ 3.125 บาท ($2,500/800$) จะมีผลให้ราคาต้นทุนน้ำมันสนู่ดำดิน ลิตรละ 12.50 บาท ($2,500/200$) เมื่อนำน้ำมันดึงกล่าวไปผ่านกระบวนการ trans-esterification เพื่อทำเป็น Bio-diesel มีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นอีกประมาณลิตรละ 3.00 บาท รวมเป็นต้นทุนราคา Bio-diesel จากสนู่ดำลิตรละ 15.50 บาท ($12.50+3.00$) เมื่อต้นทุนการผลิตเม็ดสนู่ดำเพิ่มขึ้นเป็นไร่ละ 3,300 4,100 และ 5,300 บาท มีผลให้ต้นทุนราคา Bio-diesel จากสนู่ดำเพิ่มขึ้นเป็นลิตรละ 19.50 23.50 และ 29.50 บาท

ต้นทุนการผลิตสนู่ดำของประเทศไทยเดียว ข้อมูลทางเศรษฐกิจเกษตรจาก The Cultivation of Jatropha curcas และ Economic of Jatropha Cultivation รายงานว่า ต้นทุนการผลิตสนู่ดำเท่ากับ 3,643.20 และ 3,899.20 บาท ต่อไร่ ตามลำดับ ต้นทุนการผลิตเฉลี่ยเท่ากับ 3,771.20 บาท ต่อไร่ (อัตราแลกเปลี่ยน 1USS=Rs. 43.50, 1 Rs.=1.0175 \$, อัตราที่ใช้คำนวณ 1.00 Rs.=1.00 \$)

Economic of Jatropha Cultivation รายงานเกี่ยวกับรายได้จากการผลิตสนู่ดำจากแปลงที่มีการให้น้ำในช่วง 5 ปี ไว้ว่า จากการลงทุนจำนวน 3,899.20 บาท ต่อไร่ ในปีแรกจะมีรายได้ประมาณ 240 บาท ต่อไร่ ทำให้ขาดทุน 3,659.20 บาท ต่อไร่ ต่อมาในปีที่สองถึงปีที่ห้ามีค่าใช้จ่าย 800.00 บาท ต่อไร่ คงที่ ทำให้ในปีที่สองมีรายได้เท่ากับ 720.00 บาท ต่อไร่ ขาดทุน 80.00 บาท ต่อไร่ ในปีที่สามมีรายได้เท่ากับ 4,000.00 บาท ต่อไร่ ทำให้มีกำไร 3,200.00 บาท ต่อไร่ ในปีที่สี่มีรายได้เท่ากับ 6,400.00 บาท ต่อไร่ ทำให้มีกำไร 6,600.00 บาท ต่อไร่ และในปีที่ห้ามีรายได้เท่ากับ 10,000.00 บาท ต่อไร่ ทำให้มีกำไร 9,200.00 บาท ต่อไร่ จากตารางแสดงประมาณผลผลิตเม็ดสนู่ดำในสภาพแวดล้อมที่ต่างกันจะพบว่า ผลผลิตสนู่ดำจะเพิ่มขึ้นมากในช่วงปีที่ 3 ถึงปีที่ 5 ทำให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้นจาก 3,200.00 ถึง 9,200.00 บาท ต่อไร่

ต้นทุนการผลิตน้ำมันดินจากสนู่ดำ The Cultivation of Jatropha curcas รายงานไว้ว่า ขึ้นอยู่กับคุณภาพเครื่องบีบอัด หากเป็นเครื่องรุ่นใหม่ที่มีประสิทธิภาพสูงสามารถสกัดน้ำมันได้ถึง 94% และมีประสิทธิภาพในการทำงานตั้งแต่ 1 ตัน ต่อวัน หรือ 1-2 ตัน ต่อชั่วโมง ค่าใช้จ่ายในการบีบน้ำมันจาก

เมล็ดสนูด้าจะอยู่ระหว่าง 0.19-0.90 บาท ต่อลิตร

Economic of Jatropha Cultivation ได้เปรียบเทียบ มูลค่า ปริมาณผลผลิต ค่าแรงงาน และเทคโนโลยีการจัดการที่ต่างกันพบว่า จากการลงทุนต่ำ (1,480.00 บาท ต่อไร่) ได้ผลผลิต 1,008.00 กิโลกรัม ต่อไร่ หากขายเมล็ดสนูด้ากิโลกรัมละ 1,468.00 บาท จะได้เงิน 1,479.74 บาท ต่อไร่ (คิดเป็นปริมาณน้ำมันดินเท่ากับ 251.25 ลิตร ต่อไร่) ได้กำไรเมล็ดสนูด้าที่บีบน้ำมันแล้วมูลค่า 900.00 บาท ต่อไร่ มีมูลค่ารวม (Crop value) เท่ากับ 5,490.00 บาท ต่อไร่ และมี Gross Margin เท่ากับ 5,010.00 บาท ต่อไร่ มีค่าใช้จ่าย (indirect exp) 480.00 บาท ต่อไร่ ทำให้มีกำไรสุทธิ 4,530.00 บาท ต่อไร่ สำหรับการลงทุนระดับกลาง (2,240.00 บาท ต่อไร่) ได้ผลผลิต 1,600.00 กิโลกรัม ต่อไร่ มีมูลค่ารวม (Crop value) เท่ากับ 8,784.00 บาท ต่อไร่ และมี Gross Margin เท่ากับ 8,144.00 บาท ต่อไร่ มีค่าใช้จ่าย (indirect exp) 800.00 บาท ต่อไร่ ทำให้มีกำไรสุทธิ 73,440.00 บาท ต่อไร่ ส่วนการลงทุนสูง (2,800.00 บาท ต่อไร่) ได้ผลผลิต 2,160.00 กิโลกรัม ต่อไร่ มีมูลค่ารวม (Crop value) เท่ากับ 10,980.00 บาท ต่อไร่ และมี Gross Margin เท่ากับ 10,180.00 บาท ต่อไร่ มีค่าใช้จ่าย (indirect exp) 960.00 บาท ต่อไร่ ทำให้มีกำไรสุทธิ 9,220.00 บาท ต่อไร่

ความคุ้มทุนทางเศรษฐศาสตร์ ราคาเมล็ดสนูด้าที่เหมาะสมสำหรับเกษตรกรที่ลงทุนปลูกสนูด้าในประเทศไทย ควรจะได้รับ ไม่ควรต่ำกว่ากิโลกรัมละ 5 บาท (ในกรณีกล้าพันธุ์ราคา 3 บาท ได้ผลผลิตไม่ต่ำกว่าไร่ละ 800 กิโลกรัม ต่อปี และมีต้นทุนการผลิตที่ 2,500 บาท ต่อไร่ ศิยภูพงษ์ รัตนกิจ. 2548) และควรจะปรับราคาเมล็ดสนูด้าสูงขึ้น หากมีต้นทุนการผลิตมากกว่า 2,500 บาท เพื่อความคุ้มทุนในการปลูกสนูด้า หากผู้ซื้อเมล็ดสนูด้าต้องการให้ราคามาลดลงกว่านี้ ต้องมีเทคโนโลยีการผลิตที่ให้ผลผลิตสูงกว่า (800 กิโลกรัม ต่อไร่ ต่อปี) และมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่า อย่างไรก็ตาม ควรมีการวิเคราะห์แผนธุรกิจให้ชัดเจนว่าสนูด้าเป็นพืชที่เหมาะสมที่จะส่งเสริมให้ปลูกในเชิงการค้าหรือไม่ หากจะส่งเสริมเพื่อพัฒนาไปสู่ระดับอุตสาหกรรม จำเป็นต้องศึกษาต้นทุนการผลิตอย่างละเอียด เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับต้นทุนพันแพรที่เพิ่มขึ้น เช่น ค่าแรงงานในการเพาะปลูก การคุ้มครอง ตัดแต่งกิ่ง ให้น้ำ-ปุ๋ย และค่าแรงในการเก็บเกี่ยวผลผลิต เป็นต้น

นอกจากความคุ้มทุนทางเศรษฐศาสตร์ดังกล่าวแล้ว ภัยจากสาร phorbol ester ซึ่งทำให้เกิดอันตรายต่อมนุษย์ได้ในระหว่างการบีบน้ำมัน ส่วนหากขายเมล็ดสนูด้ามีสารพิษตกค้างอยู่ เป็นอันตรายต่อการใช้เป็นอาหารสัตว์ และมีรายงานว่าต้นสนูด้าเป็นแหล่งอาศัยของแมลงหวีขาวพาหะของโรค cassava mosaic virus ต้องระมัดระวังในการนำเข้าสายพันธุ์สนูด้าจากต่างประเทศ เหล่านี้ควรนำมาพิจารณาประกอบความคุ้มทุนทางเศรษฐศาสตร์ด้วย

สรุป (Conclusion)

จากการศึกษาการผลิตสนับด้ำเป็นพืชแซมไม้ผลและไม้ยืนต้น โดยศึกษาการปลูกสนับด้ำระยะปลูกต่างๆ 3 ระยะ คือระยะปลูก 1X1 เมตร 1.5X1.5 เมตร และ 2X2 เมตร และวิธีการตัดแต่ง 3 วิธีการ คือ การไม่ตัดแต่ง การตัดลำต้นที่ความสูง 30 เซนติเมตร และการตัดลำต้นที่ความสูง 60 เซนติเมตร

จากการศึกษาในสวนส้มพบว่า ในระยะ 3 เดือนแรกของการปลูกสนับด้ำมีความสูงของลำต้น ไม่แตกต่างกัน หลังทำการตัดแต่งสนับด้าที่ตัดแต่งมีความสูงของลำต้นเตี้ยกว่าการ ไม่ตัดแต่ง การตัดแต่งมีผลทำให้การแตกกิ่งแขนงและผลผลิตเพิ่มขึ้น โดยการตัดแต่งโดยการตัดลำต้นที่ความสูง 60 เซนติเมตร มีกิ่งแขนงและผลผลิตสูงสุด แต่การตัดแต่งมีอายุการให้ผลผลิตช้ากว่าการตัดแต่ง ส่วนระยะปลูกมีผลโดยตรงต่อความสูงของลำต้น โดยระยะปลูกที่สูงขึ้นจะทำให้ความสูงของลำต้นลดลง และระยะปลูกที่สูงขึ้นยังทำให้ผลผลิตสูงขึ้นโดยระยะปลูก 2X2 เมตร มีจำนวนผลผลิตสูงที่สุด และสนับด้ำที่ปลูกแซมในสวนไม้ผลมีปรอร์เซ็นต์น้ำมันเฉลี่ย 26.54 เปอร์เซ็นต์

การศึกษาในสวนยางพาราพบว่า หลังทำการตัดแต่งสนับด้ำมีความสูงของลำต้นลดลงแตกต่าง กันกับการ ไม่ตัดแต่ง การตัดแต่งกับการ ไม่ตัดแต่งมีขนาดของลำต้น ไม่แตกต่างกัน การตัดแต่งมีผลทำให้ การแตกกิ่งแขนงและผลผลิตเพิ่มขึ้น โดยการตัดแต่งโดยการตัดลำต้นที่ความสูง 60 เซนติเมตร มีกิ่ง แขนงและผลผลิตสูงสุด แต่การตัดแต่งมีอายุการให้ผลผลิตช้ากว่าการตัดแต่ง ส่วนระยะปลูกมีผลโดยตรงต่อความสูงของลำต้น โดยระยะปลูกที่สูงขึ้นจะทำให้ความสูงของลำต้นลดลง และระยะปลูกที่สูงขึ้นยังทำให้ผลผลิตสูงขึ้นโดยระยะปลูก 2X2 เมตร มีจำนวนผลผลิตสูงที่สุด และสนับด้ำที่ปลูกแซมในสวนยางพารามีปรอร์เซ็นต์น้ำมันเฉลี่ย 26.69 เปอร์เซ็นต์

การศึกษาในสวนปาล์มน้ำมันพบว่า หลังทำการตัดแต่งสนับด้ำมีความสูงของลำต้นลดลง แตกต่างกันกับการ ไม่ตัดแต่ง การตัดแต่งกับการ ไม่ตัดแต่งมีขนาดของลำต้น ไม่แตกต่างกัน การตัดแต่งมีผลทำให้การแตกกิ่งแขนงและผลผลิตเพิ่มขึ้น โดยการตัดแต่งโดยการตัดลำต้นที่ความสูง 60 เซนติเมตร มีกิ่งแขนงและผลผลิตสูงสุด แต่การตัดแต่งมีอายุการให้ผลผลิตช้ากว่าการตัดแต่ง ส่วนระยะปลูกมีผลโดยตรงต่อความสูงของลำต้น โดยระยะปลูกที่สูงขึ้นจะทำให้ความสูงของลำต้นลดลง และระยะปลูกที่สูงขึ้นยังทำให้ผลผลิตสูงขึ้นโดยระยะปลูก 2X2 เมตร มีจำนวนผลผลิตสูงที่สุด และสนับด้ำที่ปลูกแซมในสวนปาล์มน้ำมันมีปรอร์เซ็นต์น้ำมันเฉลี่ย 26.76 เปอร์เซ็นต์

การปลูกแซมในสวนไม้ผลพบว่าระยะปลูกที่เหมาะสมคือระยะปลูก 1X1 เมตร และการตัดแต่งกิ่งสนับด้ำทั้งสองวิธีสามารถช่วยเพิ่มผลผลิตสนับด้ำอย่างเห็นได้ชัด การปลูกแซมในสวนยางพาราพบว่าทั้ง 3 ระยะปลูกให้ผลผลิตไม่แตกต่างกัน แต่การเพิ่มระยะปลูกมีแนวโน้มทำให้ผลผลิตสูงขึ้น และ

การตัดแต่งกิ่งสนูปดำหั้งสองวิธีสามารถช่วยเพิ่มผลผลิตสนูปดำอย่างเห็นได้ชัด การปลูกแซมในสวนปาล์มน้ำมันพบว่าระยะปลูกที่เหมาะสมคือระยะปลูก 1.5X1.5 เมตร และการตัดแต่งกิ่งสนูปดำโดยการวิธีตัดลำต้นที่ความสูง 60 เซนติเมตร ให้ผลผลิตสูงสุด การปลูกสนูปดำเป็นพืชแซมในสวนไม้ผลไม้ยืนต้น ระยะปลูกที่เหมาะสมที่ควรใช้คือระยะปลูก 1X1 - 1.5X1.5 เมตร และในการปลูกควรมีการตัดแต่งโดยวิธีการตัดลำต้นที่ความสูง 60 เซนติเมตร จำทำให้สนูปดำให้ผลผลิตสูงสุด

ข้อเสนอแนะ (Recommendation)

การปลูกสนูปดำเป็นพืชแซมไม้ผลไม้ยืนต้นสามารถกระทำได้ เนื่องจากมีการเจริญเติบโตได้ดี แต่จากการศึกษาผลผลิตที่ได้ขึ้นไม่คุ้มทุนเมื่อเปรียบเทียบกับพืชแซมที่แต่ละห้องกินปลูกทั่วๆ ไป เนื่องจากประเทศไทยยังไม่มีพันธุ์ที่มีผลผลิตสูง ในอนาคตควรมีการพัฒนาพันธุ์ที่ดีการผลิตสนูปดำจำทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น จากการศึกษาพบว่าสนูปดำเป็นพืชที่ทนแล้งได้ดีแต่ไม่ทนต่อสภาพน้ำท่วมขัง โดยเฉพาะในระยะแรกของการปลูกหากเจอสภาพน้ำท่วมขังประมาณ 7 วัน สนูปดำจะเกิดอาการเน่าตายรุนแรง ส่วนภาวะแห้งแล้งในฤดูแล้งสนูปดำจะทิ้งใบพักตัวหยุดเจริญเหลือเฉพาะลำต้น เมื่อได้รับฝนในฤดูกาลมีจะเจริญแต่ก็ถูกก้านสาขาระยะให้ผลผลิตต่อไป จึงควรหลีกเลี่ยงการปลูกในสภาพพื้นที่ลุ่ม

เอกสารอ้างอิง (Reference)

- กำพล กานพล. 2548. สนับด้ำ : ปั๊มน้ำมันประจำบ้าน. เกษตรกรรมธรรมาธิ. 4(2548): 19-38.
- กรมส่งเสริมการเกษตร. 2548. สนับด้าพืชพลังงานทดแทนน้ำมันดีเซล. <http://aopdm02.doae.go.th/black>, 6 ตุลาคม 2548.
- ชำนาญ ฉัตรแก้ว. 2547. โครงการปลูกสวนป้าสนับด้า เพื่อพัฒนาพลังงานทดแทน. วารสารส.มก.สัมพันธ์ประจำเดือนพฤษภาคม (2547) : 13-22.
- ชำนาญ ฉัตรแก้ว. 2548. การศึกษาสนับด้าเบื้องต้นในประเทศไทย. เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องน้ำมันสนับด้า: แหล่งพลังงานทดแทนใหม่, 30 มีนาคม 2548, โรงแรมพลาซ่า แอทเทนีกรุงเทพฯ.
- นิรนาม. 2548. ต้นทุนการผลิตและราคาคุ้มทุนสนับด้า. เทคโนโลยีชาวบ้าน. วันที่ 01 ตุลาคม พ.ศ. 2548 ปีที่ 18 ฉบับที่ 368.
- นิรนาม. 2548. ส่วนส่งเสริมวิศวกรรมเกษตร สำนักพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร กทม. 10900.
- นิรนาม. 2548. เอกสารประกอบการประชุม การสร้างเครือข่ายผู้ปลูก ผู้ค้า และนักวิชาการเพื่อการพัฒนาพืชน้ำมันสนับด้าอย่างยั่งยืน โดยสำนักงานวัตกรรมแห่งชาติร่วมกับสถาบันอาหารแห่งประเทศไทย วันที่ 25 เมษายน 2548. สุรพงษ์ เจริญรัตน์ กลุ่มวิจัยเศรษฐกิจฯ.
- นิรนาม. 2548. เอกสารประกอบการสัมมนาocomความคิด เรื่องพืชพลังงานที่มีศักยภาพ หน้า 16-129 เรื่องสนับด้า โดย รศ.ดร.สมบัติ ชิมวางศ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วันที่ 12-13 พฤษภาคม 2548.
- ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีวภาระเกษตร จังหวัดชัยนาท หมู่ 4 ตำบลเลขท่าพระ อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท 17000. (<http://aopdm01.doae.go.th/data/physionnt21.htm>)
- ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีวภาระเกษตร จังหวัดพิษณุโลก (<http://aopdm02.doae.go.th/>)
- ศิยภูพงษ์ รัตนกิจ. 2548 สนับด้า. สถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ. 14 มิถุนายน 2548. 4 หน้า.
- สมบัติ ชิมวางศ์. 2548. สายพันธุ์ ผลผลิต การเก็บเกี่ยว และความเป็นไปได้ของสนับด้าในการพัฒนาเป็นพืชเศรษฐกิจดาวใหม่. เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องน้ำมันสนับด้า: แหล่งพลังงานทดแทนใหม่, 30 มีนาคม 2548, โรงแรมพลาซ่า แอทเทนี กรุงเทพฯ.
- Joachim Heller. 1996. Physic nut, IPGRI. Italy. 66 pp.
- Anonymous. 2005. Economic of Jatropha Cultivation, <http://www.jatrophaworld.org/15.html>
- สถาบันวิจัยพืชไร่ กรมวิชาการเกษตร โทร. (01) 278-8570
- Satish Lele. 2005. The Cultivation of Jatropha curcas. http://www.svlele.com/jatropha_plant.htm

- กองเกษตรวิศวกรรม. 2527. พลังงานจากน้ำมันพืช. ฝ่ายฝึกอบรมเกษตรวิศวกรรม กรมวิชาการเกษตร กรุงเทพฯ.
- จาร. สดادر. 2527. สนับด้ำพืชศักยภาพสูงเพื่อพลังงานทดแทนของประเทศไทย. วารสารวิชาการเกษตร 2 : 67-72.
- ชรุณ. ค้อมคำพันธุ์ และ โยชิฟูโน ทาเคดะ. 2547. น้ำมันสนับด้ำกับเครื่องยนต์ดีเซล. กสิกร (3) : 74-78.
- ไชยส่องอาชีพ. 2548. สนับด้ำพืชพลังงานที่กำลังมาแรง. เทคโนโลยีชาวบ้าน (18) : 64-65.
- ระพีพันธ์ กาสนบุตร สุขสันต์ สุทธิผลไพบูลย์ ไพบูลย์ จันทร์วงศ์ วีระศักดิ์ อ้นมนบุตร มาลี ประภาวดี วีໄລ กาญจนภูมิ และอรารรณ หวังดีธรรม. 2525. การใช้น้ำมันสนับด้ำเดินเครื่องยนต์ดีเซล. กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรุงเทพฯ.
- วิมลรัตน์ ศุกรินทร์ วิไลรัตน์ กุลพัชราనุรักษ์ Okabe, T. และ มนเทียร โสมกีร์. 2531. การศึกษาปัจจัยอัตราต่าง ๆ กันที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตสนับด้ำ. ข้อมูลงานวิจัย ศูนย์วิจัยพืชไรeroxon สถาบันวิจัยพืชไรeroxon กรมวิชาการเกษตร.
- วิมลรัตน์ ศุกรินทร์ มนเทียร โสมกีร์ Goco, H. และ นาค โพธิ์แท่น. 2533. การปรับปรุงพันธุ์เพื่อเพิ่มผลผลิตของสนับด้าโดยการน้ำยาธารสีแกรมมา. ข้อมูลงานวิจัย ศูนย์วิจัยพืชไรeroxon สถาบันวิจัยพืชไรeroxon กรมวิชาการเกษตร.
- สมบัติ ชินะวงศ์. 2548. สนับด้ำพืชทดแทนพลังงานที่มีศักยภาพ. คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน นครปฐม. Available: 158.108.200.11/blacksoap/blacksoap.pdf
- สุรพงษ์ เจริญรัถ. 2548. สนับด้ำพืชพลังงานที่กำลังมาแรง. เทคโนโลยีชาวบ้าน (18) : 56-57.
- สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ สำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี. 2536. ไม้ดอกและไม้ประดับ เคลิมพระเกียรติ. บริษัท ค่านสุทธาการพิมพ์ จำกัด. 300 น.
- เอื้อมพร วีสมหมาย. 2544. พฤกษาพรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. โรงพิมพ์ เอช เอน กรุ๊ป จำกัด. 456 น.
- Aakko, P. 2004. AMFI Newsletter. October, issue no. 1. Amaugo, G.O. and Emosairue, S.O. 2003. The efficacy of some indigenous medicinal plant extracts for the control of upland rice stem borers in Nigeria. Tropical and Subtropical Agroecosystems 2 : 121-127.
- Becker, K. and Francis, G. 2000. Bio-diesel from Jatropha plantations on degraded land. Department of Aquaculture Systems and Animal Nutrition, University of Hohenheim, Stuttgart, Germany.
- Heller, J. 1996. Physic nut (Jatropha curcas L.). Promoting the conservation and use of underutilized and neglected crops 1. Institute of Plant Genetics and Crop Plant Research, Gatersleben, Germany and International Plant Genetic Resources Institute, Rome, Italy. Available : www.ipgri.cgiar.org/publications/pdf/161.pdf

- Joker, D. and Jepsen, J. 2003. *Jatropha curcas L.* Seed Leaflet 83. Available: www.dfsc.dk/pdf/Seedleaflets/jatropha_curcas_83.pdf
- Satish Lele. 2005. The Cultivation of *Jatropha curcas*. http://www.svlele.com/jatropha_plant.htm
- The petroleum institute of Thailand. 2002. คุณภาพผลิตภัณฑ์น้ำมันและข้อมูลสถิติราคาน้ำมัน.
Available: www.ptit-ebis.com/oilbusiness/index.php
- Wiesenhutter, J. 2003. Use of Physic nut (*Jatropha curcas L.*) to combat desertification and reduce poverty. Convention Project to Combat Desertification, Bonn, Germany. Available:

ภาคผนวก (Appendix)

ตารางภาคผนวกที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความสูงของลำต้นที่อายุ 3 เดือน (ซม.) ของ
สนับค้ำที่ปลูกโดยใช้ระบะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	8	347.181950	43.397744	1.06	0.4187
PLANTING	2	283.0142000	141.5071000	3.46	0.0461
PRUNNING	2	14.8594667	7.4297333	0.18	0.8350
PLANTING*PRUNNING 4		49.3082833	12.3270708	0.30	0.8746
Error	27	1105.388125	40.940301		
Corrected Total	35	1452.570075			
C.V. (%)	=	7.126227			

ตารางภาคผนวกที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความสูงของลำต้นที่อายุ 12 เดือน (ซม.) ของ
สนับค้ำที่ปลูกโดยใช้ระบะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	8	111953.7611	13994.2201	29.89	<.0001
PLANTING	2	9439.06974	4719.53487	10.08	0.0005
PRUNNING	2	99371.25274	49685.62637	106.13	<.0001
PLANTING*PRUNNING 4		3143.43859	785.85965	1.68	0.1840
Error	27	12639.7642	468.1394		
Corrected Total	35	124593.5253			
C.V. (%)	=	12.26563			

ตารางภาคผนวกที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนขนาดของลำดันที่อายุ 6 เดือน (ชม.) ของ
สนับค้ำที่ปลูกโดยใช้ระบะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	4	0.59887500	0.14971875	0.81	0.5432
PLANTING	1	0.27040000	0.27040000	1.46	0.2492
PRUNNING	2	0.14156250	0.07078125	0.38	0.6906
PLANTING*PRUNNING 1		0.18691250	0.18691250	1.01	0.3342
Error	13	2.41592500	0.18584038		
Corrected Total	17	3.01480000			

C.V. (%) = 4.977969

ตารางภาคผนวกที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนขนาดของลำดันที่อายุ 18 เดือน (ชม.) ของ
สนับค้ำที่ปลูกโดยใช้ระบะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	4	29.49757500	7.37439375	4.04	0.0241
PLANTING	1	11.49210000	11.49210000	6.30	0.0261
PRUNNING	2	2.60226250	1.30113125	0.71	0.5083
PLANTING*PRUNNING 1		15.40321250	15.40321250	8.44	0.0123
Error	13	23.71707500	1.82439038		
Corrected Total	17	53.21465000			

C.V. (%) = 5.986703

ตารางภาคผนวกที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการแตกกิ่งแขนงของลำต้น(กิ่ง) ของสนุุ่ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะเวลาปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล (บันทึกข้อมูลเมื่ออายุ 18 เดือน)

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	8	62.87878889	7.85984861	33.27	<.0001
PLANTING	2	0.17477222	0.08738611	0.37	0.6942
PRUNNING	2	60.90237222	30.45118611	128.90	<.0001
PLANTING*PRUNNING 4		1.80164444	0.45041111	1.91	0.1382
Error	27	6.37840000	0.23623704		
Corrected Total	35	69.25718889			
C.V. (%)	=	9.494042			

ตารางภาคผนวกที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำนวนผลผลิตต่อแปลง(กก.) ของสนุุ่ดำที่ปลูกโดยใช้ระยะเวลาปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	8	261.4334500	32.6791813	74.65	<.0001
PLANTING	2	192.1751167	96.0875583	219.50	<.0001
PRUNNING	2	46.2930167	23.1465083	52.88	<.0001
PLANTING*PRUNNING 4		22.9653167	5.7413292	13.12	<.0001
Error	27	11.8192250	0.4377491		
Corrected Total	35	273.2526750			
C.V. (%)	=	12.41519			

ตารางภาคผนวกที่ 7 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำนวนผลผลิตต่อไร่(กก.) ของสนูปดำที่ปลูกโดยใช้ระบะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	8	83730.51722	10466.31465	23.20	<.0001
PLANTING	2	16271.68056	8135.84028	18.04	<.0001
PRUNNING	2	56113.30056	28056.65028	62.20	<.0001
PLANTING*PRUNNING 4		11345.53611	2836.38403	6.29	0.0010
Error	27	12178.50500	451.05574		
Corrected Total	35	95909.02222			

C.V. (%) = 9.185135

ตารางภาคผนวกที่ 8 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนน้ำหนักผลสด(กรัม) ของสนูปดำที่ปลูกโดยใช้ระบะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	8	0.11635000	0.01454375	1.75	0.1318
PLANTING	2	0.06695000	0.03347500	4.03	0.0294
PRUNNING	2	0.00161667	0.00080833	0.10	0.9076
PLANTING*PRUNNING 4		0.04778333	0.01194583	1.44	0.2485
Error	27	0.22425000	0.00830556		
Corrected Total	35	0.34060000			

C.V. (%) = 17.30408

ตารางภาคผนวกที่ 9 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนน้ำหนัก 100 เม็ด(กรัม) ของสนู๊ด้าที่ปลูกโดยใช้ระบะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	8	1154.775000	144.346875	28.51	<.0001
PLANTING	2	3.980000	1.990000	0.39	0.6788
PRUNNING	2	1139.261667	569.630833	112.51	<.0001
PLANTING*PRUNNING 4		11.533333	2.883333	0.57	0.6870
Error	27	136.695000	5.062778		
Corrected Total	35	1291.470000			
C.V. (%)	=	2.827303			

ตารางภาคผนวกที่ 10 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนอายุการออกดอก(วัน) ของสนู๊ด้าที่ปลูกโดยใช้ระบะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	8	36108.38889	4513.54861	343.04	<.0001
PLANTING	2	10.88889	5.44444	0.41	0.6653
PRUNNING	2	36059.38889	18029.69444	1370.31	<.0001
PLANTING*PRUNNING 4		38.11111	9.52778	0.72	0.5831
Error	27	355.25000	13.15741		
Corrected Total	35	36463.63889			
C.V. (%)	=	1.551423			

ตารางภาคผนวกที่ 11 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนอายุการเก็บเกี่ยว(วัน) ของสนู๊ด้าที่ปลูก

โดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	8	59465.22222	7433.15278	455.09	<.0001
PLANTING	2	2.72222	1.36111	0.08	0.9203
PRUNNING	2	59457.05556	29728.52778	1820.11	<.0001
PLANTING*PRUNNING	4	5.44444	1.36111	0.08	0.9868
Error	27	441.00000	16.33333		
Corrected Total	35	59906.22222			
C.V. (%)	=	1.350652			

ตารางภาคผนวกที่ 12 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำนวนเมล็ดต่อผล(เมล็ด) ของสนู๊ด้าที่ปลูก

โดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	4	0.05062500	0.01265625	0.53	0.7162
PLANTING	1	0.03062500	0.03062500	1.28	0.2780
PRUNNING	2	0.00093750	0.00046875	0.02	0.9806
PLANTING*PRUNNING	1	0.01906250	0.01906250	0.80	0.3880
Error	13	0.31062500	0.02389423		
Corrected Total	17	0.36125000			
C.V. (%)	=	5.888670			

ตารางภาคผนวกที่ 13 แสดงเปอร์เซ็นต์น้ำมัน(%) ของสูตรค่าที่ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่ง

วิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล

Locations	T1			T2			T3			Mean
	F1	F2	F3	F1	F2	F3	F1	F2	F3	
สวนไม้ผล	26.38	26.41	26.86	26.58	26.73	26.58	26.47	26.57	26.30	26.54

หมายเหตุ T = ระยะปลูก (T1= 1X1 เมตร, T2 = 1.5X1.5 ม., T3 = 2X2 ม.)

F = การตัดแต่งกิ่ง (F1= ไม่มีตัดแต่ง, F2 = ตัดลำต้นสูง 30 ซม., F3 = ตัดลำต้นสูง 60 ซม.)

ตารางภาคผนวกที่ 14 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความสูงของลำต้นที่อายุ 3 เดือน (ซม.) ของ

สูตรค่าที่ปลูกโดยใช้ระบบปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	8	165.2819500	20.6602438	1.33	0.2692
PLANTING	2	61.01420000	30.50710000	1.97	0.1589
PRUNNING	2	47.65946667	23.82973333	1.54	0.2327
PLANTING*PRUNNING	4	56.60828333	14.15207083	0.91	0.4698
Error	27	417.9381250	15.4791898		
Corrected Total	35	583.2200750			

C.V. (%) = 4.422907

ตารางภาคผนวกที่ 15 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความสูงของลำต้นที่อายุ 12 เดือน (ซม.)

ของสนู่ด้าที่ปลูกโดยใช้ระบะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	8	65868.19365	8233.52421	26.46	<.0001
PLANTING	2	290.44865	145.22432	0.47	0.6320
PRUNNING	2	55118.00000	27559.00000	88.58	<.0001
PLANTING*PRUNNING	4	10459.74500	2614.93625	8.41	0.0002
Error	27	8400.12103	311.11559		
Corrected Total	35	74268.31468			
C.V. (%)	=	10.49404			

ตารางภาคผนวกที่ 16 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนขนาดของลำต้นที่อายุ 6 เดือน (ซม.) ของ

สนู่ด้าที่ปลูกโดยใช้ระบะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	4	0.20789444	0.05197361	0.55	0.7029
PLANTING	1	0.03180278	0.03180278	0.34	0.5720
PRUNNING	2	0.12576111	0.06288056	0.66	0.5311
PLANTING*PRUNNING	1	0.05033056	0.05033056	0.53	0.4787
Error	13	1.22980000	0.09460000		
Corrected Total	17	1.43769444			
C.V. (%)	=	3.584513			

ตารางภาคผนวกที่ 17 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนขนาดของลำต้นที่อายุ 18 เดือน (ซม.) ของ
สนู'คำที่ปลูกโดยใช้ระบะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	4	21.71437778	5.42859444	4.40	0.0182
PLANTING	1	1.31484444	1.31484444	1.07	0.3207
PRUNNING	2	16.70539444	8.35269722	6.77	0.0097
PLANTING*PRUNNING	1	3.69413889	3.69413889	2.99	0.1072
Error	13	16.03700000	1.23361538		
Corrected Total	17	37.75137778			
C.V. (%)	=	4.907768			

ตารางภาคผนวกที่ 18 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการแตกกิ่งแขนงของลำต้น(กิ่ง) ของสนู'คำ
ที่ปลูกโดยใช้ระบะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา (บันทึก^ก
ข้อมูลเมื่ออายุ 18 เดือน)

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	8	58.84125000	7.35515625	59.73	<.0001
PLANTING	2	1.06055000	0.53027500	4.31	0.0238
PRUNNING	2	53.35646667	26.67823333	216.65	<.0001
PLANTING*PRUNNING	4	4.42423333	1.10605833	8.98	<.0001
Error	27	3.32482500	0.12314167		
Corrected Total	35	62.16607500			

C.V. (%) = 6.758122

ตารางภาคผนวกที่ 19 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำนวนผลผลิตต่อแปลง(กก.) ของสนูป์ดำ
ที่ปลูกโดยใช้ระบะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	8	719.5298056	89.9412257	377.91	<.0001
PLANTING	2	464.9220222	232.4610111	976.73	<.0001
PRUNNING	2	159.5394889	79.7697444	335.17	<.0001
PLANTING*PRUNNING	4	95.0682944	23.7670736	99.86	<.0001
Error	27	6.4259500	0.2379981		
Corrected Total	35	725.9557556			

C.V. (%) = 7.204882

ตารางภาคผนวกที่ 20 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำนวนผลผลิตต่อไร่(กก.) ของสนูป์ดำที่ปลูก^{โดยใช้ระบะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา}

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	8	238585.3150	29823.1644	102.83	<.0001
PLANTING	2	2187.6317	1093.8158	3.77	0.0359
PRUNNING	2	182166.1267	91083.0633	314.04	<.0001
PLANTING*PRUNNING	4	54231.5567	13557.8892	46.75	<.0001
Error	27	7830.9125	290.0338		
Corrected Total	35	246416.2275			

C.V. (%) = 6.186678

ตารางภาคผนวกที่ 21 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนน้ำหนักผลสด(กรัม) ของสบู่คำที่ปลูกโดยใช้รำข้าวและ การตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	8	0.09645556	0.01205694	1.13	0.3780
PLANTING	2	0.03410556	0.01705278	1.59	0.2220
PRUNNING	2	0.01403889	0.00701944	0.66	0.5273
PLANTING*PRUNNING	4	0.04831111	0.01207778	1.13	0.3643
Error	27	0.28920000	0.01071111		
Corrected Total	35	0.38565556			
C.V. (%)	=	19.38503			

ตารางภาคผนวกที่ 22 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนน้ำหนัก 100 เมล็ด(กรัม) ของสบู่คำที่ปลูกโดยใช้รำข้าวและ การตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	8	302.4250000	37.8031250	3.49	0.0068
PLANTING	2	81.0116667	40.5058333	3.74	0.0367
PRUNNING	2	91.9800000	45.9900000	4.25	0.0249
PLANTING*PRUNNING	4	129.4333333	32.3583333	2.99	0.0364
Error	27	292.1825000	10.8215741		
Corrected Total	35	594.6075000			

C.V. (%) = 4.045024

ตารางภาคผนวกที่ 23 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนอายุการออกดอก(วัน) ของสนูปดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	8	33936.05556	4242.00694	274.99	<.0001
PLANTING	2	2.72222	1.36111	0.09	0.9158
PRUNNING	2	33854.38889	16927.19444	1097.32	<.0001
PLANTING*PRUNNING 4		78.94444	19.73611	1.28	0.3026
Error	27	416.50000	15.42593		
Corrected Total	35	34352.55556			
C.V. (%)	=	1.681249			

ตารางภาคผนวกที่ 24 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนอายุการเก็บเกี่ยว(วัน) ของสนูปดำที่ปลูกโดยใช้ระยะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	8	59465.22222	7433.15278	455.09	<.0001
PLANTING	2	2.72222	1.36111	0.08	0.9203
PRUNNING	2	59457.05556	29728.52778	1820.11	<.0001
PLANTING*PRUNNING 4		5.44444	1.36111	0.08	0.9868
Error	27	441.00000	16.33333		
Corrected Total	35	59906.22222			
C.V. (%)	=	1.350652			

ตารางภาคผนวกที่ 25 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำนวนเมล็ดต่อผล(เมล็ด) ของสนูป์ดำที่ปลูกโดยใช้ระบะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	4	0.05437500	0.01359375	1.25	0.3400
PLANTING	1	0.00062500	0.00062500	0.06	0.8146
PRUNNING	2	0.04562500	0.02281250	2.09	0.1633
PLANTING*PRUNNING	1	0.00812500	0.00812500	0.74	0.4039
Error	13	0.14187500	0.01091346		
Corrected Total	17	0.19625000			

C.V. (%) = 3.881146

ตารางภาคผนวกที่ 26 แสดงปอร์เซ็นต์น้ำมัน(%) ของสนูป์ดำที่ปลูกโดยใช้ระบะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนยางพารา

Locations	T1			T2			T3			Mean
	F1	F2	F3	F1	F2	F3	F1	F2	F3	
สวนยางพารา	26.43	26.47	26.56	26.52	26.78	26.54	26.66	27.42	26.83	26.69

หมายเหตุ T = ระยะบลูก (T1= 1X1 เมตร, T2 = 1.5X1.5 ม., T3 = 2X2 ม.)

F = การตัดแต่งกิ่ง (F1= ไม่ตัดแต่ง, F2 = ตัดลำต้นสูง 30 ซม., F3 = ตัดลำต้นสูง 60 ซม.)

ตารางภาคผนวกที่ 27 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความสูงของลำต้นที่อายุ 3 เดือน (ชม.) ของ
สนม'คำที่ปลูกโดยใช้ระบะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	8	338.8834889	42.3604361	3.45	0.0073
PLANTING	2	97.4602389	48.7301194	3.97	0.0309
PRUNNING	2	29.0680056	14.5340028	1.18	0.3218
PLANTING*PRUNNING	4	212.3552444	53.0888111	4.32	0.0079
Error	27	331.7288750	12.2862546		
Corrected Total	35	670.6123639			

C.V. (%) = 3.865138

ตารางภาคผนวกที่ 28 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความสูงของลำต้นที่อายุ 12 เดือน (ชม.) ของ
สนม'คำที่ปลูกโดยใช้ระบะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	8	99813.7515	12476.7189	20.78	<.0001
PLANTING	2	11460.31521	5730.15760	9.54	0.0007
PRUNNING	2	87070.15807	43535.07904	72.52	<.0001
PLANTING*PRUNNING	4	1283.27819	320.81955	0.53	0.7116
Error	27	16209.1518	600.3390		
Corrected Total	35	116022.9033			

C.V. (%) = 13.53970

ตารางภาคผนวกที่ 29 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนขนาดของลำต้นที่อายุ 6 เดือน (ชม.) ของ
สนับค้ำที่ปลูกโดยใช้ระบะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	4	0.33903611	0.08475903	0.63	0.6474
PLANTING	1	0.00013611	0.00013611	0.00	0.9750
PRUNNING	2	0.16381528	0.08190764	0.61	0.5570
PLANTING*PRUNNING	1	0.17508472	0.17508472	1.31	0.2732
Error	13	1.73892500	0.13376346		
Corrected Total	17	2.07796111			

C.V. (%) = 4.284027

ตารางภาคผนวกที่ 30 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนขนาดของลำต้นที่อายุ 18 เดือน (ชม.) ของ
สนับค้ำที่ปลูกโดยใช้ระบะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	4	2.62750000	0.65687500	0.26	0.8960
PLANTING	1	0.36000000	0.36000000	0.14	0.7099
PRUNNING	2	1.78291667	0.89145833	0.36	0.7058
PLANTING*PRUNNING	1	0.48458333	0.48458333	0.19	0.6664
Error	13	32.37750000	2.49057692		
Corrected Total	17	35.00500000			

C.V. (%) = 6.359259

ตารางภาคผนวกที่ 31 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนการแตกกิ่งเบนของลำต้น(กิ่ง) ของสนูปดำที่ปลูกโดยใช้ระบะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน (บันทึกข้อมูลเมื่ออายุ 18 เดือน)

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	8	54.26540556	6.78317569	63.36	<.0001
PLANTING	2	1.64962222	0.82481111	7.70	0.0023
PRUNNING	2	49.33357222	24.66678611	230.40	<.0001
PLANTING*PRUNNING	4	3.28221111	0.82055278	7.66	0.0003
Error	27	2.89062500	0.10706019		
Corrected Total	35	57.15603056			

C.V. (%) = 6.458259

ตารางภาคผนวกที่ 32 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำนวนผลผลิตต่อแปลง(กก.) ของสนูปดำที่ปลูกโดยใช้ระบะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	8	618.3457389	77.2932174	289.27	<.0001
PLANTING	2	473.3589389	236.6794694	885.77	<.0001
PRUNNING	2	108.7472389	54.3736194	203.49	<.0001
PLANTING*PRUNNING	4	36.2395611	9.0598903	33.91	<.0001
Error	27	7.2144250	0.2672009		
Corrected Total	35	625.5601639			

C.V. (%) = 7.644470

ตารางภาคผนวกที่ 33 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำนวนผลผลิตต่อไร่(กก.) ของสนูปดำที่ปลูกโดยใช้ระบบทดลองแบบและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนป่าล้มน้ำมัน

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	8	222993.5056	27874.1882	80.91	<.0001
PLANTING	2	6359.1906	3179.5953	9.23	0.0009
PRUNNING	2	166866.3606	83433.1803	242.19	<.0001
PLANTING*PRUNNING	4	49767.9544	12441.9886	36.12	<.0001
Error	27	9301.4975	344.4999		
Corrected Total	35	232295.0031			

C.V. (%) = 6.869601

ตารางภาคผนวกที่ 34 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนน้ำหนักผลสด(กรัม) ของสนูปดำที่ปลูกโดยใช้ระบบทดลองแบบและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนไม้ผล

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	8	0.07588889	0.00948611	1.14	0.3696
PLANTING	2	0.05930556	0.02965278	3.56	0.0423
PRUNNING	2	0.00010556	0.00005278	0.01	0.9937
PLANTING*PRUNNING	4	0.01647778	0.00411944	0.50	0.7394
Error	27	0.22467500	0.00832130		
Corrected Total	35	0.30056389			

C.V. (%) = 16.98893

ตารางภาคผนวกที่ 35 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนน้ำหนัก 100 เม็ด(กรัม) ของสนูปดำที่ปลูกโดยใช้ระบะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	8	410.4938889	51.3117361	13.46	<.0001
PLANTING	2	0.4005556	0.2002778	0.05	0.9489
PRUNNING	2	369.7905556	184.8952778	48.50	<.0001
PLANTING*PRUNNING	4	40.3027778	10.0756944	2.64	0.0555
Error	27	102.9350000	3.8124074		
Corrected Total	35	513.4288889			

C.V. (%) = 2.454308

ตารางภาคผนวกที่ 36 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนอายุการออกดอก(วัน) ของสนูปดำที่ปลูกโดยใช้ระบะปลูกและการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	8	34158.88889	4269.86111	156.85	<.0001
PLANTING	2	2.72222	1.36111	0.05	0.9513
PRUNNING	2	34101.72222	17050.86111	626.36	<.0001
PLANTING*PRUNNING	4	54.44444	13.61111	0.50	0.7359
Error	27	735.00000	27.22222		
Corrected Total	35	34893.88889			

C.V. (%) = 2.248381

ตารางภาคผนวกที่ 37 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนอายุการเก็บเกี่ยว(วัน) ของสนู๊ด้าที่ปลูกโดยใช้ระบบที่ 3 ในการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	8	59465.22222	7433.15278	188.31	<.0001
PLANTING	2	2.72222	1.36111	0.03	0.9661
PRUNNING	2	59457.05556	29728.52778	753.15	<.0001
PLANTING*PRUNNING	4	5.44444	1.36111	0.03	0.9976
Error	27	1065.75000	39.47222		
Corrected Total	35	60530.97222			
C.V. (%)	=	2.112027			

ตารางภาคผนวกที่ 38 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำนวนเม็ดต่อผล(เมล็ด) ของสนู๊ด้าที่ปลูกโดยใช้ระบบที่ 3 ในการตัดแต่งกิ่งวิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน

Source	DF	Sum of Squares	Mean Square	F Value	Pr > F
Model	4	0.03631944	0.00907986	0.92	0.4810
PLANTING	1	0.00340278	0.00340278	0.35	0.5669
PRUNNING	2	0.03517361	0.01758681	1.78	0.2066
PLANTING*PRUNNING	1	0.00000000	0.00000000	0.00	1.0000
Error	13	0.12812500	0.00985577		
Corrected Total	17	0.16444444			

C.V. (%) = 3.810175

ตารางภาคผนวกที่ 39 แสดงปอร์เซ็นต์น้ำมัน(%) ของสบู่ดำที่ปลูกโดยใช้ระบะปลูกและการตัดแต่งกิ่ง
วิธีการต่างๆ ในสวนปาล์มน้ำมัน

Locations	T1			T2			T3			Mean
	F1	F2	F3	F1	F2	F3	F1	F2	F3	
สวนปาล์มน้ำมัน	26.86	26.52	26.60	27.36	26.59	26.83	26.41	26.98	26.65	26.76

หมายเหตุ T = ระยะปลูก (T1= 1X1 เมตร, T2 = 1.5X1.5 ม., T3 = 2X2 ม.)

F = การตัดแต่งกิ่ง (F1= ไม่มีตัดแต่ง, F2 = ตัดลำต้นสูง 30 ซม., F3 = ตัดลำต้นสูง 60 ซม.)

รายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์

เรื่อง การศึกษาการผลิตสนุุ่ดำเป็นพืชเชื้อไม้มีผลและไม้มีน้ำมัน

(The Study of Intercropping system of Physic Nut (*Jatropha curcas L.*) Plantation in Orchard)

ภายใต้โครงการวิจัยและพัฒนาสนุุ่ดำ : พืชพลังงานทดแทน

(The Research and Development of Physic nut (*Jatropha curcas L.*):Renewable Energy Plant)

ชื่อ File / ชื่อเรื่อง	หน้า
ส่วนที่ 1	
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญเรื่อง	ง
สารบัญตาราง	จ
บทนำ	1
- ความสำคัญและที่มาของปัจจุบัน	1
- สุรุปสรุปสำคัญจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง	1
- หลักการ ทฤษฎี ตัวแบบ แนวเหตุผล หรือสมมุติฐาน	9
- วัตถุประสงค์	9
- ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
ส่วนที่ 2 เนื้อเรื่อง (Main Body) และข้อวิจารณ์ (Discussion)	
วิธีดำเนินการวิจัย	9
ผลการวิจัย	11
ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาการผลิตสนุุ่ดำเป็นพืชเชื้อไม้มีผล	11
ส่วนที่ 4 ผลการศึกษาการผลิตสนุุ่ดำเป็นพืชเชื้อมยางพารา	19
ส่วนที่ 5 ผลการศึกษาการผลิตสนุุ่ดำเป็นพืชเชื้อมปาล์มน้ำมัน	28
ส่วนที่ 6	
ข้อวิจารณ์	37
สรุป	40
ข้อเสนอแนะ	41
เอกสารอ้างอิง	42
ส่วนที่ 7 ภาคผนวก	45